103E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2003

Liahona

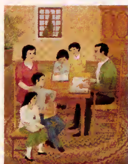

Eenvoudige en geslaagde gezinsavonden, p. 7

Beraadslagen in onze gezinsraad, p. 12

103E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2003

Liahona

OP DE OMSLAG
Voorkant: Illustrator: Phyllis Luch. *Achterkant:* Fotograaf: Welden C. Andersen, Steve Bunderson, Craig Dimond, Lana Leishman en Marty Mayo; geënsceneerd. Zie 'Welvaren bij de gezinsavond', p. 2.

OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Foto © 1999 Eyewire, Inc., geënsceneerd.

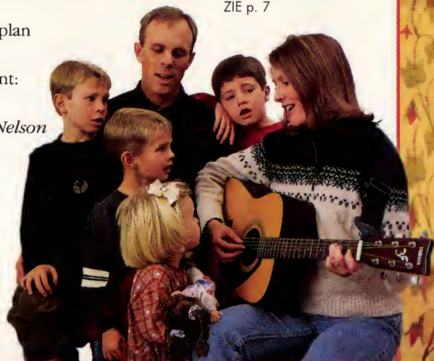

ZIE *DE KINDERVRIEND*, p. 4

ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

ZIE p. 7

Juni 2003 103e jaargang Nummer 6
LIAHONA 23986-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Verantwoordelijk redacteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West
Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: Richard M. Romney
Assistent-hoofdredacteuren: Marvin K. Gardner, Vivian Paulsen, Don L. Searle
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Shanna Ghaznavi, Jenifer L. Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Melynn Minson, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Jonathan H. Stephenson, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-directors: J. Scott Knudsen, Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Howard Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Brent Christison, Sharri Cook, Kerry Lynn C. Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson, Randall J. Pixton, Mark W. Robison, Brad Teare, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Kay W. Briggs
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Gravestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan: *Liahona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
June 2003 Vol. 103 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

La pornografía,
ESE PROPAGADOR MORTAL

DE VERWOESTENDE INVLOED VAN PORNOGRAFIE TENIETDOEN

De *Liahona* is fantastisch en inspirerend. Hij brengt licht en begrip, en draagt ertoe bij dat we standpunten veranderen, want veel mensen die geen lid van de kerk zijn, lezen hem.

De boodschap van het Eerste Presidium van november 2001 door president Thomas S. Monson, 'De dodelijke bacillendrager', bevatte uitstekend advies om deze verwoestende invloed in de samenleving teniet te doen. Ik bid voor al onze leiders en ik dank onze hemelse Vader voor hun raad.

Jacinto Felipe Amutio,
Gemeente Orán,
District Orán (Argentinië)

GELUK

Als we verdrietig zijn, moeten we bidden tot onze hemelse Vader, die iedereen eenvoudigweg geeft. Ik bid altijd dat ik gelukkig mag worden. Ik ben heel blij dat ik me heb laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik weet dat ik, ook al heb ik misschien nu wel veel beproevingen, voor eeuwig gelukkig zal worden als ik de wetten van onze hemelse Vader gehoorzaam.

Het geeft me enorm veel vreugde als ik mensen om me heen kan helpen. Ik ben ook heel blij dat ik zendingsleider van onze wijk ben.

Toen ik mijn moeders naam instuurde om haar in de tempel te laten dopen, ontdekte ik hoe ontzettend gelukkig je je voelt als je zorgt dat overledenen de evangelieverordeningen ontvangen.

Als we het evangelie naleven, worden we uiteindelijk gelukkig.

Geraldo Magela Pinto,
Wijk Contagem 1,
Ring Contagem (Brazilië)

Retour de mission

'DE TERUGGEKEERDE ZENDELING'

Toen ik op voltijdzending was, gebruikte ik *Le Liahona* steeds om me voor te bereiden op de dag en de lessen die ik moest geven. Op moeilijke momenten putte ik er moed uit. Het is nu nog steeds een steun voor me. De toespraak van ouderling L. Tom Perry, 'De teruggekeerde zendeling' in het nummer van januari 2002 heeft mijn leven in hoge mate beïnvloed. Ik heb ervan geleerd dat het mijn taak is de groei van de plaatselijke kerk te bevorderen door mijn roeping als huisonderwijzer te vervullen.

Justin Mukuna,
Wijk Gecamines 1,
Ring Lubumbashi (Democratische Republiek Kongo)

Welvaren bij de gezinsavond

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

In mijn jeugd heb ik president J. Reuben Clark (1871–1961), destijds lid van het Eerste Presidium, keer op keer horen pleiten voor eenheid in de kerk. Geregeld citeerde hij de boodschap van de Heer: 'Ik zeg tot u: Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet' (LV 38:27). De eenheid in de kerk zal altijd de eenheid in ons gezin weerspiegelen. Een van de belangrijkste manieren om eenheid in het gezin te bevorderen, is regelmatig gezinsavond houden. Of we nu jong of oud zijn, alleenstaand of getrouwd, of we nu kinderen thuis hebben of die al hebben zien uitvliegen, de gezinsavond zal de eenheid en de liefde thuis ten goede komen. De gezinsavond is voor iedereen.

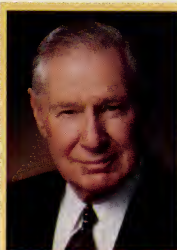
Stabiele, solide gezinnen

We kunnen ons afvragen waarom zoveel gezinnen in de problemen raken en waarom zoveel gezinnen uit elkaar vallen. De redenen zijn gecompliceerd. Ongetwijfeld heeft het te maken met de sociale wanorde van deze tijd. We worden allemaal blootgesteld aan fonkelende, verleidelijke, bedrieglijke reclame. Overal om ons heen zien we geweld. In onze samenleving lijkt de gedachte post te hebben gevat dat zelfzucht en onmiddellijke bevrediging acceptabel zijn, dat het zelfs respect afdwingt. Steeds meer mensen komen in de problemen door overmatig drankgebruik, die worden verergerd door drugsverslaving. De seksuele revolutie heeft een verlammende uitwerking op het gezin — de geestelijke, verstandelijke en lichamelijke gezondheid is in het geding.

Waarom is het ene gezin solide en het andere broos? De redenen zijn oneindig gecompliceerd. Toch zijn er antwoorden. Overvloedig bewijs toont aan dat kinderen zich veel meer verantwoordelijk en gezagsgetrouw zullen gedragen als er een stabiele, liefdevolle vader aanwezig is dan wanneer die er niet is of als die vader zijn plichten in het gezin niet nakomt. In beide gevallen legt een onbekwame vader een dubbele last op de schouders van de moeder.

Kennelijk is een vader die zich met het gezin bemoeit — als bovendien een van de ouders of beiden actief zijn in de kerk, als er discipline heerst in het gezin en er over het evangelie wordt gesproken — van doorslaggevend belang voor een stabiel, solide gezin.

Als ik hoor dat een gezin uit elkaar valt, vraag ik me af of daar regelmatig gezinsavond en gezinsgebed is gehouden. Vaststaat dat voor leden van deze kerk een intense toewijding aan God en zijn evangelie het

Ontwikkelt men op de gezinsavond toewijding aan God, dan schept men het geestelijke houvast en de stabiliteit waarmee gezinnen en personen de wisselvalligheden van het leven aankunnen.

LINKS: ILLUSTRATOR: PHYLLIS LUCH; RECHTS: FOTOGRAAF: DON BUSATH

allerbelangrijkste ingrediënt is voor geluk in het gezin. Op de gezinsavond kunnen ouders die toewijding op een verstandige, volwassen wijze bij de kinderen aankweken. Een echtpaar kan elkaar steun geven bij het begrijpen en naleven van de evangeliebeginselen. Alleenstaande leden kunnen op aanwijzing van hun priesterschapsleiders in kleine groepjes samenkomen voor gesprekken over het evangelie en passende activiteiten. Ontwikkelt men op deze wijze toewijding aan God, dan schept men het geestelijke houvast en de stabiliteit waarmee gezinnen en personen de wisselvalligheden van het leven aankunnen. Sommigen zeggen misschien dat dit een al te eenvoudige voorstelling van een ingewikkeld probleem is, maar ik geloof toch dat het antwoord te vinden is binnen het raamwerk van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Samen tijd doorbrengen is kostbaar — de tijd die nodig is om te bemoedigen en te laten zien hoe je iets doet.

De gezinsavond bevordert de solidariteit

Ik wijs u op manieren om ons tijdens onze gezinsavond toe te wijden aan God en om solidariteit en liefde te bevorderen.

1. Bidden. De bron van de enorme kracht in ons en in ons gezin is geen geheim. Het is een begiftiging van God. We hoeven geen verslavende middelen in de vorm van drugs en alcohol tot ons te nemen om de problemen van het leven aan te kunnen. We hoeven slechts voortdurend in nederig gebed uit de goddelijke krachtbron te putten.

Vaak lijkt het of u zonder bovenmenselijke inspanning niet iedereen voor de gezinsavond bij elkaar kunt krijgen. Misschien heeft u niet altijd zin om te bidden als iedereen er eindelijk is, maar het is de moeite waard om door te zetten.

2. Zingen of naar gewijde muziek luisteren. De lofzangen en kinderliedjes van de kerk zijn een welkome uitnodiging aan de Heilige Geest om bij uw gezinsavond aanwezig te zijn. De Heer heeft gezegd: 'Het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord' (LV 25:12).

3. De Schriften bestuderen. Allemaal hebben we behoefte aan de kracht die ons toevloeit als we in de Schriften lezen. Ouders behoren kennis van de standaardwerken te vergaren om hun kinderen erin te onderwijzen. Degenen die tijdens de gezinsavond een gesprek leiden, behoren zich goed voor te bereiden om de Schriften in de les te gebruiken. Een kind dat aan de hand van de Schriften is onderwezen, heeft een onschatbare erfenis. We doen allemaal kracht op als we vertrouwd raken met de heldhaftige personen en verhalen in de Schriften, zoals Daniël in de leeuwenkuil, David en Goliat, Nephi, Helaman en de jonge krijgers, en alle anderen.

4. Samenwerken en anderen helpen. Kinderen moeten leren werken. In elk huishouden zijn er dagelijkse taken waarvoor kinderen verantwoordelijk kunnen zijn. Er kan op de gezinsavond zinvol dienstbetoon worden verricht in de vorm van goed geplande projecten in het gezin of in de samenleving.

5. Aandacht besteden aan discipline en gehoorzaamheid. Als ouders hun kinderen geen discipline en gehoorzaamheid bijbrengen, zal de maatschappij dat mogelijk moeten doen op manieren die ouders noch kinderen fijn

LINKS: FOTOGRAFEN: WELDEN C. ANDERSEN EN STEVE BUNDERSON; RECHTS: FOTOGRAAF: BRIAN K. KELLY, ALLE FOTO'S GEËNSCENEERD

vinden. Als volwassenen zichzelf geen discipline opleggen en niet het goede voorbeeld geven, kunnen de gevolgen vernietigend zijn voor henzelf en de samenleving. Zonder discipline en gehoorzaamheid thuis en in ons persoonlijke leven, vervalt de eenheid in een gezin.

6. Hoge prioriteit geven aan loyaliteit. Het woordenboek beschrijft het woord *loyaal* als 'trouw aan iemand aan wie men dat verplicht is.'[1] Als gezinsleden onderling niet loyaal zijn, kunnen ze niet loyaal zijn aan zichzelf.

7. Bouwen aan gevoel van eigenwaarde. Een van de grootste problemen in de hedendaagse samenleving is dat we steeds minder tijd samen doorbrengen. Sommigen zitten, zelfs als ze samen zijn, buitengewoon lang voor de televisie. Dat berooft ze van de tijd waarin ze aan hun gevoel van eigenwaarde hadden kunnen werken. De gezinsavond bezorgt ouders en kinderen, broers en zussen, echtgenoten en vrienden de tijd om met elkaar te praten en naar elkaar te luisteren. Samen tijd doorbrengen is kostbaar — de tijd die nodig is om te bemoedigen en te laten zien hoe je iets doet. Minder tijd met elkaar kan resulteren in eenzaamheid, waardoor iemand zich niet gesteund, maar onbelangrijk en onbekwaam kan gaan voelen.

8. Tradities ontwikkelen. Tradities kunnen een grote krachtbron voor het gezin zijn. Die kunnen we ontwikkelen door iets bijzonders te maken van de zegen- en naamgeving van kinderen, de doop, de ordening tot het priesterschap of van verjaardagen. Traditionele bezigheden, zoals met elkaar gaan vissen, of toneelstukjes op kerstavond, kunnen dierbare herinneringen worden. Ook de wekelijkse gezinsavond kan een tijd van tradities zijn. Elke groep die voor de gezinsavond bijeenkomt, kan ook tradities beginnen, bijvoorbeeld door bepaalde activiteiten regelmatig te herhalen en door bijzondere gelegenheden en prestaties te vieren.

9. Alles in de geest van liefde. Ouderling LeGrand Richards (1886–1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het eens gehad over zijn tedere band met zijn vader. Hij zei: 'Toen mijn vader negentig was, liep ik mijn vaders flat binnen (…), en toen ik de deur opende, stond hij op, liep naar me toe, nam me in zijn armen, knuffelde en kuste me. Dat deed hij altijd. (…) Hij nam me in zijn armen, noemde me bij mijn jongensnaam en zei: "Grandy mijn jongen, ik hou van je."'[2]

Sommige ouders vinden het moeilijk om in woord of daad hun liefde te uiten. Ik herinner me niet dat mijn eigen vader ooit gezegd heeft: 'Zoon, ik hou van je', maar hij toonde het op duizenden manieren die welsprekender waren dan woorden. Zelden miste hij een training, een

wedstrijd of een activiteit waaraan zijn kinderen deelnamen.

De invloed en de tijd van de moeder in het gezin maken het warm, knus en plezierig. Vrouwen en moeders verdienen bijzondere steun van man en kinderen. President George Albert Smith (1870–1951) heeft tegen echtgenoten en vaders gezegd: 'Sommigen schijnen te denken dat de vrouw tot taak heeft voor het gezin en al het andere te zorgen terwijl de man zijn vergaderingen bezoekt. Ik zeg u dat uw voornaamste taak in uw eigen gezin ligt.'[3]

De gezinsavond is een tijd van geduld en wederzijds respect. Laat er geen kwade wil of boosheid zijn tussen ouders en kinderen, echtgenoten, broers en zussen, en familieleden. Laat er eenheid en liefde heersen tussen alle leden van de wijk of gemeente. Slepende gekwetste gevoelens of onenigheid behoort men snel bij te leggen. Ik bid dat de aangename menselijkheid van het warme, liefdevolle gezinsleven in al onze relaties zal overheersen.

Een echtpaar kan elkaar steun geven bij het naleven en begrijpen van de evangeliebeginselen.

Voor iedereen

Ik vraag me af of onvoorbereide en onregelmatig gehouden gezinsavonden voldoende zijn om onszelf en onze kinderen genoeg morele kracht te geven om de problemen van onze tijd aan te kunnen. Onregelmatige schriftstudie met het gezin kan onvoldoende zijn om onszelf en onze kinderen toe te rusten met de deugd die nodig is om het zedelijk verval van de wereld waarin we leven, het hoofd te bieden. Waar ter wereld leren we kuisheid, integriteit, eerlijkheid en fundamenteel, menselijk fatsoen als dat niet thuis gebeurt? Die waarden zullen natuurlijk in de kerk bekrachtigd worden, maar vooral tijdens de gezinsavond kunnen we ze consequent en doeltreffend aanleren. Om de kwade invloeden van de wereld te bestrijden, hebben we de kracht nodig die we opdoen tijdens de gezinsavond.

Het Eerste Presidium heeft in 1976 verklaard:

'De gezinsavond is voor iedereen. Hij is voor gezinnen met ouders en kinderen, voor éénoudergezinnen, en voor ouders die thuis geen kinderen hebben. Het is voor groepen alleenstaanden en voor wie alleen of met kamergenoten wonen. (...)

'Als we regelmatig gezinsavond houden, zal dat ons gevoel van eigenwaarde, de eenheid in het gezin, de liefde voor onze naasten en ons vertrouwen in onze hemelse Vader vergroten. Het is onze belofte dat grote zegeningen zullen toevloeien aan allen die wekelijks een zorgvuldig voorbereide gezinsavond houden.'[4] Ik getuig dat dit nu nog net zo waar is als bijna dertig jaar geleden.

Als wij onze gezinsavonden blijven houden, zal ons gezin daar wel bij varen, zullen onze wijken en gemeenten groeien en bloeien, zullen wij gezuiverd worden en zullen de poorten der hel ons niet overweldigen. ■

NOTEN

1. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary,* tiende druk (1996), p. 691.
2. Conference Report, oktober 1967, p. 111–112.
3. Conferentie voor zeventigen en ringzendelingen, 4 oktober 1941, p. 8.
4. *Family Home Evening: Happiness through Faith in Jesus Christ* (1976), p. 3.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Bereid u biddend voor. Breng dan deze boodschap over op een manier die deelname van hen die u onderwijst, stimuleert. Hieronder staat een aantal voorbeelden:

1. Vertel iets over uw favoriete gezinsavond. Laat degenen aan wie u de les geeft, dat ook doen. Bespreek de negen richtlijnen van president Faust met elkaar. Laat degenen aan wie u de les geeft, opnoemen hoe ze hun gezinsavonden tot een succes maken en wat ze willen doen om ze te verbeteren.

2. Schrijf 'De gezinsavond is voor iedereen' op een vel papier en toon dat aan de gezinsleden. Lees samen de boodschap van president Faust door en let daarbij op redenen waarom iedereen aan de gezinsavond behoort deel te nemen. Getuig van de zegeningen die u door de gezinsavond heeft ontvangen.

3. U kunt wijzen op andere artikelen over de gezinsavond in deze *Liahona* en ze bespreken.

GESLAAGDE GEZINSAVONDEN

We kunnen eenvoudige maar toch doeltreffende lessen voor de gezinsavond samenstellen aan de hand van een keur aan evangeliebronnen.

Als u plannen gaat maken voor een gezinsavond vraagt u zich dan eerst af: 'Welke les zal ik geven?' Als dat zo is, lees dan verder.

De redactie van de kerktijdschriften heeft de lezers om ideeën voor de gezinsavond gevraagd. Hieronder vindt u een aantal eenvoudige lesideeën of methodes voor uw gezin.

Dankbaarheid uiten

Het wordt een heerlijke gezinsavond als we allemaal onze dankbaarheid uiten voor de goede zaken in ons leven, en dat kunnen we diverse keren per jaar met succes doen. James en Kelly Peterson van de wijk Burley 10 in de ring Burley (Idaho) genoten van zo'n les. 'We maakten een week mee met een paar onverwachte problemen en een aantal buitengewone zegeningen', schrijft zuster Peterson. 'Daarom bespraken we als gezin waarvoor we dankbaar waren. We begonnen met eenvoudige zaken als een huis en voedsel. Daarna noemden we veel zaken die we eerst vanzelfsprekend hadden gevonden, en we beseften hoe de Heer ons gezegend had. Terwijl we bespraken hoe dankbaar we waren, werd ons huis vervuld van warmte; er heerste een gevoel van dankbaarheid, een gevoel van troost en vrede. We voelden ons die avond zo dicht bij onze hemelse Vader en bij elkaar. Het was een van onze gedenkwaardigste gezinsavonden.'

Een tekst lezen

Als wij het lezen van een tekst combineren met het geven van ons getuigenis, hebben we altijd een inspirerende gezinsavondles. Jules en Judith Kon Bofanga uit de wijk Ngaba in de ring Kinshasa-Masina (Kongo) hebben meer eenheid in hun gezin gebracht door de Schriften te gebruiken. 'In ons gezin hebben we onze hemelse Vader beter leren kennen dankzij onze gezinsavonden', schrijft zuster Bofanga. 'Omdat er altijd wel wat problemen zijn, wenden we ons door middel van gebed en schriftlezing tot onze hemelse Vader. We hebben kennis verkregen, en we hebben ook van elkaar leren houden en elkaar leren helpen.'

Samen lofzangen zingen

Een bekende lofzang kan heel gemakkelijk de basis worden voor een gezinsavondles. Nadat we als gezin een lofzang hebben gezongen, kunnen we de tekst van de lofzang en de daarbij genoemde teksten uit de Schriften lezen en bespreken. Bandjes van lofzangen van de kerk (52175) of van lofzangen en liedjes (52052) kunnen we, als die bij het

LINKS: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEËNSCENEERD; RECHTS: ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

distributiecentrum verkrijgbaar zijn, gebruiken als hulpmiddel om de lofzangen te leren.

Wendy M. Mitosinka uit de wijk Bradshaw in de ring Prescott (Arizona) herinnert zich zo'n les uit haar jeugd: 'Mijn moeder speelde op de piano, en wij zongen altijd. Als we "De Heer is mijn Herder" zongen, voelde ik de Geest sterk en sprongen de tranen in mijn ogen. De melodie onthield ik, en later leerde ik die op mijn gitaar spelen. Als ik het nu moeilijk krijg, brengen de lofzangen die ik als kind leerde, me vrede en geluk.'

Dagboekfragmenten voorlezen

Iedereen heeft baat bij het horen van opbouwende, persoonlijke ervaringen en getuigenissen uit de dagboeken van gezinsleden en voorouders. We kunnen de gezinsavond gebruiken om in ons dagboek te schrijven en, als dat gepast is, elkaar fragmenten eruit voor te lezen.

Ramona Morreale uit de wijk Cannonville in de ring Escalante (Utah) schrijft over een bijzondere gezinsavond waarop ze voorlas uit haar dagboek: 'Ik vond fragmenten over onze kinderen en grappige dingen die ze zeiden en deden toen ze kleiner waren. Het duurde niet lang of we zaten allemaal te lachen. Onze kinderen vragen vaak om nog zo'n "dagboekles". Soms lezen we ook geestelijke fragmenten uit een dagboek van een voorouder. Dat geeft veel vreugde en we leren hen erdoor kennen.'

Tijdschriften van de kerk gebruiken

In de tijdschriften van kerk staat veel over het evangelie, en er staan veel ideeën voor gezinsavondlessen in. 'De boodschap van het Eerste Presidium en de huisbezoekboodschap, met de vele citaten en vragen, vormen fantastische lessen', schrijft een lezer. 'Bij ons thuis lezen en bespreken we ook graag verhalen uit "Ervaringen van heiligen der laatste dagen" en bespreken we de vragen in "Vraag en antwoord"'.

Achterin elk tijdschrift staat een register van evangelieonderwerpen. Gezinnen kunnen een onderwerp kiezen, en artikelen over dat onderwerp lezen en bespreken. Gezinnen met kleine kinderen kunnen andere ideeën vinden in artikelen over de participatieperiode. Tieners kunnen proberen posters te maken zoals die in de *Liahona*. Ze kunnen dezelfde woorden gebruiken en daarbij hun eigen tekening maken.

Een bekende lofzang kan heel gemakkelijk de basis worden voor een gezinsavondles, evenals het uitbeelden van een verhaal uit de Schriften.

Verhalen vertellen

Kathryn Marrett uit de wijk Camp Hill in de ring Brisbane (Australië) heeft ontdekt hoeveel kracht er schuilt in verhalen vertellen. 'Als moeder van kleine kinderen vond ik het moeilijk om te zorgen dat ze hun aandacht bij de gezinsavond hielden', schrijft zuster Marrett. 'Toen ik om inspiratie had gebeden, besloot ik elke maand een andere waarde te behandelen. Ik koos eerlijkheid als eerste onderwerp. Al snel schoten me ideeën te binnen, en de kinderen en ik begonnen samen verhalen over eerlijkheid te verzinnen. We bedachten denkbeeldige kinderen en gebruikten die in elk verhaal. Het was leuk om verschillende situaties te verzinnen en na te gaan wat het gevolg was van goede en verkeerde keuzen.

'Als ik nu iets moet aanpakken, als ze bijvoorbeeld een fiets in de regen hebben laten liggen of verkeerde woorden gebruiken, bespreken we de waarde die van toepassing is en verzinnen we verhalen over diezelfde denkbeeldige kinderen. Natuurlijk zijn die verhalen maar één manier waarop we waarden behandelen. In de Schriften en ander materiaal van

FOTOGRAAF: WELDEN C. ANDERSEN, GEËNSCENEERD

de kerk vinden we de basis voor ons onderwijs in het evangelie.'

Om de beurt

Victor en Susana Mendoza uit de (Spaanstalige) wijk Ramona in de ring Hemet (Californië) hebben gemerkt dat om de beurt lesgeven een uitstekende manier is om met verfrissende lessen te komen. 'Onze gezinsavonden zijn echt spannend', schrijft zuster Mendoza. 'Onze kinderen verzinnen om de beurt manieren om de gezinsavond anders en boeiend te maken. Victor Daniel maakt bijvoorbeeld uitnodigingen die hij ons van tevoren geeft zodat we op tijd kunnen zijn. Als Jasmin haar les beëindigt, geeft ze ons een beloningscertificaat omdat we goed hebben opgelet. Melissa vertelt ons boeiende verhalen die ze tijdens het seminarie gehoord heeft.

'Het was aanvankelijk niet makkelijk, maar we stellen ons vertrouwen in de Heer, en Hij heeft ons geholpen. Ik getuig dat ons huwelijk en ons gezin vooruit zijn gegaan doordat we gezinsavond houden. Onze band van liefde wordt elke week steviger. We zijn Jezus Christus dankbaar dat Hij ons de weg wijst en dat Hij zijn Geest schenkt in ons gezin en in ons hart.'

Iedereen heeft baat bij het horen van opbouwende, persoonlijke ervaringen en getuigenissen uit de dagboeken van gezinsleden en voorouders.

Wekelijks bij elkaar komen

Eenheid in het gezin ontstaat door vaak bij elkaar te komen. Alfredo en Tita Obial uit de wijk Quirino 2 in de ring Quezon-stad (Filipijnen) zijn de ouders van vijf zonen. 'Wij willen als gezin voor eeuwig bij elkaar blijven', schrijft zuster Obial. 'We houden regelmatig gezinsavond om elkaar deelgenoot te maken van onze talenten, om over evangeliebeginselen te leren en om plezier te maken. Soms houden we gezinsraad om te bespreken wat we nodig hebben en om als gezin beslissingen te nemen. We zijn dankbaar voor het gezinsavondprogramma van de kerk. Het brengt ons niet alleen dichter bij elkaar maar ook dichter bij onze hemelse Vader.'

De gezinsavond kan, net zoals dat het geval is in deze gezinnen, een zegen zijn voor ons allemaal, als we bidden om inspiratie, 'goedsmoeds' zijn (zie LV 78:18), regelmatig bij elkaar komen, en de Geest bij ons uitnodigen door muziek, gebed, en door elkaar ons getuigenis te geven. De lesvoorbereiding moet geen belemmering voor een gezinsavond worden. Soms zijn de eenvoudigste lessen de beste. ■

GEMAKKELIJK VOOR TE BEREIDEN

GEMAKKELIJK TE GEVEN

Elk evangelieonderwerp kan een gezinsavondles worden als u deze drie eenvoudige stappen volgt:

1. *Kies een van de evangeliebronnen uit kolom A.*
2. *Houd uw les eenvoudig. Behandel één onderwerp of begrip.*
3. *Kies een leermethode uit kolom B om het onderwerp tot een les te maken.*

A

De volgende zaken en vele andere bronnen zijn verkrijgbaar bij distributiecentrums van de kerk.

1. De Schriften
2. Conferentietoespraken (zie de kerktijdschriften en **www.lds.org**)
3. Artikelen in kerktijdschriften
4. *Lofzangen* (34832 120)
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (*De Ster*, oktober 1998, p. 24)
6. De ZHV-verklaring (*Liahona*, januari 2000, p. 112)
7. *Voor de kracht van de jeugd* (36550 120)
8. Het thema van de jongevrouwen (35224 120)
9. De doelen van de Ääronische priesterschap in *Ääronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen* (36676 120, 36677 120, 36678 120)
10. 'Mijn evangelienormen' in *Mijn prestatiedagen* (35317 120; zie *De Kinderster*, april 1999, p. 8–9)

B

Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* (36123 120) of *Leidraad onderwijs* (34595 120).

1. Stel vragen (wie, wat, waar, wanneer, waarom, hoe).
2. Toon een plaat, een overzicht of een voorwerp.
3. Zing een lied.
4. Geef een schriftelijke opdracht.
5. Geef uw getuigenis of vertel iets wat u heeft meegemaakt.
6. Zet belangrijke punten op een bord of op papier en bespreek ze.
7. Leer een tekst uit het hoofd.
8. Maak een tekening.
9. Beeld een verhaal uit.
10. Toon een video van de kerk.

De gezinsraad

EEN GESPREK MET OUDERLING EN ZUSTER BALLARD

Ouderling M. Russell Ballard en zijn vrouw, Barbara, bespreken hoe een gezin door de gezinsraad in geestelijk opzicht kan groeien, meer solidair kan worden, en beter kan functioneren.

In een toespraak in de aprilconferentie van 1994 heeft ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: 'Voordat ik werd geroepen als algemeen autoriteit, zat ik net als mijn vader in de auto-industrie. In die jaren heb ik het geluid en de prestaties van een goed afgestelde motor naar waarde leren schatten. Een zacht snorrende, stationair draaiende motor of een krachtig ronkende motor bij een geheel ingetrapt gaspedaal klinkt mij als muziek in de oren. De krachten die achter dat geluid schuilgaan, zijn nog indrukwekkender. (...)

'Daarentegen is niets frustrerender dan een automotor die niet goed loopt. Hoe hij ook glimt, of hoe luxueus de afwerking ook is, een auto met een motor die niet goed draait, is niet meer dan een lege huls met een loos vermogen. Een automotor kan op een deel van zijn cilinders lopen, maar de auto zal nooit zo hard gaan, zo ver komen, of zo lekker rijden als wanneer de motor goed is afgesteld.'

Een automotor kan op een deel van zijn cilinders lopen, maar de auto zal nooit zo hard gaan, zo ver komen, of zo lekker rijden als wanneer de motor goed is afgesteld. Datzelfde kunnen we van gezinnen zeggen.

Ouderling Ballard vergeleek een goed afgestelde automotor met een goed draaiende wijk of ring. Hij vroeg de leiders van de kerk dringend 'de geestelijke kracht van raden (te) benutten en (te) kanaliseren.'[1]

De redactie van de kerktijdschriften heeft recentelijk een gesprek gehad met ouderling Ballard en zijn vrouw, Barbara, over de toepassing van het systeem van overleg in gezinnen, waarvan sommige, volgens ouderling Ballard, slechts een paar cilinders gebruiken.

Vraag: Waarom vindt u de gezinsraad zo belangrijk?

Ouderling Ballard: De wereld heeft nog nooit zoveel behoefte gehad aan de kracht en de veiligheid die het beste gezaaid en gecultiveerd kunnen worden in de diepe, vruchtbare grond van gezinsliefde. Het gezin staat onder zware druk van tegenstanders die zich erop toeleggen om die machtige bron van licht in een donkere wereld te doven. Goed functionerende gezinnen hebben een groot arsenaal aan hulpmiddelen, en een van de nuttigste is de gezinsraad.

Vraag: In welk opzicht verschilt een gezinsraad van een gezinsavond?

Ouderling Ballard: De gezinsavond is een gezellige

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND; INZET LINKS: FOTOGRAAF: RANDALL J. PIXTON

tijd waarbij ook les wordt gegeven. In een gezinsraad bespreken we de behoeften van het gezin en de behoeften van de afzonderlijke gezinsleden. Het is een moment om problemen op te lossen, in gezinsverband beslissingen te nemen, en om plannen te maken voor gezinsactiviteiten en doelen te stellen. Het is een moment om elkaar deelgenoot te maken van onze zorgen en van wat ons vreugde geeft, om elkaar raad te geven, om elk gezinslid op het rechte, geestelijke spoor te houden. Het is het moment waarop we gezinszaken bespreken, zoals een bisschop of gemeentepresident dat doet met de leiders in zijn wijk of gemeente. Ouders maken dan gebruik van de immense kracht van het raadssysteem. Een gezinsraad kan zeker onderdeel zijn van de gezinsavond, maar kan ook op een ander tijdstip plaatsvinden.

Zuster Ballard: Het was prachtig om onze zeven kinderen op te voeden, maar we hadden wel onze beslommeringen en onze zorgen, en we hebben met de normale angsten en moeilijkheden te maken gehad. Daarom hadden we behoefte aan gezinsraden — en daarom hebben we veel met elkaar gesproken en gebeden. Toen mijn man bijvoorbeeld geroepen werd als zendingspresident in Toronto (Canada), waren sommige kinderen niet blij dat we daarheen verhuisden.

Ouderling Ballard: Ze hebben de hele reis naar Toronto gehuild. Ze hebben nog twee maanden na onze aankomst gehuild.

Zuster Ballard: Ja, maar ze gedroegen zich sportief. Het was moeilijker voor de kinderen die op de middelbare school zaten, maar we hebben in veel gezinsraden over hun gevoelens gesproken. Na verloop van tijd beseften ze dat het een prachtige kans was.

Vraag: Hoe zou u het begrip gezinsraad definiëren?

Ouderling Ballard: Wanneer twee of meer gezinsleden samen zijn en er een discussie ontstaat,

Als ik tegen mijn gezin zeg: 'Jullie gaan onkruid wieden', zal dat niet in goede aarde vallen. Maar als ik het zo breng dat ze denken: 'Dit hebben we samen besloten', dan is de gezinsraad echt functioneel.

Allemaal samen

dan is dat een gezinsraad! Een gezinsraad kan plaatsvinden in een gesprek onder vier ogen tussen een ouder en een kind of tussen ouders en een aantal kinderen. Als man en vrouw samen een gesprek hebben, houden zij gezinsraad.

Ik denk aan de vanouds gebruikelijke omschrijving waarin beweerd wordt dat de gezinsraad de tijd is dat de ouders met hun kinderen een lijst van geboden en verboden doornemen. Zo heb ik het nooit gekund. Ik merkte dat de kinderen zich afkeerden als die lijst ter tafel kwam. Daarom probeerde ik een bepaald probleem aan de orde te stellen — bijvoorbeeld het onkruid in de tuin — en dan vroeg ik gewoon: 'Wat kunnen we daaraan doen? Wat vinden jullie?'

Een gezinsraad vindt plaats als ouders hun kinderen inschakelen bij de oplossing van problemen. En als iedereen instemt met een oplossing, zal iedereen zich daaraan houden. Als ik tegen mijn gezin zeg: 'Jullie gaan onkruid wieden', zal dat niet in goede aarde vallen. Maar als ik het zo breng dat ze denken: 'Dit hebben we samen besloten', dan is de gezinsraad echt functioneel. Voordat je het weet, organiseren de gezinsleden zichzelf en zeggen ze: 'Jij doet dit en ik doe dat.' Dat is de kracht van een raad.

LINKS: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON; RECHTS: FOTO: © PHOTO DISC, ALLE FOTO'S GEËNSCENEERD

Vraag: Op welke manieren kunnen ouders zorgen dat de gezinsraad functioneel wordt?

Ouderling Ballard: Allereerst moeten ouders de kinderen betrekken bij het oplossen van problemen door naar ze te luisteren. Soms merkte ik bijvoorbeeld bij thuiskomst dat de kinderen hun kamer niet hadden opgeruimd of andere karweitjes niet hadden gedaan die ze zouden doen. Mijn vrouw had haar handen vol met de opvoeding van zeven kinderen. Dus riep ik de kinderen bij elkaar voor een korte gezinsraad. We bespraken wat er gedaan moest worden en stelden een actieplan op. Praten over het actieplan maakt heel veel uit. Als het verplicht wordt of voorgeschreven, zal er meestal verzet zijn. Maar als ouders een sfeer scheppen die openheid bevordert, waarin iedereen belangrijk is en elke mening gerespecteerd wordt, kunnen ze in het gezin een soort geestelijk synergisme scheppen waarbij de gecombineerde actie of samenwerking die daaruit voortvloeit groter is dan de som van de afzonderlijke delen.

Zuster Ballard: Informele communicatie tussen ouders en kinderen is van groot belang. Als kinderen oud genoeg zijn om te praten, moeten we ze laten zien dat we om ze geven door naar ze te luisteren. We vragen hoe het met ze gaat en wat ze anders willen in hun leven. Een van de beste momenten voor een gezinsraad is vlak voordat kinderen gaan slapen. Misschien is het maar één kind met een van de ouders, maar het kan een heel belangrijke gezinsraad zijn. U hoeft ze niet allemaal rond de tafel te hebben om gezinsraad te houden.

Ouderling Ballard: Ik denk dat een gezinsraad doeltreffender is naarmate hij soepeler, minder bedreigend en natuurlijker verloopt. Laat de kinderen vertellen wat er volgens hen moet gebeuren. Vertel waarom u denkt zoals u denkt. Dan kunt u beginnen met overleggen en onderwijzen. Maar de gedachtewisseling moet niet onecht of gespeeld zijn. Als die kunstmatig is, werkt het overleg niet. De communicatie moet open en oprecht zijn.

Vraag: Hoe kunnen vader en moeder samenwerken in een gezinsraad?

Ouderling Ballard: De vader, die de priesterschapsdrager en patriarch van het gezin is, heeft tot taak om de besluiten te nemen. Ik zeg met nadruk *taak* — niet *gezag*. Maar het is veel beter als die besluiten eensgezind genomen worden, één in doel en samenwerking in het gezin.

Ik denk dat een moeder waarschijnlijk de sleutel is tot het functioneren van de gezinsraad. Dat zeg ik omdat zij vaak gevoeliger en zachtaardiger is dan haar echtgenoot.

Ik herinner me een moment waarop een van onze dochters thuiskwam en ik een gesprek met haar had. Ik herinner me niet waarover het ging, maar daarna ging ze naar haar kamer. Later kwam zuster Ballard me op een liefdevolle manier vertellen: 'Volgens mij besef je niet wat je bij haar hebt veroorzaakt. Je hebt haar gekwetst.'

Ik zei: 'O ja? Hoe dan?' Ik had geen idee, dus zuster Ballard legde het uit.

Ik ging boven bij mijn kleine meisje zitten. Ze lag huilend op haar bed. We hielden weer gezinsraad. Ik vroeg haar om vergeving. Het was een belangrijk moment voor ons, en het was allemaal weer goed omdat we samen overlegden.

Mijn vrouw was er ook goed in om zelfs onze formele gezinsraden ontspannen en leuk te houden.

Zuster Ballard: Lang geleden hebben mijn man en ik een overeenkomst gesloten. Als hij het niet met mij eens is, of ik niet met hem, dan praten we erover, wat het ook is.

Echtparen

Ouderling Ballard: Ik denk dat wie er ook een raad

Verwanten

leidt, een idee moet hebben wat de uitkomst moet zijn — misschien verandering van een bepaald gedrag — voordat de discussie begint. Vervolgens moeten beide ouders met de kinderen aan de gang totdat de zaken ten goede veranderen.

Vraag: Wat hebt u tegen alleenstaande ouders te zeggen? Hebt u een advies voor hen?

Zuster Ballard: Ik voel mee met alleenstaande moeders en vaders. Ik weet niet hoe zij alles wat ze moeten doen voor elkaar krijgen.

Ouderling Ballard: Alleenstaande ouders komen vaak moe van het werk. Dan moeten ze eten koken en de kinderen helpen met hun huiswerk. Emotioneel vragen ze zo veel van zichzelf dat ze misschien geen energie of tijd meer hebben voor een formele gezinsraad. Maar hoe meer een gezin onder druk staat, des te belangrijker wordt de gezinsraad.

De sleutel voor een alleenstaande ouder — en ook voor andere ouders — is hun voordeel te doen met informeel overleg met een kind. Die momenten kunnen zich voordoen in de auto, onder de afwas of 's morgens en 's avonds voordat u samen gaat bidden. Hoe vermoeid u ook bent, het is verstandig om tijd en aandacht te investeren in het smeden van een doeltreffende band met uw kinderen. Het is veel beter om in het begin, als ze nog jong zijn, liefdevol met elkaar te communiceren, dan te proberen het er later bij ze in te hameren als hun gedrag niet meer zo gemakkelijk verandert.

Maak gebruik van informele mogelijkheden tot overleg met een kind. Die momenten kunnen zich voordoen in de auto, onder de afwas of 's morgens en 's avonds voordat u samen gaat bidden.

Vraag: Wat vindt u van familieraden?

Ouderling Ballard: Ik hoop dat ouders niet voorbijgaan aan het krachtige, waardevolle aandeel dat grootouders kunnen hebben. Grootouders kunnen worden uitgenodigd en geraadpleegd bij formeel overleg of bij informele gelegenheden. Zij hebben de levensweg dertig jaar of langer bewandeld dan wie dan ook in de raad. Zelfs als grootouders ver weg wonen, kunnen kleinkinderen opbellen of e-mailen; ik weet dat de onze dat doen. Een alleenstaande ouder heeft die mogelijkheid misschien wel, maar gebruikt die niet. Grootouders kunnen een uitstekende hulpbron zijn.

Vraag: Welke andere factoren kunnen een gezinsraad tot een succes maken?

Ouderling Ballard: We moeten inzicht hebben in de omstandigheden van de gezinsleden. Elk kind is anders. Al het overleg ter wereld zal een moeilijkheid niet oplossen als het een medisch probleem betreft. Een van onze kinderen heeft bijvoorbeeld te kampen gehad met een concentratiestoornis. Toen we jonger waren, wisten we niet wat dat was. Niemand wist het. We hebben kleinkinderen met dyslexie. Dat kan voor een kind heel moeilijk zijn. Ouders moeten over dat soort zaken met elkaar overleggen, en dan gezinsraad houden om te bespreken hoe ze in die situatie het beste kunnen handelen. Het is niet genoeg om tegen ze te zeggen: 'Je kunt het. Doe gewoon beter je best.' Er kan hulp van buitenaf nodig zijn.

Broers en zussen kunnen ook goed helpen. Oudere kinderen kunnen begeleiders worden en een heel waardevolle bijdrage leveren, als de ouders gebruikmaken van de gezinsraad. In die zin lijkt het gezin veel op een wijk. Als een bisschop weet hoe hij zijn presidenten van de ZHV, het ouderlingenquorum en de jongevrouwen kan inschakelen, kunnen zij veel invloed hebben op het werk dat in een wijk gedaan wordt. Vader en moeder moeten hun kinderen zien als elkaars begeleiders. Op die manier stellen ze de kracht van de gezinsraad in werking.

Vraag: Is de band tussen man en vrouw niet essentieel voor het succes van de gezinsraad?

Zuster Ballard: Ik heb het geluk dat ik een man heb met wie ik kon praten. Een gezin opvoeden is al moeilijk genoeg als ouders met elkaar kunnen opschieten. Als vader en moeder steeds onenigheid hebben, gaan de kinderen de ene ouder tegen de andere uitspelen. En ouders moeten samen tijd doorbrengen zonder de kinderen. Toen onze kinderen klein waren en mijn man bisschop was, namen we

een oppas en gingen we ten minste eens per week uit — we deden niets bijzonders, maar we waren een tijdje samen. We probeerden dan objectief over ons leven te praten. Ik vroeg dan: 'Hoe vind jij dat we het doen?'

Ouderling Ballard: En ik vroeg wat ik zou moeten doen. Dat waren belangrijke gezinsraden.

Zuster Ballard: Die momenten herinner ik me nog. Alle echtparen zouden zoiets moeten doen. Er zullen zich niet veel verrassingen voordoen, maar af en toe toch wel.

Ouderling Ballard: Ik zal u vertellen welke raad ik echtparen geef als ik ze in de tempel verzegel: ga nooit slapen zonder hand in hand neer te knielen en te bidden. En die gebeden behoren dankgebeden te zijn. Er gebeurt iets, zelfs als man en vrouw zich aan elkaar ergeren, als ze aan het eind van de dag neerknielen en samen bidden. Ik geef vaak adviezen aan mensen met huwelijksproblemen. Ik vraag altijd: 'Knielen jullie aan het eind van de dag, en bidden jullie hand in hand om de zegen van onze hemelse Vader in jullie gezin?' In geen enkel huwelijk met problemen doet het paar dat nog. Dus stuur ik ze naar huis en zeg: 'Waarom doen jullie dat niet eens een maand lang, en komen jullie dan nog eens terug?' Bijna altijd komen ze terug met de boodschap: 'Ouderling Ballard, we gaan het maken; het gaat ons lukken.' Als de communicatie met onze hemelse Vader ophoudt, houdt ook de communicatie tussen echtgenoten op. En onze hemelse Vader zal niet tussenbeide komen. Meestal bemoeit Hij zich er niet mee als Hem dat niet gevraagd wordt. Maar als we vragen, zullen grote zegeningen ons toevloeien.

Vraag: Heeft u nog iets toe te voegen?

Ouderling Ballard: Ik zou nog willen zeggen dat van leiderschap dat op liefde gebaseerd is, een ongelooflijke kracht uitgaat.[2] In deze hachelijke tijd hebben we behoefte aan de gezamenlijke inspanning van ouders en kinderen in het gezin omdat uiterste waakzaamheid van allen vereist is.

God heeft nooit gewild dat zijn kinderen er alleen voor stonden. We hebben het evangelie, de Schriften, levende profeten en apostelen, en de Heilige Geest om ons te helpen. Dit is geen werk van een man of een vrouw; het is Gods werk dat de verzoening van Jezus Christus als middelpunt heeft.

Moge God ons allen zegenen, zodat we geïnspireerde overeenstemming en solidariteit bereiken in onze gezinsraden. Alleen dan kunnen onze gezinnen hun volle potentieel benaderen. ■

NOTEN

1. 'Overleggen in onze raden', *De Ster*, juli 1994, p. 21.
2. Zie 'De kracht van goede raad', *De Ster*, januari 1994, p. 71–73.

Onder vier ogen

LINKS: FOTOGRAAF: JOHN SNYDER EN © PHOTO DISC; RECHTS: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, ALLE FOTO'S GEËNSCENEERD

WOORDEN VAN JEZUS

Aan het kruis

Als we nadenken over de lessen in de laatste woorden van Jezus, roepen we met de hoofdman uit: 'Waarlijk, deze mens was een Zoon Gods.' (Zie Marcus 15:39.)

OUDERLING ALAIN A. PETION
een van de gebiedszeventigen

Om de laatste waardevolle uitspraken van onze Verlosser naar waarde te schatten, moeten we niet vergeten dat de kruisiging plaatsvond aan het einde van een reeks diepgaande en moeilijke gebeurtenissen.

Als ik lange afstanden alleen moet rijden, luister ik graag naar de *Messiah* van Händel en andere gewijde muziek met teksten uit de Schriften. Die muziek heeft altijd diepe gevoelens voor de Heiland in mij losgemaakt.

Vele jaren geleden kreeg ik van een vriend een opname van het oratorium van Franz Joseph Haydn met de titel *De zeven laatste woorden van Christus aan het kruis*. Aan dat oratorium moest ik kortgeleden weer denken toen ik opnieuw de evangelieverslagen over de kruisiging van de Heiland las, omdat ik zijn dood beter wilde begrijpen. Ik kreeg nog meer waardering voor de laatste aardse momenten van onze dierbare Verlosser toen ik de psalmen 115–118 las. Volgens ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen moet de Heiland die gezongen hebben tijdens zijn laatste Pascha. Haydn en ouderling McConkie hebben de laatste uitspraken van de Zoon van God in dezelfde chronologische volgorde gezet, en die volg ik hier.[1]

De pijnlijke proloog

Om de laatste waardevolle uitspraken van onze Verlosser naar waarde te schatten moeten we niet vergeten dat de kruisiging plaatsvond aan het einde van een reeks diepgaande en moeilijke gebeurtenissen. Eerst was er het paasmaal, gevolgd door de verstandelijke, lichamelijke en geestelijke doodsstrijd in Getsemane. Daarop volgden de gevangenneming en de onwettige verhoren. Pilatus en Herodes ondervroegen Hem. Hij werd gegeseld met leren riemen die verzwaard waren met puntige uiteinden van bot en lood. De hoon van soldaten klonk in zijn oren toen zij Hem een purperen kleed omhingen, Hem kroonden met dorens en Hem een roede als scepter in zijn geboeide handen gaven. Toen droeg Hij, geholpen door Simon van Cyrene, zijn kruis naar Golgota. En in het derde uur kruisigden zij Hem. (Zie Marcus 15:25.)

Tussen twee gekruisigde dieven vastgenageld aan het schandelijk kruis, ontdaan van zijn bovenklederen die onder de soldaten verdeeld werden, in die onnatuurlijke houding bij elke ademtocht door pijn gekweld, werd de Zoon van God smadelijk te kijk gezet voor de hogepriesters, schriftgeleerden en

LINKS: GUSTAVE DORÉ, *DE KRUISIGING* (DETAIL); RECHTS: JAMES J. TISSOT, *DE OPRICHTING VAN HET KRUIS*

ouderlingen, soldaten, voorbijgangers en een handjevol vrienden en familieleden. Zelfs op dat moment en in die situatie weerspiegelden zijn laatste woorden zijn goddelijke aard.

'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

De profeet Joseph Smith gaf een belangrijk inzicht toen hij duidelijk maakte dat *hun* en *zij* in die uitspraak slaan op de soldaten die Hem kruisigden. (Zie de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lucas 23:35.)

De soldaten die Jezus geselden, bespotten en aan het kruis nagelden, volgden bevelen op. Zij hadden de keuze om te doen wat Pilatus zei of gestraft worden. Van de leringen van Jezus hadden zij waarschijnlijk nooit gehoord. Voor hen was Hij slechts weer zo'n man uit dat vreemde en moeilijk te besturen volk. Onze Heiland bad tot zijn Vader dat hun daden hun niet als zonde zouden worden aangerekend. De verantwoordelijkheid voor zijn dood rustte op de schouders van wie gezegd hadden: 'Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen' (Mattëus 27:25).

Degene die gezegd had: 'Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen' (Matteüs 5:44) was bezorgd over het geestelijk welzijn van wie Hem doorboorden. Wat kunnen wij daar veel van leren! Wij moeten ons bekommeren om degenen die niet weten wat ze doen en verder kijken dan hun ogenschijnlijke motieven.

De Heiland werd smadelijk te kijk gezet voor het oog van de hogepriesters, schriftgeleerden en ouderlingen, de soldaten, voorbijgangers en een handjevol vrienden en familieleden. Zelfs op dat moment weerspiegelden zijn laatste woorden zijn goddelijke aard.

'Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn' (Lucas 23:43).

Een van de gekruisigde dieven zag in dat hij een afgedwaald schaap was en zijn eigen weg was gegaan. (Zie Jesaja 53:6.) Zijn innerlijk licht ontbrandde weer in de nabijheid van 'het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht' (Johannes 1:9). Hij bespotte Jezus niet. In plaats daarvan deed hij een beroep op de goede Herder en vond houvast in zijn zwakke hoop op redding: 'Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw koninkrijk komt' (Lucas 23:42). De Heiland antwoordde goedgunstig en gaf hem hoop. Die misdadiger begreep waarschijnlijk niet dat het evangelie in de geestenwereld aan hem verkondigd zou worden en dat hij de kans zou krijgen om in de geest naar God te leven. (Zie 1 Petrus 4:6; LV 138:18–34.) De Heiland gaf echt om de dief die naast Hem hing; dan geeft Hij des te meer om wie van Hem houden en proberen zich aan zijn geboden te houden!

'Vrouw, zie uw zoon!' (Johannes 19:26.)

De moeder van de Heiland, Maria, stond daar bij het kruis. Misschien herinnerde ze zich op dat moment, toen ze zo leed bij het zien van de oneindige last die haar Zoon te dragen kreeg, de profetie van Simeon: 'Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël (…) en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan' (Lucas 2:34–35). Toch moet ze, in haar eigen pijn, gevoeld hebben dat Hij de wil van God, zijn Vader, vervulde, want zij had de engel geantwoord: 'Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord' (Lucas 1:38).

'Zie uw moeder!' (Johannes 19:27.)

Terwijl Hij op het punt stond dit aardse toneel te verlaten, ging de aandacht van de Heiland naar zijn moeder, Maria, en hadden zijn woorden betrekking op haar. Jozef, haar man, was al gestorven. Johannes de Geliefde zou nu voor haar zorgen. Uit deze uitspraken leren we van de Eerstgeborene een eeuwige les over onze verantwoordelijkheid voor het gezin: doe Gods wil van generatie op generatie, eer je ouders en zorg voor elkaar.

Deze uitspraken deed de Heiland vanaf het kruis tussen het derde en het zesde uur. Op het zesde uur bedekte duisternis het hele land gedurende drie uur, terwijl de 'God der natuur' zijn lijden onderging. (Zie 1 Nephi 19:10–12.) 'Het schijnt dat behalve het verschrikkelijke lijden aan het kruis, de zielenstrijd van Getsemane was teruggekeerd, heviger dan een mens bij machte is te verdragen.'[2]

'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Marcus 15:34.)

In Getsemane was er een engel verschenen om de Heiland kracht te geven. (Zie Lucas 22:43.) Nu moest Hij de wijnpers alleen treden. Geen antwoord. Geen engel. Hij was alleen. In welke schuilplaats had de Vader zich teruggetrokken? (Zie LV 121:1.) Het is moeilijk om, zonder intens geëmotioneerd te raken, na te denken over deze woorden die Hij stervend uitte.

Het folterend lijden in het openbaar op Golgota bevestigde de niet-openbare doodsstrijd in Getsemane, waardoor Jezus voortaan en voor eeuwig de Vader aldus kon toespreken: 'Zie het lijden en de dood van Hem, die niet zondigde, in Wie Gij een welbehagen had; zie het bloed van uw Zoon, dat werd vergoten' (LV 45:4).

Het eenzame lijden van Jezus herinnert ons eraan dat God, onze Vader, in zijn oneindige liefde en respect voor zijn kinderen, op sommige momenten zwijgt opdat wij met onze povere inspanningen de nederige overwinning kunnen behalen en 'alles [doen] wat wij kunnen doen', waarna Hij ons door zijn almachtige genade zal verlossen. (Zie 2 Nephi 25:23.)

'Mij dorst' (Johannes 19:28).

Deze woorden bevestigen voor een deel het verschrikkelijke, lichamelijke lijden van Jezus aan het kruis. Zijn lichaam riep om verlichting van zijn lijden. Hij had moeite met articuleren omdat zijn tong vastkleefde aan zijn droge lippen. Met betrekking tot lichamelijk lijden is God 'beneden dit alles nedergedaald' (LV 122:8).

Er werd een in azijn gedrenkte spons naar zijn mond gebracht. Jezus nam dat aan en uitte zijn laatste woorden in dit sterfelijk leven.

'Het is volbracht' (Johannes 19:30).

De volmaakte verzoening was tot stand gebracht! Zijn lijden voor de zonden van de wereld was beëindigd.

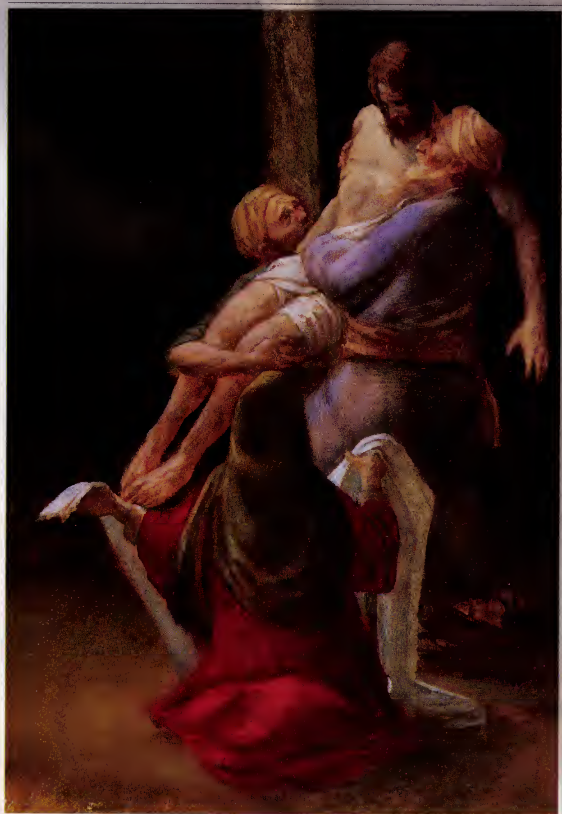
Bestaat er in alle eeuwigheid een glorieuzer moment? Uit wat door Joseph Smith geïnspireerd aan de Bijbel is toegevoegd, maken we op dat de Zoon, voordat Hij 'Het is volbracht' zei, zich tot de Vader richtte. Hij kondigde toen aan dat Hij aan de wil van de Vader had voldaan. (Zie de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 27:54.)

Vanaf de eerste woorden van zijn gebed in Getsemane tot aan zijn laatste woorden aan het kruis deed Jezus de wil van zijn Vader. Hij dronk uit de bittere beker die de Vader Hem had gegeven waardoor Hij eer gaf aan de Vader en verlossing aan de hele mensheid. (Zie 3 Nephi 11:11.) Mogen wij ook zo onderworpen, nederig en onzelfzuchtig zijn bij onze overwinningen en successen in de sterfelijkheid!

'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest' (Lucas 23:46).

De Zoon van de Almachtige heeft vrijwillig zijn leven gegeven. Van zijn moeder, Maria, had Hij zijn sterfelijkheid geërfd en van God, de vader van zijn lichaam, het vermogen om voor altijd in een sterfelijke staat te leven. Hij heeft zijn leven gegeven om de opstanding van de hele mensheid tot stand te brengen. De rechtschapen geesten in de gevangenis 'waren vervuld van vreugde en blijdschap' (LV 138:15) bij het nieuws van zijn dood, want door zijn dood en opstanding waren zij verzekerd van hun bevrijding van de ketenen des doods. En daarom kunnen wij, elke dag van ons leven, vervuld zijn van vreugde en blijdschap wegens het geschenk van zijn offer en opstanding.

De profeet Jakob in het Boek van Mormon uitte de hoop 'dat alle mensen in Christus zouden willen geloven [en] zijn dood gedenken' (Jakob 1:8). Het zoenoffer van de Heiland verschaft alle mensen de middelen om zich te bekeren en daardoor het eeuwig leven te verkrijgen. Terwijl we ons verwonderen over de gebeurtenissen bij zijn dood en nadenken over de diepzinnigheid en volledigheid van zijn laatste woorden aan het kruis, kunnen we met de hoofdman uitroepen: 'Waarlijk, deze mens was een Zoon Gods' (Marcus 15:39). ■

WILSON J. ONG, *CHRISTUS WORDT VAN HET KRUIS AFGENOMEN*

De profeet Jakob in het Boek van Mormon uitte de hoop 'dat alle mensen in Christus zouden willen geloven [en] zijn dood gedenken' (Jakob 1:8).

NOTEN

1. Zie *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen (1966–1973), deel 1, p. 744, 818.
2. Zie James Talmage, *Jesus the Christ*, p. 483.

Ouderling Alain A. Petion is een van de gebiedszeventigen in het gebied Europa-West.

MIJN *vaders*

Van vriendelijke en zorgzame leiders leerde ik hoe een vader kon zijn.

ROSEMARIE DEPPE

De meeste moeilijkheden in ons gezin ontstonden door mijn vader. Hij was prikkelbaar en verbitterd. Ik was heel bang voor hem. Alles was onzeker en onvoorspelbaar als hij in de buurt was.

Onze wereld thuis zag er donker uit. Zelfs toen ik klein was, kon ik de duisternis om me heen voelen. Het was moeilijk om thuis te zijn. Ik had behoefte aan een vader die van me hield, die voor me zorgde en me beschermde. Maar niets van dat alles heb ik van mijn aardse vader ondervonden.

Altijd als hij me liet gaan, zocht ik bescherming in de kerk. Ik was er graag omdat het er zo veilig leek. Maar ik was nerveus, terughoudend en onzeker als het om onze hemelse Vader ging, want ik wist niet zeker hoe Hij werkelijk was. In de kerk kwam ik erachter dat ik een hemelse Vriend had die van me hield. Ik concentreerde me dus op Jezus Christus en zijn liefde voor mij. Ik hield van Hem omdat mijn leidsters in de jongevrouwenorganisatie van Hem hielden. Ik zag hoe gelukkig zij waren als ze het over Hem hadden. Ik deed mijn best om de geboden na te leven en alles te doen wat Hij wilde.

Toen onze jongerengroep plannen maakte om te gaan dopen voor de doden, vroeg ik me af hoe het in het huis van mijn Vader zou zijn. Vol verwachting betrad ik de Los Angelestempel (Californië). Ik was diep onder de indruk van de vrede die daar heerste. Het was zo tegengesteld aan mijn aardse thuis. Ik durfde bijna niet te ademen, uit angst dat het gevoel zou verdwijnen. Maar het bleef.

Ik vond het heerlijk in de tempel. In zijn huis hoefde ik niet bang te zijn. Ik voelde me er veilig, rustig, vredig en vertroost. Ik wilde er wel wonen. Het huis van onze hemelse Vader was vervuld van liefde. Ik was zo gelukkig. Ik nam me voor dat ik waardig zou zijn om terug te komen.

Door wat ik in de kerk en de tempel heb meegemaakt, heb ik gemerkt dat onze hemelse Vader een liefdevolle Vader is. Hij geeft om me en weet wat ik nodig heb — lichamelijk en geestelijk.

Ik had behoefte aan een vader die van me hield, voor me zorgde en me beschermde. Die had ik thuis niet. Maar in de kerk vond ik 'vaders' die in bepaalde periodes van mijn leven die rol vervulden.

ILLUSTRATOR: RICHARD HULL

Hoewel ik thuis een vader had die niet leefde volgens Gods leringen, heeft God me andere gegeven die me steunden zoals het een goede vader betaamt. Ik had een fantastische bisschop die altijd de tijd nam om me te begroeten en te vragen hoe het met me ging. Bisschop Hicken behandelde me net zoals hij alle jongeren in onze wijk behandelde. Hij had gesprekken met ons, kwam naar onze activiteiten, en hield bij hem thuis haardvuuravonden voor ons. Hij was liefdevol, vriendelijk en geduldig. Ik zag hoe hij zijn vrouw en kinderen behandelde, en daardoor kon ik geloven dat mijn hemelse Vader ook zo was. Bisschop Hicken was gelukkig — levendig en vol liefde. Ik probeerde beter te leven omdat hij dat van ons verwachtte.

Ik was een laatbloeier met betrekking tot afspraakjes, en toen ik mijn eerste afspraakje had, leek iedereen ervan op de hoogte — zelfs mijn bisschop. De grote dag brak aan en de jongeman haalde me op. Toen we voor een stoplicht stonden, raakte iemand voorzichtig de bumper van onze auto. Toen we omkeken om te zien wie dat had gedaan, zag ik een man naar de kant van de bestuurder lopen. Het was mijn bisschop! Toen mijn vriend zijn raampje opendraaide, zei mijn bisschop: 'Dat is mijn meisje dat je daar bij je hebt, en ik wil dat ze om tien uur thuis is.' Ik herinner me van die avond niet zo veel meer, behalve dat ik om tien uur thuis was. Maar ik zal nooit vergeten dat ik 'zijn meisje' was en dat hij van me hield en om me gaf. Toen wist ik dat mijn hemelse Vader ook om me gaf.

Nog een 'vader' voor mij was een lid van ons ringpresidium. President Merrill was altijd aanwezig bij de dansavonden van onze ring, op de jongevrouwenkampen en de jeugdconferenties.

Toen ik me voorbereidde op mijn vertrek naar de hogeschool, vond president Merrill dat ik vaderlijke raad nodig had voordat ik de wijde wereld in trok. Hij sprak vriendelijk en geruststellend. Ik kon zijn bezorgdheid voelen. Ik wist dat hij van me hield. Hij zei dat hij voor mijn huwelijk zelfs helemaal naar de Salt Lake-tempel zou komen.

Een paar jaar later belde ik mijn vader om te vertellen dat ik mij verloofd had. Hij was koel en onverschillig. Er was niets veranderd. Ik probeerde niet te huilen. Ik bad tot mijn hemelse Vader, en de Geest bracht me de belofte van president Merrill in herinnering. Ik vroeg me af of hij zich zou herinneren wat hij een aantal jaren eerder tegen me had gezegd. Meende hij dat echt? Ik pakte de telefoon en draaide zijn nummer. President Merrill nam de telefoon aan. Ik vertelde hem haperend over mijn verloving en vroeg of hij zich zijn belofte herinnerde. 'In welke tempel trouw je?' vroeg hij.

'In de Salt Lake-tempel', antwoordde ik.

'Dan kom ik', zei hij. Voor mij reed hij dertien uur door de sneeuw. Toen ik met mijn aanstaande echtgenoot de verzegelkamer binnenkwam, was president Merrill de eerste die ik zag. Die dag was hij mijn vader!

Jaren later maken die 'vaders' nog steeds deel uit van mijn leven. Hun roepingen en omstandigheden zijn veranderd, maar zijzelf niet. Ze zijn standvastig in hun geloof, hun getuigenis en hun liefde en belangstelling voor mij. Van hen heb ik geleerd dat ik op mijn hemelse Vader kan vertrouwen. Die geweldige mannen waren een schakel waardoor ik de liefde en de zorg van mijn hemelse Vader kon voelen. ■

Rosemarie Deppe is lid van de wijk Jennings Lane in de ring Centerville-Noord (Utah).

Pagina 25 van de *Liahona* volgt op *Kerknieuws* en *De Kindervriend*.

Kerknieuws

Priesterschapsleiders uit de hele wereld krijgen training via satelliet

Don L. Searle

Priesterschapsleiders van ringen en wijken over de hele wereld kregen in januari tijdens een nieuwe uitzending voor leiderschapstraining raad van president Gordon B. Hinckley en leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

'Wij beschouwen dit als een belangrijke kans om zowel fundamentele leerstellingen en beginselen over te brengen alsook de toepassing ervan onder plaatselijke omstandigheden', stond er in een door het Eerste Presidium geschreven brief met aankondiging van de uitzending. 'Wij verwachten dat de uitzendingen veel zullen bijdragen aan de versterking van het geloof van de leiders over de hele wereld in hun werk om zielen tot Christus te brengen en het koninkrijk Gods op aarde op te bouwen.'

De bijeenkomst`was voor priesterschapsleiders, zoals de ringpresident, bisschop, gemeentepresident, en andere priesterschapsfunctionarissen. De uitzending uit de hoofdzetel van de kerk werd in meer dan vijftig talen vertolkt en bereikte ongeveer 97 procent van de bewuste kerkleiders. Alleen een klein gebied in het westen van Afrika was buiten het bereik van de satelliet. Leiders in dat gebied krijgen de volledige uitzending op videoband.

De sprekers concentreerden zich op onderwerpen die fundamenteel zijn voor het heil van het individu en de vooruitgang van het koninkrijk van de Heer op aarde, zoals leven naar de normen van de Heer, voorbereiding op en naleving van tempelverbonden, sterken van het gezin, en bevorderen van het zendingswerk.

'Het zendingswerk is het levensbloed van de kerk', zei president Hinckley in zijn toespraak. 'Dat werk is ouder dan de kerk zelf.'

'Wie moet er op voltijdzending gaan? Zij die dat waardig zijn en die ervoor geroepen worden', legde hij uit. 'Wij kunnen gewoon niet toestaan dat zij die het niet waardig zijn, de wereld ingaan om de blijde boodschap van het evangelie te brengen.'

'Ik wil beklemtonen dat we zendelingen nodig hebben', zei president Hinckley, maar hij legde uit dat ze geestelijk en lichamelijk in staat moeten zijn om hun werk te doen.

President Hinckley zei ook dat zendelingen hun werk beter kunnen doen als ze leren onderwijzen met geestelijke overtuiging en niet alleen maar door iets uit het hoofd te leren. Laat ze leren uit eigen overtuiging te spreken, laat ze elke ochtend de Heer vragen hun tong los te maken, en laat ze met zijn hulp onderwijzen, luidde de aansporing van president Hinckley.

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON

Zendelingzusters onderwijzen uit de Schriften. Onlangs heeft president Gordon B. Hinckley leiders opgedragen om kandidaat-zendelingen te helpen om goed te leven en zich voor te bereiden op onderwijzen met de Geest.

President Hinckley spoorde de leiders aan om zich ervan te overtuigen dat onderzoekers echt klaar zijn voor de doop. En hij herhaalde dat ieder nieuw lid een vriend, een taak en voeding met het goede woord van God nodig heeft. 'Elke bekeerling is het redden waard. Ik ben ervan overtuigd dat we geen

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON

Onlangs zijn de kerkleiders eraan herinnerd dat ze alle leden moeten helpen om zich voor te bereiden op de zegeningen van de tempel.

verliezen hoeven te lijden onder hen die tot de kerk komen.'

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, sprak over leiding door middel van de Heilige Geest. 'De taal van de kerk is de taal van de Geest', zei hij.

President Packer liet een sextant zien zoals eeuwenlang door zeelieden is gebruikt om hun koers te bepalen op zee. 'De Heilige Geest is als een sextant', zei hij. Net zoals zeelieden niet verdwaalden door licht uit de hemel, kunnen wij met het licht van de Heilige Geest op de juiste koers blijven.

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen ging door op het thema van leiding door openbaring en zei dat het de taak van kerkleiders is om zelf de kennis te ontvangen dat Jezus de Christus is, en die kennis vervolgens door te geven aan andere mensen.

Ouderling Maxwell haalde president Brigham Youngs opmerking aan dat 'wij ver onder het niveau van onze voorrechten' leven wat betreft het door openbaring ontvangen van leiding van God (zie *Discourses of Brigham Young,* verzameld door John A. Widtsoe [1954], p. 32). Ouderling Maxwell zei: 'Wij kunnen de kerk verheffen in de mate waarin wij ophouden om onder het niveau van onze voorrechten te leven.'

Maar hij waarschuwde: 'Broeders, openbaring is geen kwestie van knoppen indrukken, maar van druk op onszelf blijven uitoefenen, vaak met vasten, schriftstudie en overpeinzing.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen zei dat de kerkleiders in units over de hele wereld weliswaar veel verschillende niveau´s van organisatie zien, maar dat 'de Geest hetzelfde is'. De kerk verschaft handboeken en andere hulpmiddelen om leiders te sturen in de ontwikkeling van kerkelijke programma´s in units van alle afmetingen, maar de ontwikkeling moet voorzichtig en ordelijk geschieden, zei hij. 'Het geheim van het opbouwen van een wijk of gemeente is uw leden te kennen', zei hij, waaraan hij toevoegde dat we de groei moeten baseren op hun behoeften.

Ouderling Perry zei ook dat het voornaamste doel van een plaatselijke leider zou moeten zijn om elk lid te helpen bij zijn voorbereiding op de verbonden en zegeningen van de tempel. Als de priesterschapsleiders de leden helpen bij hun voorbereiding op het sluiten en nakomen van die verbonden, dan doen ze wat er van ze verwacht wordt – ongeacht de grootte van hun wijk of gemeente, zei hij.

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen sprak over de kracht en vreugde die leden krijgen als ze zich trouw aan de normen van de Heer houden. De eisen voor het ontvangen van tempelzegeningen zijn hoog, en ze zijn onveranderlijk, merkte ouderling Eyring op. De priesterschapsleiders moeten die eisen 'duidelijk' ondersteunen, 'zonder zich ervoor te verontschuldigen'.

De normen van de Heer zijn er niet om de mensen ervan te weerhouden tot Hem te komen, maar juist om meer mensen tot Hem te laten komen, legde ouderling Eyring uit. Hij getuigde dat meer mensen zich zullen laten dopen en het pad naar Christus zullen volgen als de leiders de normen van de Heer hooghouden.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen sprak over het sterken van het gezin. 'Broeders, denk eraan, de kerk is er voor het gezin', zei hij.

Ouderling Ballard haalde 'Het gezin: een proclamatie aan de

wereld' (*De Ster*, januari 1999, blz. 24) aan en stelde voor dat ouders en leerkrachten in de kerk de proclamatie geregeld doornemen om zich beter aan de beginselen ervan te kunnen houden. Hij haalde andere evangelische bronnen aan waarmee we het gezin kunnen sterken: lesboeken, kerkelijke tijdschriften en de gezinsavond. Ouderling Ballard spoorde de priesterschapsleiders aan om aan deze hulpmiddelen te denken en de leden aan te moedigen ze te gebruiken.

Hij riep de priesterschapsleiders bovendien op om de leden aan te moedigen zich het tempelhuwelijk als doel te stellen, vanwege de zegeningen die het met zich meebrengt voor het gezin en de kerk. Leden die nog geen tempelverbonden hebben gesloten, of die nog niet hebben geleerd zich eraan te houden, hebben nog geen gebruik gemaakt van alle zegeningen die het evangelie te bieden heeft, zei ouderling Ballard, waarbij hij verwees naar een uitspraak van president Hinckley. ■

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET KANTOOR VAN DE ZEVENTIG, CHURCH NEWS

Ouderling Dieter F. Uchtdorf (rechts) en zijn vrouw, Harriet, overhandigen president Johannes Rau (midden) zijn familiegeschiedenis. Hiermee werd een belofte gestand gedaan die het Eerste Presidium president Rau had gedaan toen zij hem tijdens de Olympische Winterspelen ontmoetten.

Kerkleiders kweken goodwill in verschillende landen

Duitsland

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Presidium der Zeventig bracht in december een bezoek aan de Duitse bondspresident, Johannes Rau, waarmee hij een toezegging gestand deed die het Eerste Presidium tijdens de Olympische Winterspelen van 2002 gedaan had.

Tijdens het bezoek, dat plaatsvond in paleis Bellevue, de residentie van de president van de Bondsrepubliek Duitsland, overhandigde ouderling Uchtdorf president Rau zijn familiegeschiedenis in drie delen. Ook zijn vrouw ontving haar familiegeschiedenis.

'President Rau is een godsdienstig mens', zegt ouderling Uchtdorf, die werd vergezeld door zijn vrouw, Harriet, en ouderling Holger D. Rakow, een van de gebiedszeventigen. 'Hij heeft tieners en hecht grote waarde aan het gezin. Hij is van mening dat de meeste mensen een geslaagd, solide, gelukkig huwelijk willen.'

De toezegging om familiehistorisch onderzoek te doen is afgelopen jaar gedaan, tijdens de Olympische Winterspelen van 2002, toen president Rau met zijn vrouw, Christina, een bezoek bracht aan president Gordon B. Hinckley en zijn raadgevers in het Eerste Presidium. Toen de kerkleiders vernamen dat president Rau interesse had in familiegeschiedenis, beloofden ze hem zijn familiegeschiedenis te onderzoeken.

Zendelingen van de bibliotheek voor familiegeschiedenis vonden vierhonderd namen van voorouders van president Rau, en nog eens achthonderd van zijn vrouw.

Ouderling en zuster Uchtdorf, die al eerder gastheer en -vrouw van president Rau waren geweest, onder meer bij een uitzending van het Tabernakelkoor tijdens de Olympische Winterspelen, overhandigden als vertegenwoordigers van het presidium van het gebied Europa-Midden de onderzoeksresultaten tijdens een besloten bijeenkomst.

'In politiek opzicht was het een drukke dag omdat er die dag een

belangrijke uitspraak van de Duitse rechtbanken kwam', zegt ouderling Uchtdorf. 'Vanwege die aankondiging verwachtten wij een kort bezoek. Maar het weerhield president Rau er niet van om een half uur met ons door te brengen.'

'Hij bladerde door de boeken en bestudeerde namen', zegt ouderling Uchtdorf. 'Hij was onder de indruk van het feit dat er afbeeldingen van originele sterfakten, geboorte- en huwelijkscertificaten in het oude Duitse handschrift in waren opgenomen, alsmede makkelijker te lezen vertalingen in hedendaags Duits.'

Ouderling Uchtdorf ontving later een brief waarin de president zijn dank uitsprak voor de familiegeschiedenis. 'Mijn vreugde en dankbaarheid voor het ontvangen van deze boeken waren erg groot', schreef president Rau. 'Vele generaties [in onze families] zijn dankbaar voor de inzet van uw kerk.'

Bulgarije

Het Eerste Presidium ontving de ambassadrice van Bulgarije en haar gezin toen zij in februari een bezoek brachten aan Utah. Elena Borislavova Poptodorova was in Utah wegens een spreekbeurt in het Kennedy Center for International Studies van de Brigham Young University. Ambassadrice Poptodorova, haar man, Georgi Petrov, en haar zoon, Georgi, hadden een gesprek met ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig, president van de Brigham Young University. Ze bezochten bovendien een uitvoering van het International Folk Dance Ensemble van de universiteit en kregen een rondleiding door het opleidingscentrum voor zendelingen.

In Salt Lake City maakten de ambassadrice en haar gezin kennis met het Eerste Presidium. Ambassadrice Poptodorova merkte op dat heiligen der laatste dagen 'gezond leven'. Ze betuigde haar steun aan de zendelingen die in haar land werkzaam zijn. En president Hinckley bedankte haar voor haar hulp met het regelen van inreisvisa voor zendelingen.

De ambassadrice en haar gezin kregen ook nog een rondleiding over Welfare Square, Temple Square, door de bibliotheek voor familiegeschiedenis. Bovendien maakten ze kennis met ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf en ouderling Dennis B. Neuenschwander van het Presidium der Zeventig.

Tijdens haar bezoek sprak de ambassadrice haar grote waardering uit voor de gastvrijheid die haar betoond werd. Ze zei dat ze nog nooit zoveel uitingen van liefde, hartelijkheid en waardering voor haar land had gezien. Ambassadrice Poptodorova uitte haar wens dat er een positieve relatie zou blijven bestaan tussen de kerk en Bulgarije en zei: 'Wij zouden willen dat u altijd deel van ons leven bleef uitmaken, ongeacht waar wij ons bevinden.'

Frans-Polynesië

In januari brachten M. Gaston Flosse, president van Frans-Polynesië, en enkele ministers uit zijn kabinet, in het gebouw van de ring Faaa (Tahiti) een beleefdheidsbezoek aan kerkleiders.

'Wij bedankten hem voor de inzet van de regering om het milieu schoner te maken, het aantal verkeersongelukken terug te dringen, en gezondheidszorg te verschaffen voor de bevolking van Tahiti', zegt ouderling Jean A. Tefan, een van de gebiedszeventigen. 'Wij hebben ook onze dank uitgesproken voor zijn goedkeuring van ons verzoek om de huur van grond voor de bouw van het instituutsgebouw te verlengen van 9 naar 25 jaar.'

President Flosse bedankte de kerk voor het instituutsprogramma en de voortdurende inzet om het gezin te steunen en hoge morele en ethische normen voor jongeren te ontwikkelen.

Yolande Bennett, pr-bestuurder voor Tahiti, overhandigde aan de overheidsfunctionarissen informatie over het gezin, de gezinsavond, een exemplaar van de *Liahona* en de proclamatie over het gezin. ■

Kerk steunt The Road Home

Lisa Ann Jackson

Bisschop H. David Burton, de presiderende bisschop, heeft uitbreiding aangekondigd van de samenwerking tussen de kerk en The Road Home, een sociale

instelling die hulp verleent aan daklozen in Salt Lake City. Bisschop Burton wees er daarbij op dat de kerk al heel lang met die instelling samenwerkt. Bij de aankondiging overhandigde bisschop Burton de directeuren van de opvanghuizen een aanzienlijke bijdrage van de kerk.

'Het doet De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen genoegen om u te helpen bij uw goede werk', zei bisschop Burton. 'Wij zijn blij dat wij u terzijde kunnen staan bij het uitdragen van de boodschap dat het er in dit werk om gaat de mensen met veel liefde op weg naar huis te helpen.'

The Road Home helpt individuele daklozen en gezinnen aan onderdak en bevordert hun zelfredzaamheid door zijn noodopvang, zelfredzaamheidsprogramma's, gemeenschapsrelaties, en samenwerkingsverbanden met de advocatuur en overheidsinstanties.

'Onze opvang is geen eindpunt. Het is het beginpunt op de weg naar huis', zegt Matthew M. Minkevitch, algemeen directeur van The Road Home.

Via Deseret Industries en het voorraadhuis voor de bisschoppen heeft de kerk al jaren een samenwerkingsverband met deze instelling. De kerk voorziet mede in de eerste huishoudelijke behoeften van mensen die de opvang verlaten en een permanente woning betrekken. Bovendien verschaft de kerk andere materiële steun.

Bij het overhandigen van de financiële bijdrage uitte bisschop Burton zijn waardering voor de heiligen der laatste dagen, die de gulle gevers zijn van de voortdurende stroom aan bijdragen voor The Road Home. 'Ik ben dankbaar dat getrouwe heiligen der laatste dagen gul geven om onze welzijnshulp en humanitaire hulp te steunen', zei hij. 'Wij willen onze waardering uitspreken voor hun gulheid waardoor de kerk dit soort hulp kan verlenen over de hele wereld. Zonder hun fantastische steun, zijn wij machteloos.'

Meneer Minkevitch nam de bijdrage voor The Road Home in ontvangst en bedankte bisschop Burton. 'U hebt ons voortdurend gesteund, en daar blijven wij dankbaar voor', zei hij. 'Ik wil u, bisschop Burton, en de getrouwe leden van uw kerk, onze partners in deze overwinningen, onze grote waardering betuigen.'

Pamela Atkinson, belangenbehartiger van de gemeenschap, was ook bij de overhandiging. Ze sprak haar waardering uit voor de jarenlange steun die de kerk heeft gegeven aan de inzet van de samenleving voor de daklozen. Ze had het ook over het gezamenlijke doel om Jezus Christus te volgen.

'Ik kijk naar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en zie in hoeveel waarden wij gemeenschappelijk hebben', zei ze. 'Als presbyteriaan vind ik het nodig om het evangelie te volgen en anderen de helpende hand toe te steken, en ik zie in dat mijn vrienden in uw kerk precies hetzelfde doen.' ■

FOTOGRAAF: THOMAS S. CHILD

Bisschop H. David Burton (midden) maakt kennis met een gezin dat onderdak heeft gekregen in de daklozenopvang van The Road Home. Onlangs heeft de kerk haar steun aan dit opvanghuis in Salt Lake City uitgebreid.

Zelfredzaamheid bouwt leden over de hele wereld op

Nu veel landen geconfronteerd worden met moeilijke economische omstandigheden, politieke onzekerheid en andere moeilijkheden, leggen de kerkleiders hernieuwde nadruk op de noodzaak voor leden om zelfredzaam te zijn en zuinig te leven.

'Wij leren met nadruk dat het belangrijk is om zelfredzaam te zijn, dat het belangrijk is om een opleiding te volgen, om onze leden zo uit te rusten dat ze hun brood kunnen verdienen; dat het belangrijk is om te sparen en zuinig te zijn; dat het belangrijk is om iets weg te zetten, een reserve op te bouwen, een appeltje voor de dorst', heeft president Gordon B. Hinckley gezegd (zie *Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], p. 585).

Over de hele wereld neemt de gebiedsleiding stappen om de leden te helpen zuinig te leven en te leren voor zichzelf te zorgen. Ondanks blijvende moeilijkheden zien de leden resultaat en voelen zij zich gezegend in hun pogingen.

Boeren in Fiji

Vaak moeten mensen door armoede moeilijke keuzen doen. Vanwege een werkloosheidspercentage van zeventig procent moeten gezinnen in de ring Nausori (Fiji) kiezen welke kinderen zij naar school sturen, als ze daar überhaupt al geld voor hebben, en wat ze hun kinderen te eten geven. Veel gezinnen eten uitsluitend tapioca en tarowortel – wat overal in overvloed groeit – en nauwelijks iets anders. Hoewel er groenten zijn zoals kool en tomaten, zijn dat luxe voedingsmiddelen en worden ze slechts zelden gegeten.

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN JOEL EN KATHRYN SPERRY, CHURCH NEWS

Heiligen in Fiji bouwen een kas om zaailingen tegen de weersinvloeden te beschermen. De leden hebben dankzij boerderijen goede voedingsmiddelen en extra inkomsten gekregen.

Die dringende behoeften waren een voortdurende zorg voor ringpresident Taniela B. Wakolo. Hij was naar Utah geweest en had de welzijnsboerderijen van de kerk gezien. Hij had leden zien samenwerken om anderen in nood te helpen. Hij vond dat de heiligen der laatste dagen in Fiji ook zoiets konden doen – een welzijnsboerderij runnen om goede voedingsmiddelen te kweken voor leden die het zo vaak zonder moeten doen.

President Wakolo benaderde het presidium van het gebied Oceanië met het idee. Met hun steun benaderde de afdeling welzijnszorg het gepensioneerde echtpaar Joel en Kathryn Sperry uit Heber City (Utah) met de vraag of zij in Fiji wilden helpen.

Een van de eerste dingen die president Wakolo deed, was de ring- en wijkleiders bijeenroepen. Hij legde hun uit wat er te gebeuren stond. 'De mensen in Fiji is beloofd dat zij, als zij getrouw blijven, op een dag de zegeningen van het welzijnsprogramma zullen krijgen', vertelde hij hun. 'Dit zou weleens het aanbreken van die dag kunnen zijn.'

President Wakolo legde uit dat zelfredzaamheid het eerste beginsel van de welzijnszorg is en dat er van de leden vereist zou worden om alles te doen wat in hun vermogen lag om zichzelf te helpen. Hun reactie was precies waar president

Wakolo op gehoopt had – tranen van dankbaarheid stroomden over hun wangen en ze spraken een vurig verlangen uit om aan de slag te gaan.

Toen de familie Sperry arriveerde, zagen ze dat de kerkleden voldoende grond bezaten om tuintjes aan te leggen. Maar door de voortdurende regen en de aanhoudende hitte leek de grond eerder cement dan aarde. De leden hadden ook geen geld om een tractor te huren en de grond te bewerken. En het was moeilijk om zaadjes te laten ontkiemen zonder dat het jonge gewas neergeslagen werd en verdronk door de stortregens.

Met de hulp van de afdeling humanitaire hulp bouwden de leden een kas om de zaadjes tegen de weersinvloeden te beschermen. Ze zaaiden kool, tomaten, sla, komkommers, wortelen en andere groenten. Ze huurden een tractor om een stuk grond te bewerken dat dienst kon doen als welzijnsboerderij van de kerk. Vervolgens werd de tractor gebruikt voor de stukjes grond van de gezinnen. Mannen, vrouwen en kinderen bewerkten de grond, plantten de zaailingen uit de kas en verzorgden de jonge plantjes.

'U hebt geen idee wat een wonder dat voor ons was', zegt president Wakolo. 'Omdat de grond niet met de hand te bewerken was, en omdat een tractor huren zover buiten onze mogelijkheden lag, waren de mensen gaan berusten in hun lot.'

Tegen de tijd dat het echtpaar Sperry afgelopen juli vertrok, waren er meer dan dertig moestuintjes aangelegd. De opbrengst van de welzijnsboerderij werd aan behoeftige gezinnen gegeven. De leden aten goede voedingsmiddelen die voorheen zeldzaam waren, en ze verkochten zelfs een beetje van wat ze kweekten. Velen waren door deze extra inkomsten in staat om hun kinderen naar school te sturen, schoenen en kleding te kopen, en hun gezinsleden van medische zorg te voorzien.

'De leden in Fiji hebben tranen van vreugde in de ogen', zegt president Wakolo. 'Ze zijn dankbaar voor het welzijnsprogramma en voor deze kans om hun leven beter te maken.'

Een plan voor Papoea-Nieuw-Guinea

Bijna twee jaar geleden zette de kerk een strategisch plan in gang om zelfredzaamheid onder de heiligen der laatste dagen in Papoea-Nieuw-Guinea te bevorderen. De bevolking daar heeft te lijden onder het hoge percentage werkloosheid en analfabetisme, maar de leden beginnen uit hun moeilijkheden te komen.

'Dit land is echt in moeilijkheden', zegt ouderling John M. Madsen van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Australië/ Nieuw-Zeeland. 'Er zijn bijzonder grote economische moeilijkheden en wijdverbreide armoede.'

Met de hulp en aanwijzingen van de Presiderende Bisschap stelde het gebiedspresidium een plan op om de kerkleden in dat land zelfredzamer te maken. Dat plan werd in maart 2001 ten uitvoer gelegd. In die maand arriveerden er zendelingen van de afdeling humanitaire hulp – Punga en Josephine Paewai uit Nieuw-Zeeland, waar de kerk meer dan tienduizend leden heeft in één ring, drie districten en één zendingsgebied – om toezicht te houden op het programma.

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN PUNGA EN JOSEPHINE PAEWAI

Leerlingen van een school in Papoea-Nieuw-Guinea krijgen schoolboeken en onderwijsmateriaal. Een opleiding speelt een belangrijke rol in een zelfredzaamheidsprogramma van de heiligen in Papoea-Nieuw-Guinea.

Het echtpaar Paewai constateerde al snel veel sociale en humanitaire behoeften. Er zijn leden die het zich niet kunnen veroorloven om hun kinderen naar school te sturen. De grotere steden hebben veel werkloosheid door een gebrek aan banen en bekwame werknemers. En de humanitaire omstandigheden maken het dagelijks leven moeilijk: dorpen hebben drinkwater en riolen nodig; scholen hebben lesboeken, tafels en andere eerste benodigdheden nodig; en de ziekenhuizen hebben medische apparatuur en voorraden nodig.

Ouderling en zuster Paewai gingen aan de slag. Ze leerden de leden

moestuintjes aanleggen. Ze zorgden ervoor dat er kinderen werden ingeschreven bij basisscholen en bij het voortgezet onderwijs. Ze zorgden ervoor dat er tien jongeren naar de Liahona High School in Tonga konden en dat enkele teruggekeerde zendelingen naar de Brigham Young University-Hawaii konden. Ze vonden praktijkopleidingen voor andere leden en hielpen ze aan een baan, en zorgden ervoor dat ze die hielden.

'En toch', zegt ouderling Paewai, 'was dat nog maar een begin.'

Daarnaast werden in het kader van het zelfredzaamheidsproject achttien dorpen van water voorzien en werden zo´n 45 scholen van materialen voorzien. Plaatselijke ziekenhuizen hebben medische apparatuur en voorraden gekregen en er is een mobiele kliniek gekomen die de dorpen afrijdt.

Het gebiedspresidium vindt de gevolgen van deze humanitaire en zelfredzaamheidsprojecten bemoedigend, want 'leden van de kerk hebben er onmiddellijk baat bij en bovendien hebben ze veel dorpen gezegend met hoop op een betere toekomst', zegt ouderling Madsen.

Honderden banen in Ecuador

Enkele statistieken uit Ecuador: zeventig procent van de bevolking leeft onder de armoedegrens zoals vastgesteld door het Amerikaanse ministerie van binnenlandse zaken. Inflatie – die onlangs zelfs de 96 procent haalde – snijdt enorm in het spaargeld. Slechts veertig procent van de huishoudens in Ecuador heeft stromend water. Bijna de helft van de tieners in het land gaan niet naar school, aldus de organisatie U.S. Aid.

En dit is wat die getallen betekenen: gezinnen doen het soms zonder voedsel, ouders werken van zonsopgang tot zonsondergang, en ziekten worden vaak niet behandeld.

In een ander werelddeel, in Logan (Utah, VS), hadden Clyne en Ann Long het verlangen om de Heer te dienen. Zij wilden graag samen op zending, een doel dat zij al hun hele leven hadden. De Heer riep hen naar Ecuador. Hun taak: de leden van de kerk van armoede verlossen en zelfredzaam maken.

Ze arriveerden in de zomer van 2001 en begonnen honderden mensen te leren hoe ze een baan konden vinden. Ze spraken met tientallen werkgevers en vertelden ze dat honderden kerkleden die niet dronken, rookten, drugs gebruikten of stalen een baan nodig hadden.

Eén werkgever antwoordde: 'Als uw leden echt zo zijn als u zegt, dan heb ik banen beschikbaar. Momenteel heb ik twee caissières en twintig verkopers nodig. Ik heb ook veel vrienden die een eigen bedrijf hebben. Zij kunnen zulke mensen ook gebruiken. Als wat u zegt waar is, kan ik bijna meteen honderd banen aanbieden.'

Toen broeder en zuster Long die avond weer les gaven in het zoeken en houden van een baan, beklemtoonden ze hoe belangrijk eerlijkheid en integriteit zijn. Ze legden uit dat er, ondanks de hoge werkloosheid in Ecuador, honderden vacatures zijn en dat de werkgevers niet kijken naar opleiding, ervaring of schoonheid, maar gewoon naar eerlijkheid.

'Als de leden van de kerk zich maar aan hun godsdienst houden,' schreef zuster Long later, 'dan zal hun reputatie en lof zich door het land verbreiden. En hebben alle heiligen werk.'

De nieuwe website van de kerk, www.providentliving.org, waar adviezen op acht terreinen te vinden zijn, bevordert het geestelijk en stoffelijk welzijn van de leden.

ProvidentLiving.org

De kerk heeft onlangs een nieuwe website gelanceerd, www.providentliving.org, om de leden de beginselen van zelfredzaamheid bij te brengen. Op de site staan raadgevingen op gebieden als voedselopslag, emotionele kwesties, werkgelegenheid en carrièreplanning, lichamelijke gezondheid en scholing.

'De gedachte achter de site is af te lezen uit de naam', zegt Jeff Newey, projectmanager van Provident Living.

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2003

De Kindervriend

Houd van elkaar

In een toespraak tijdens de algemene conferentie heeft president Monson verteld hoe een boom kapot ging door een metalen wig waarvan niemand meer wist dat hij er in zat. Daarna legde hij uit hoe verborgen wiggen van boosheid of wrok ons leven kunnen bederven als we niet leren vergeven.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ik ken een gezin dat vanuit Duitsland naar Amerika geëmigreerd is. Ze vonden de Engelse taal moeilijk. Ze hadden maar weinig bezittingen, maar ieder gezinslid was gezegend met de wil om te werken en met liefde voor God.

Hun derde kind werd geboren, leefde slechts twee maanden, en overleed. De vader was meubelmaker en hij maakte een prachtig kistje voor het lichaam van zijn dierbare kind. De dag van de begrafenis was somber, een weerspiegeling van het verdriet dat zij wegens hun verlies voelden. Het gezin liep naar de kerk, de vader droeg het kistje, en er was een aantal vrienden bijeengekomen. Maar de deur van de kerk was op slot. De drukke bisschop was de begrafenis vergeten. Pogingen om hem te bereiken haalden niets uit. De vader wist niet wat hij moest doen, nam het kistje onder zijn arm en liep met zijn gezin in de stromende regen weer naar huis.

Als dit gezin een minder sterk karakter had gehad, hadden ze de bisschop hier de schuld van kunnen geven en bittere gevoelens kunnen koesteren. Toen de bisschop van het drama hoorde, bezocht hij het gezin en bood zijn excuses aan. Terwijl aan zijn gezicht nog te zien was hoe gekwetst hij was, maar met tranen in zijn ogen, aanvaardde de vader het excuus, en de twee omarmden elkaar in een geest van wederzijds begrip. Er bleef geen verborgen wig achter die verdere gevoelens van boosheid kon veroorzaken. Liefde en aanvaarding overheersten.

. . . In veel families zijn er gekwetste gevoelens en aarzeling om vergiffenis te schenken. Het maakt niet uit wat de kwestie was. We mogen niet toestaan dat het ons blijft schaden. Beschuldigingen houden de wonden open. Alleen vergeving geneest. George Herbert, een dichter uit het begin van de zeventiende eeuw, heeft geschreven: ‘Wie anderen niet kan vergeven, vernielt de brug die hij zelf moet oversteken als hij ooit de hemel wil bereiken, want iedereen heeft vergeving nodig.’ (…)

[Mijn smeekbede is] (…) dat we geen verborgen wiggen in stand zullen houden, maar denken aan de aansporing van de Heiland: ‘Hieraan zullen allen weten dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.’[1] ●

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2002.

NOOT

1. Johannes 13:35.

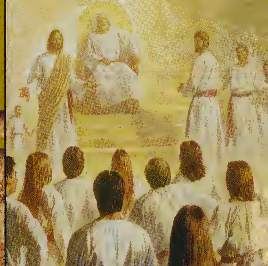
LINKS: FOTOGRAAF: DON BUSATH; RECHTS: ILLUSTRATOR: ROBERT A. MCKAY

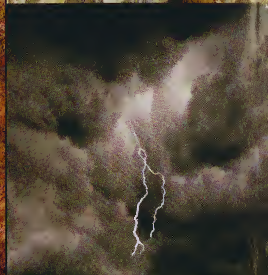

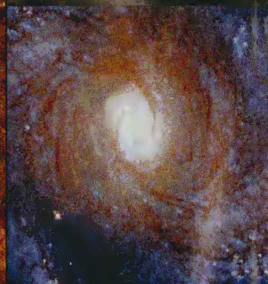
PLAKKEN

PLAKKEN

PLAKKEN

Ik ken Gods plan

VICKI F. MATSUMORI

'Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Waar woon jij? In een stad? Op het land? In een dorp? Woon je op een eiland? Midden in de woestijn? Kun je vanuit je raam bergen zien? Een zee? Een bos?

Wie woont er bij jou? Ben je enig kind of heb je veel broers en zussen? Wonen je ouders, grootouders of tantes en ooms bij je?

Wist je dat je, voordat je hier op aarde kwam wonen, bij onze Vader in de hemel woonde? Daar heb je met vele anderen je eerste lessen in de wereld der geesten ontvangen en werd je voorbereid om in de bestemde tijd des Heren voort te komen (zie LV 138:56).

Maar er waren niet alleen lessen toen we in de hemel woonden. Ouderling Gary J Coleman van de Zeventig zegt: 'Gods plan omvatte ons voorsterfelijk bestaan, de schepping van deze wereld, een periode in de hof van Eden voor Adam en Eva, en de val van de mens tot sterfelijkheid.' ('"O, How Great the Plan of Our God!"', *Ensign*, februari 1996, p. 15.)

Onze Vader in de hemel heeft ons tijdens de vergadering in de hemel van het grote plan van geluk verteld. Hij zei dat er een aarde zou worden geschapen, dat er in een Heiland zou worden voorzien en dat we keuzevrijheid zouden krijgen, ofwel de vrijheid om tussen goed en kwaad te kiezen.

Sommige voorsterfelijke personen wilden dat plan niet volgen en er werd in de hemel oorlog gevoerd. Niettemin hebben wij gekozen om aan het plan van onze Vader in de hemel mee te doen. Daarom hebben we een lichaam gekregen en zijn we naar verschillende plaatsen hier op aarde gestuurd om de Heiland te leren kennen en de geboden te onderhouden.

Als we het goede kiezen, kunnen we dankzij de verzoening van Jezus Christus eens terugkeren om weer bij onze Vader in de hemel en Jezus Christus te wonen.

Verrekijker van het plan van geluk

1. Plak bladzijde 4 op stevig papier. Knip de grote rechthoek en de plaatjesstrook uit. Knip gleuven op de dikke zwarte lijnen van de rechthoek.
2. Rol het rechthoekig stuk papier in de lengte op tot een verrekijker en plak hem vast. (Er zijn nu twee gleuven tegenover elkaar aan één uiteinde.)
3. Schuif de strook door de gleuven in de verrekijker. Kijk in de verrekijker naar de plaatjes van het plan van geluk van onze hemelse Vader.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Knip van tevoren een plaat van de Heiland in puzzelstukken. Schrijf op ieder stuk een van de volgende verwijzingen: (1) een tekst waarin van Christus wordt getuigd, zoals Matteüs 3:17; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; Johannes 6:69; Matteüs 16:15–16; 3 Nephi 11:9–10; Johannes 4:25–26; (2) een liedje of lofzang over de Heiland; (3) een alinea uit 'De levende Christus — het getuigenis van de apostelen' (zie Liahona, *april 2000, p. 2–3). Laat de kinderen om de beurt een puzzelstuk uitkiezen en datgene voorlezen of zingen waarnaar verwezen wordt. Vraag de kinderen om manieren te verzinnen waarop ze op Jezus kunnen gaan lijken. Lees Moroni 7:48 voor.*

2. Leg uit dat kennis belangrijk is voor het maken van keuzen. Schrijf op vellen papier instructies in grote letters. Bijvoorbeeld 'Zeg het eerste geloofsartikel op', 'Zing een solo' of 'Dirigeer de jeugdwerkkinderen bij het liedje "Lang geleden in de hemel" (De Ster, *april 1999, p. K5)' enzovoort. Leg de vellen papier zo neer dat iedereen ze gemakkelijk kan lezen. Blinddoek een kind, laat hem of haar een vel pakken en de opdracht uitvoeren. Laat meer kinderen kiezen. Blinddoek sommigen maar laat anderen zonder blinddoek kiezen welke opdracht ze willen uitvoeren. Bespreek met ze dat ze beter een goede keuze konden maken als ze wisten wat ze kozen. Moedig ze aan om naar ouders en leiders te luisteren zodat ze te weten komen welke keuzen hen naar onze hemelse Vader terug zullen voeren.* ●

ROBERT T. BARRETT, *RAADSVERGADERING IN DE HEMEL*; LOWELL BRUCE BENNETT, *ADAM EN EVA*; HARRY ANDERSON, *CHRISTUS IN GETSEMANE*; FOTO'S © DIGITAL STOCK

JEZUS IS UIT DE DOOD HERREZEN

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Het lichaam van de Heiland lag tot zondagochtend in de graftombe. Toen kwamen er twee engelen die de steen voor het graf wegrolden.

Matteüs 28:2; Matteüs naar Joseph Smith 28:2

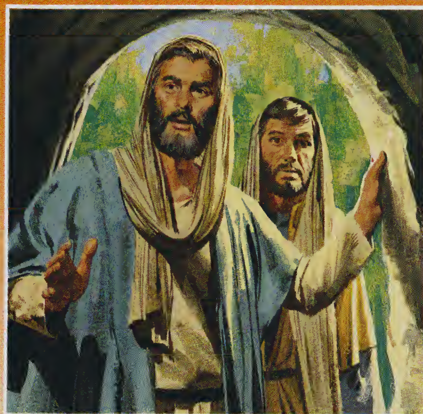
Maria Magdalena, een van Jezus vrienden, ging die ochtend naar het graf en was verbaasd toen ze zag dat de steen er niet meer voor lag en dat het lichaam van Jezus er niet meer in lag.

Johannes 20:1–2

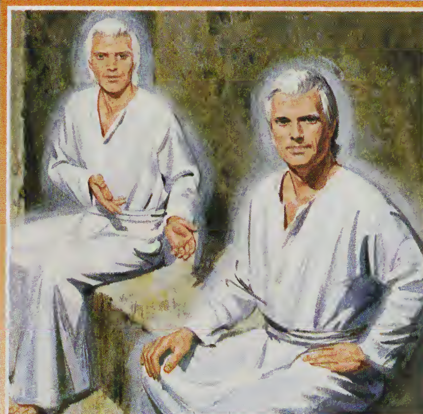
Ze rende naar Petrus en Johannes om te vertellen dat iemand het lichaam van de Heiland had weggenomen. Ze wist niet waar het was.

Johannes 20:2

Nu renden Petrus en Johannes naar het graf. Ze keken in de graftombe en zagen de doeken liggen waarin Jezus begraven was, maar het lichaam van Jezus was er niet.

Johannes 20:3–7

Omdat ze niet wisten wat er met Jezus was gebeurd of wat ze konden doen, gingen Petrus en Johannes naar huis. Maar Maria Magdalena bleef bij het graf en huilde. Toen ze vervolgens in de graftombe keek, waren daar twee engelen.

Johannes 20:9–12

Ze vroegen Maria Magdalena waarom ze zat te huilen. Zij antwoordde dat iemand het lichaam van Jezus had weggenomen. Ze wist niet waar het was.

Johannes 20:13

Toen draaide ze zich om en zag de Heiland staan, maar ze herkende Hem niet. Ze dacht dat Hij de tuinman was. Hij vroeg haar waarom ze huilde en wie ze zocht.

Johannes 20:14–15

Vervolgens zei Jezus: 'Maria', en toen wist ze wie Hij was. Hij vroeg haar of zij de apostelen wilde zeggen dat Hij was opgestaan.
Johannes 20:16–17

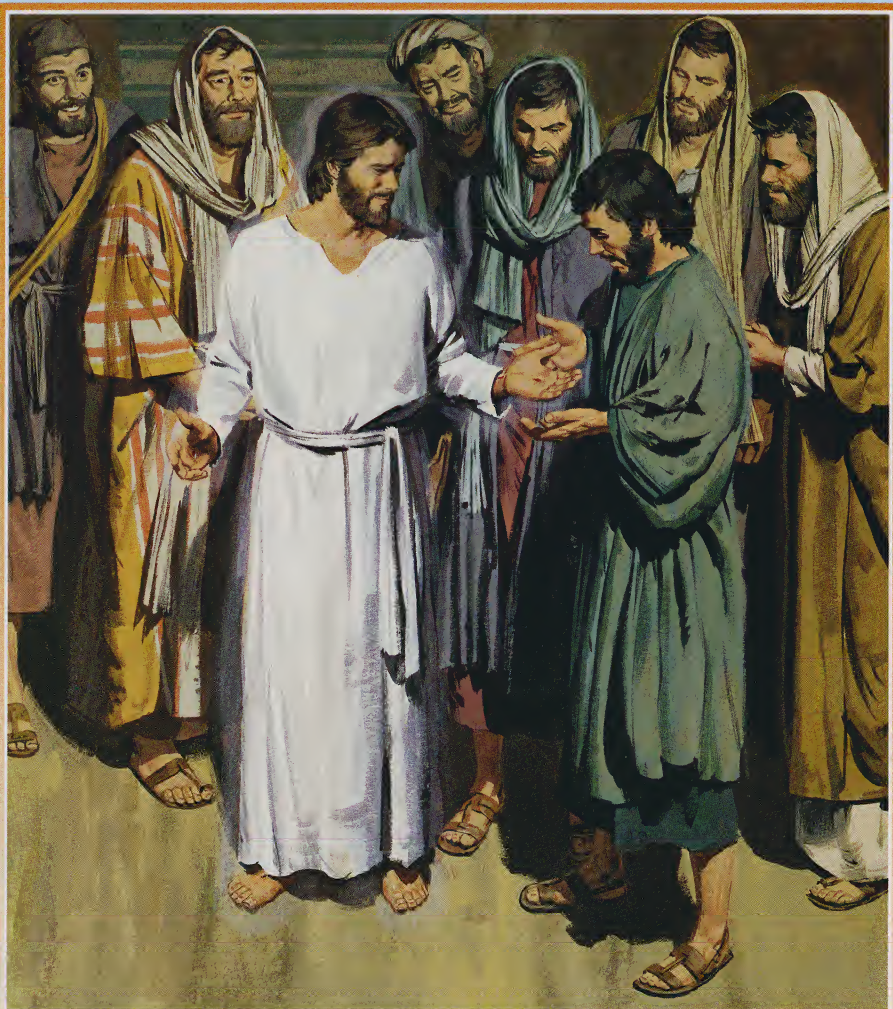
En Maria Magdalena en andere vrouwen gingen naar de apostelen toe en zeiden hun dat Jezus was opgestaan. Eerst konden de apostelen hen niet geloven.

Lucas 24:10–11

Later die dag zaten de apostelen met elkaar te praten en toen kwam Jezus bij hun in de kamer. Ze werden bang. Ze dachten nog steeds dat Hij dood was.

Lucas 24:36–37

De Heiland zei dat ze zijn handen en voeten moesten aanraken. Hij was opgestaan — zijn lichaam en geest waren weer bij elkaar gekomen.

Lucas 24:38–40

De apostelen waren blij om Hem te zien. Hij vroeg hun om wat eten en zij gaven Hem wat vis en honing. Hij at het op.

Lucas 24:41–43

Jezus Christus is de eerste persoon die uit de dood is opgestaan. Na Jezus zijn er nog veel andere mensen opgestaan. Veel mensen hebben Hem gezien. Jezus heeft gezegd: 'Ik ben de opstanding en het leven'. Omdat Hij de dood heeft overwonnen, zullen wij eens allemaal opstaan.

Matteüs 27:52–53; Johannes 11:25

Het toespraakje van Ivo

'Wij spreken van wat wij weten' (Johannes 3:11).

DAWN NELSON
Een waar gebeurd verhaal ILLUSTRATOR: BETH M. WHITTAKER

Ivo kon wel merken dat zijn jeugdwerkles bijna afgelopen was, want hij kon mensen op de gang heen en weer horen lopen. Ja hoor; zijn leerkracht vroeg iemand om het slotgebed uit te spreken.

Zodra hij 'amen' had gezegd, stond Ivo op en haastte zich naar de deur. Hij hield van zijn jeugdwerkles, maar hij wilde ook altijd weer graag naar zijn vader en moeder en zijn broertje, Ludo. Maar voordat hij de deur open kon doen, zei zijn lerares: 'Ivo, kun je even hier komen?'

'Natuurlijk', antwoordde Ivo. Zuster Nelissen riep nog een paar kinderen bij zich. Toen deelde ze strookjes aan hem en de anderen uit. 'Wil jij volgende week in het openingsprogramma een toespraakje houden?' vroeg ze hem.

'Uh, ja.' Ivo was nu vijf, dus hij kon zien dat zijn naam op het papiertje stond, samen met een heleboel andere woorden. Hij probeerde ze niet te lezen — hij was er zeker van dat er van alles over zijn toespraakje stond. Hij had 'ja' gezegd omdat hij altijd probeerde te doen wat zijn lerares wilde, maar hij vond het heel eng om tegen het hele jeugdwerk te praten. Hij wist dat zelfs de jongste jeugdwerkkinderen aan de beurt kwamen voor een toespraakje, een tekst opzeggen of een gebed uitspreken, maar hij kon zich niet herinneren dat hij ooit zoiets had gedaan.

Hij dacht na over de toespraakjes van andere kinderen. Soms als een heel kleintje een toespraakje moest houden, werd hij of zij uiteindelijk zo bang dat er geen woord uitkwam en dat zijn of haar vader of moeder het toespraakje moest houden. Soms lazen kinderen een verhaaltje voor als toespraakje, maar zo goed kon Ivo nog niet lezen. Sommige andere toespraken waren zo moeilijk dat hij zelfs vergat te luisteren. Hij kon zich niet indenken wat voor toespraakje hij kon houden — hij was pas vijf!

'Ach,' zei hij tegen zichzelf, 'misschien vergeet ze dat ze het me gevraagd heeft.' Hij stond in de deuropening en zag zijn moeder en Ludo vanaf de kinderkamer naar hem toekomen. 'Hoi mam!' zei hij en sloeg zijn armen om haar heen.

'Wat is dit?' vroeg mama, terwijl ze het papiertje uit zijn hand nam. 'Wauw! Je mag volgende week een toespraakje houden.'

Ivo probeerde te glimlachen en hij knikte een beetje. Misschien zou mama het ook vergeten; dat hoopte hij.

Op weg naar huis vertelde mama aan papa over Ivo's toespraakje. 'Spannend!' zei papa. 'Wij komen beslist naar je luisteren, Ivo. Wil je dat mama of ik je help met je toespraakje?'

Mocht iemand hem met zijn toespraakje helpen? Hij voelde zich plotseling een stuk rustiger. 'Misschien mama', zei hij.

'Oké', antwoordde mama. 'Wij gaan er binnenkort mee aan de slag.'

De zondag, maandag en dinsdag gingen voorbij en Ivo vergat zijn hele toespraak. Maar op woensdag zei mama: 'Ivo, zullen we je toespraakje voorbereiden?'

O nee!, dacht hij. Ze is het niet vergeten. Hij liep langzaam naar de plek waar mama klaar zat met een pen en een blocnote. Hij had een raar gevoel in zijn maag. 'Ik wil eigenlijk geen toespraakje houden, mama. Ik weet niet hoe dat moet en ik ben bang.'

'Het komt wel goed. Laten we er even over praten.' Mama sloeg haar arm om zijn schouders. 'Je toespraakje moet gaan over geloof in Jezus Christus. Wat is geloof volgens jou?'

Ivo wist nog dat zijn jeugdwerklerares het over geloof had gehad, en dat mama en papa er in de gezinsavond over hadden gepraat. Maar hij wist zeker dat hij er niet genoeg van afwist om een hele toespraak te houden. 'Heeft het te maken met bidden en de geboden onderhouden?' vroeg hij met bezorgde rimpels in zijn voorhoofd.

Mama schreef iets op het blocnote. 'Zeker', zei ze. 'Waarom bidden we en onderhouden we de geboden?'

'Omdat Jezus en onze Vader in de hemel dat willen.' Dat was een gemakkelijke vraag.

Mama schreef nog iets op. 'Wat gebeurt er met je geloof als je bidt en de geboden onderhoudt?'

'Dan groeit het.' Hij herinnerde zich dat zijn lerares zei dat je geloof groeit als je het goede kiest.

'Hoe voel je je als je geloof groeit? En hoe voel je je als je bidt en de geboden onderhoudt?'

'Blij!' Ivo wenste wel dat het even gemakkelijk was om een toespraakje over geloof te houden als om er met zijn moeder over te praten.

'Nog een paar vragen', zei mama. 'Geloof je in Jezus Christus?' Toen hij knikte, vroeg mama: 'Waarom?'

'Omdat er in de Schriften staat dat Hij leeft.' Ivo voelde zich van binnen fijn als hij over Jezus praatte. Hij kon voelen dat Jezus van hem hield. Hij glimlachte en leunde tegen zijn moeder aan terwijl zij zat te schrijven.

Plotseling verraste zijn moeder hem met de woorden: 'Zo! Je hebt je toespraak geschreven! Nu gaan we hem nog even oefenen.'

Op zondagochtend ging Ivo voorzichtig naar voren in het jeugdwerklokaal. Hij vouwde het blaadje open waarop zijn moeder had geschreven toen ze hem vragen stelde. Zijn antwoorden waren zijn toespraakje! Hij had het een paar keer voor papa geoefend. Nu ging mama naast hem staan en begon de vragen die hij al eerder had beantwoord in zijn oor te fluisteren. Ivo gaf zijn toespraakje helemaal in zijn eigen woorden.

'Geloof in Jezus Christus betekent dat je bidt en de geboden onderhoudt. Wij bidden en onderhouden de geboden omdat Jezus en onze Vader in de hemel dat willen. Als we dat doen, groeit ons geloof. Ik voel me blij als ik bid en de geboden onderhoud, en mijn geloof groeit dan. Ik geloof in Jezus Christus omdat er in de Schriften staat dat Hij leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Hij zag dat papa naar hem glimlachte vanaf de achterste rij. En iedereen was stil — ze hadden geluisterd! Toen hij langs zijn lerares liep, zag hij dat ze blij was. Hij voelde zich van binnen heel fijn. Hij had een toespraakje gehouden dat echt van hem kwam, en wist zeker dat Jezus er ook blij mee was! ●

'De meeste mensen (...) komen [naar de kerk] voor een geestelijke ervaring. (...) Wie van ons geroepen is om te spreken (...) heeft de verplichting daarin te voorzien, zo goed als we kunnen. Dat kunnen we alleen als we er zelf naar streven God te kennen, als we zelf voortdurend op zoek zijn naar het licht van zijn Eniggeboren Zoon. Dan, als we oprecht van hart zijn, (...) als we hebben gebeden (...), en ons hebben voorbereid en ingespannen totdat we niet weten wat we nog meer kunnen doen, kan God tegen ons zeggen wat Hij tegen Alma en de zoons van Mosiah gezegd heeft: "Hef (...) uw hoofd op en verblijd u (...) en Ik zal u doen slagen" (Alma 8:15; 26:27).'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, '"Van God gekomen (...) als leraar"', *De Ster*, mei 1998, p. 30.

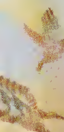
BIJZONDERE
GETUIGE

Het plan van onze hemelse Vader

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
Van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een van de fijnste momenten van je leven, toen je vol verwachting, opgewonden en dankbaar was, kun je je niet meer herinneren. Dat was in het voorsterfelijk leven, toen je te horen kreeg dat het eindelijk jouw beurt was om de geestenwereld te verlaten en naar de aarde te gaan.

Je bent op aarde nu de volheid van het evangelie er is. Je bent op aarde in een tijd dat de kerk en het priesterschapsgezag er zijn, nu de heilige tempelverordeningen beschikbaar zijn. Je verwachtte in een gezin te worden geboren met ouders die van je houden, voor je zorgen, je begeleiden en je waarheden bijbrengen. Je wist dat je na verloop van tijd de kans zou krijgen om zelf een eeuwig gezin te stichten, als man of vrouw, vader of moeder. Wat zal je hebben gejuicht over dat vooruitzicht. (…)

Eva en Adam hebben het eerste gezin gesticht. God verklaarde: 'Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven' (Mozes 3:24). Zij kregen kinderen, die op hun beurt ook een gezin stichtten. 'En Adam en Eva, zijn huisvrouw, hielden niet op God aan te roepen' (Mozes 5:16). Zo ontstond het systeem met gezinnen, dat heel belangrijk is voor het welslagen van het plan van geluk van onze Vader, en ook legde men nadruk op de noodzaak om God voortdurend 'aan te roepen'. Jij bent nu een onderdeel van dat plan. (…)

Probeer je hele aardse leven ijverig de belangrijkste doelen van dit leven te bereiken *door het ideale gezin*. Hoewel je dit ideaal misschien nog niet bereikt hebt, moet je door gehoorzaamheid aan de Heer en geloof in Hem al het mogelijke doen om er zo dicht mogelijk bij te komen. (…)

Doe het belangrijkste eerst. Doe hier op aarde al het mogelijke om een *ideaal gezin* te hebben. Denk daarom na over de beginselen in de proclamatie over het gezin en pas die toe. Ik getuig dat de Heer leeft. Hij houdt van je. Als je Hem om hulp vraagt en die hulp waardig bent, zal Hij je leiden en sterken. Je zult zijn wil kennen en die kunnen doen. ●

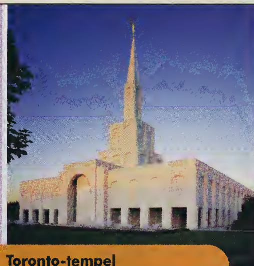
Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2001.

Wist je dat ouderling Scott atoomdeskundige is en dat hij brandstof voor onderzeeërs op atoomenergie voor de marine van de Verenigde Staten heeft uitgedacht? Hij maakt ook graag schilderijen. Hij houdt van de Heer en vertelt ons van het plan van onze Vader in de hemel.

Tempelkaarten

In 2003 zul je elke maand in *De Kindervriend* tempelkaartjes aantreffen. Haal de kaarten er uit, plak ze op dik papier en knip ze uit. Verzamel de kaarten om er altijd aan te denken hoe belangrijk de tempels zijn.

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

Toronto-tempel (Ontario, Canada)

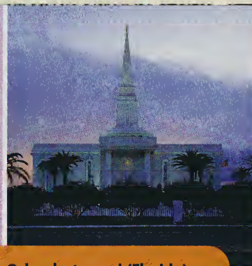
Op 25 augustus 1990 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: WELDEN C. ANDERSEN

San Diego-tempel (Californië)

Op 25 april 1993 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: MARK PHILBRICK

Orlando-tempel (Florida)

Op 9 augustus 1994 door president Howard W. Hunter ingewijd

FOTOGRAAF: STEVE TREGEAGLE

Bountiful-tempel (Utah)

Op 8 januari 1995 door president Howard W. Hunter ingewijd

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

Hong Kong-tempel (China)

Op 26 mei 1996 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: JED A. CLARK

Mount Timpanogos-tempel (Utah)

Op 13 oktober 1996 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: WELDEN C. ANDERSEN

St. Louis-tempel (Missouri)

Op 1 juni 1997 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: JOHN LUKE

Vernal-tempel (Utah)

Op 2 november 1997 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

FOTOGRAAF: JOHN LUKE

Preston-tempel (Engeland)

Op 7 juni 1998 door president Gordon B. Hinckley ingewijd

'De site is in het leven geroepen om de mensen te leren zuiniger en verstandiger te leven.'

Op de site vinden de gebruikers artikelen van kerkleiders en deskundigen, lesmateriaal uit lesboeken van de kerk, interactieve middelen zoals een voedselvoorraadrekenprogrammaatje en carrièrelessen, alsmede praktische aanwijzingen op gebieden variërend van sollicatiegesprekken tot en met tuinieren. De gebruikers vinden er ook informatie zoals vacatures, informatie voor biologische en adoptiefouders, richtlijnen voor de opslag van voedsel, instructies voor de samenstelling van noodhulppakketten, en aanwijzingen om overal ter wereld opleidingen te vinden.

'Het is in mijn leven nog nooit zo hard nodig geweest om de leer van de zelfredzaamheid te verkondigen en aan te moedigen voor het welzijn van de heiligen als nu', zei ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de algemene oktoberconferentie van 1991 (zie 'Zelfredzaam worden', De Ster, januari 1992, p. 60).

Momenteel is de site alleen in het Engels. Er worden vertalingen aangekondigd zodra die klaar zijn. ■

Met bijdragen van Lisa Ann Jackson, Neil K. Newell en Sarah Jane Weaver.

Eigentijds advies

Deze generatie is ongeëvenaard, zegt president Hinckley over jongeren

Door de enorme inzet van de kerk om 'jonge mensen in vele landen en in vele talen godsdienstonderwijs te geven, (...) gaat de zon letterlijk nooit onder boven de groepen cursisten die bij elkaar komen om over de Heer en zijn grote werk te leren', zei president Gordon B. Hinckley tegen seminarie- en instituutleerkrachten uit de hele wereld.

President sprak tijdens een jaarlijkse CES-haardvuuravond meer dan veertigduizend werknemers en vrijwilligers van seminarie en instituut toe via het satellietsysteem van de kerk. Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen, commissaris van onderwijs van de kerk, sprak ook. De jaarlijkse bijeenkomst van leden die werkzaam zijn in het kerkelijke onderwijs was sinds 1975 niet meer toegesproken door een president van de kerk.

'Eén van de redenen dat we [kerkelijk onderwijs] zo belangrijk vinden, is het feit dat we er meer tiendegeld van de kerk aan besteden dan aan het wereldwijde zendingswerk, tempelwerk, familiegeschiedenis, of bijna elk ander programma, met uitzondering van de bouw en het onderhoud van gebouwen', zei president Hinckley tegen de leerkrachten.

De kerk legt zoveel nadruk op het onderwijs aan haar jongeren omdat er zulke beangstigende veranderingen hebben plaatsgevonden in de wereld, zei hij. 'Een grote vloedgolf van vuiligheid is over ons heen gespoeld', zei hij. 'De woorden die nu op onze campussen worden gebruikt, zouden we in mijn jeugd nooit over de lippen hebben gekregen. Overal om ons heen is er pornografie, met al zijn zinnenprikkelende en gemene verleidingen. We hebben tv, video´s, dvd´s, internet en andere middelen om de vuiligheid en het kwaad in ons huis en ons leven te krijgen. Dat eist zijn tol.'

'Maar tegelijkertijd', zei hij, 'is dit de tijd waarin zoveel jongeren blijk geven van zo´n opmerkelijke kracht en vermogen en vastberadenheid om het goede te doen. Wat is het een geweldige generatie waar u mee te maken hebt', zei hij tegen het CES-personeel. 'We hebben in de geschiedenis van de kerk nog nooit zo´n generatie gehad. Ze zijn beter geschoold. Ze kennen de Schriften beter. Ik denk dat ze met meer geloof bidden, een groter verlangen hebben om de wil van de Heer te doen, actiever zijn in de kerk, de wereld ingaan als beter voorbereide zendelingen, en dat ze zo leven dat ze betere ouders worden.'

'Het schijnt mij toe,' zei hij, 'dat de goeden beter worden en de slechten slechter. Dat zijn uw cursisten. U hebt beide soorten', zei hij.

President Hinckley haalde Leer en Verbonden 68:28 aan en zei de leerkrachten om hun cursisten te 'leren [...] bidden en oprecht voor de Here te wandelen'.

'Wat zou het geweldig zijn als u ze

zo kon onderwijzen dat ze weten dat het gebed bescherming biedt tegen zonde, dat het een bron van kracht is om het kwaad te weerstaan, dat het hun belofte van hulp is als ze maar om die hulp vragen', zei hij.

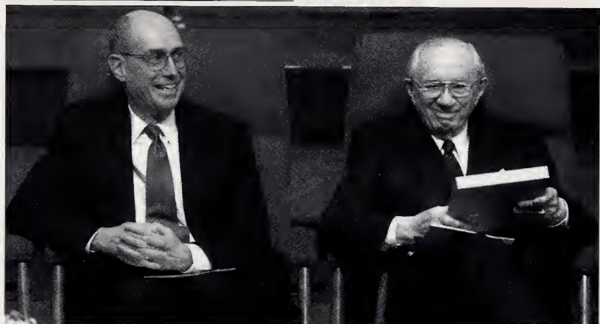
President Hinckley vervolgde: 'Leer ze dat er een alziend oog is dat op ons neerziet, dat ons hart kent, dat onze gedachten kent, waarvoor we ons niet kunnen verbergen. (…) Leer ze om altijd de hogere weg te nemen. Dan zullen ze oprecht voor hun Heer wandelen.'

Ouderling Eyring spoorde de leerkrachten aan om met de Geest te onderwijzen, zodat het evangelie diep in het hart van de jongeren kan doordringen. 'Te veel van onze cursisten worden geestelijke slachtoffers', zei ouderling Eyring. 'Velen leven goed, gaan op zending en naar de tempel. Maar ons leed is groot als we denken aan (…) iemand die we hebben lesgegeven en liefgehad, om vervolgens te horen dat hij of zij in het zendingsveld of in een tempelhuwelijk gefaald heeft.'

'Eén zo´n drama is er al één te veel', zei hij.

'U kunt zien waarom het zo belangrijk voor ons is om te weten hoe we de Geest kunnen krijgen', zei ouderling Eyring. 'Wat onze cursisten rein zal houden, vol gemoedsrust in de wereld waarmee zij geconfronteerd worden, is meer dan alleen maar kennis van het evangelie en het woord van God. Het is meer dan de geweldige organisatie te kennen, de inspirerende geschiedenis, en de grote leiders van de kerk. Zij moeten in de aanwezigheid van grotere verleidingen en beproevingen kiezen voor gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer. Dat moeten ze doen uit geloof in Jezus Christus. En dat geloof krijgen ze alleen maar door het getuigenis van de Geest.'

Ontleend aan Church News, *15 februari 2003.*

FOTOGRAAF: JASON OLSON, CHURCH NEWS

President Gordon B. Hinckley (rechts) en ouderling Henry B. Eyring spreken tijdens een haardvuuravond voor leerkrachten van seminarie en instituut. 'We hebben nog nooit zo'n generatie gehad', zei president Hinckley over de jongeren en jongvolwassenen van de kerk.

'God heeft u lief', verzekert ouderling Eyring Afrikaanse heiligen

Op 17 november 2002 was het gebouw van de ring Accra-Lartebiokorshie (Ghana) tot de nok toe gevuld om de eenvoudige boodschap van ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen aan te horen: 'God heeft u lief.' Bobby Ash-Quaynor uit Accra zei dat veel mensen, onder wie ouderling Eyring zelf, tranen in de ogen hadden toen hij dit zei.

'Ik spreek de woorden van de Heer zelf als ik tot u zeg: Ik heb u lief! De Heer zegt dat door mij tot u. Hij is dichtbij en Hij waakt over u. Hij heeft u lief', beklemtoonde ouderling Eyring.

Ouderling Eyring zei ook dat schriftstudie deel moet uitmaken van de dagelijkse routine van een heilige der laatste dagen als hij dichtbij zijn hemelse Vader wil blijven en zijn geloof wil vergroten. Hij zei ook dat iedereen Gods hulp nodig heeft om zich dagelijks te bekeren. 'Ik ben ook niet sterk genoeg om me helemaal zelf te bekeren. Daar heb ik de hulp van de Heer bij nodig', zei ouderling Eyring.

Ouderling Eyring sprak ook over de tempel die in Accra gebouwd wordt. Hij beloofde de leden dat zij, als zij goed leven en zich de leer van eeuwige gezinsbanden eigen maken, en tempelwerk doen, zij zich weer 'als een klein kind in Gods huis zul[len] voelen, en als u het goede blijft doen, zult u zich in de tempel net zo voelen als in de toekomende wereld.' ■

Hulpmiddelen voor jeugdwerkleidsters

Leidsters van het jeugdwerk hebben nogal eens behoefte aan goede ideeën voor hun lessen en presentaties. Daar hebben ze al verschillende bronnen voor, maar twee zusters zijn met een nieuw hulpmiddel gekomen: een mailinglijst waar zusters lid van kunnen worden om ideeën uit te wisselen. Wie zich ervoor inschrijft, krijgt automatisch alle tips, vragen en ideeën toegestuurd die andere leden inzenden. Inschrijven gaat als volgt: aanmelden bij www.yahoogroups.com, 'jeugdwerk' zoeken en zich daar dan voor opgeven. Wie er meer van wil weten, kan contact opnemen met Anneke Croese (r.croese1@chello.nl) of Annelies van Dalen (dalen-pellis@planet.nl).

Tips voor de liedjes in het jaarlijkse kinderprogramma in de avondmaalsdienst en vereenvoudigde begeleidingen zijn te vinden via: www.liahona.nl/kinderprog.htm. ■

Kinderen luisteren naar toespraken bij jubileum jeugdwerk

Het was de allereerste satellietuitzending voor jeugdwerkkinderen ooit. De uitzending op zaterdagmiddag 15 februari vond plaats ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van het jeugdwerk.Tijdens die bijzondere uitzending hebben kinderen overal ter wereld naar de toespraken van het algemeen jeugdwerkpresidium en de profeet geluisterd. Ook de kinderen in Leiden luisterden aandachtig naar de leiders die speciaal tot hen spraken. Enthousiast maakten ze aantekeningen van de belangrijkste dingen die werden gezegd.

Zuster Gayle M. Clegg, tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, vertelde over de liefde van God, en hoe die liefde je kan helpen als je het moeilijk hebt. Ze zei dat de jeugdwerkliedjes ons dan ook kunnen troosten. De liedjes herinneren ons eraan wie we zijn, en ze geven ons een gevoel van veiligheid. Zuster Clegg vertelde ook dat onze hemelse Vader veel van ons houdt en ieder van ons persoonlijk kent.

Sydney S. Reynolds, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, legde uit hoe belangrijk het is om te bidden. Ze vertelde over wonderen die door gebeden gebeurd waren. Ze zei: 'Ik weet dat ik (en jij dus ook) altijd, overal kan bidden, en dat God mij hoort en verhoort.'

Coleen K. Menlove, algemeen jeugdwerkpresidente, sprak over de geboden onderhouden. 'Jij bent een kind van God, en je hebt een hemelse Vader die jouw gebeden beantwoordt, omdat Hij wil dat jij bij Hem terugkeert', vertelde ze. 'De kerk kan je daarbij helpen. Elke dag krijgen we de gelegenheid om te laten zien dat we zoals Jezus Christus willen leven. Wij willen als Jezus zijn; daarom is het belangrijk om al jong de beslissingen te nemen die laten zien dat we weten wat we willen.'

Wees vriendelijk voor andere mensen, raadde ze de kinderen aan. Houd de sabbatdag heilig, hou je aan het woord van wijsheid, kleed je niet uitdagend. Als je de beslissing neemt om Jezus te volgen en je je daar dan aan houdt, zul je liefde en blijdschap ondervinden.

'Praat een paar minuten met je hemelse Vader'

De profeet, Gordon B. Hinckley, vertelde dat Amelia Spencer Rogers 125 jaar geleden onder leiding van president John Taylor het jeugdwerk stichtte. Er waren toen 227 kinderen; nu zijn het er ongeveer een miljoen.

'De Heer hoort en verhoort onze gebeden', zei president Hinckley. 'Dat deed Hij toen en dat doet Hij ook nu.' Door ingevingen van de Geest kunnen we nieuwe dingen leren. 'Het is belangrijk om elke morgen en elke avond een paar minuten met je hemelse Vader te praten. Vertel Hem over de liefde die je voelt en over de zegeningen die je

die dag hebt gehad; vraag Hem dan om jou en je gezin te zegenen, en om de zieken en de zendelingen te zegenen. En vergeet niet Hem te vragen je te zegenen met een goede nachtrust.'

President Hinckley vertelde verder: 'Als je weet dat je een kind van God bent, dan weet je ook dat er veel van je wordt verwacht: vriendelijkheid, eerlijkheid en gehoorzaamheid. Maar ook: helpen thuis, minder kibbelen met broertjes en zusjes, nooit slechte woorden in je mond nemen, niet spieken op school.' Hij vertelde dat ook Jezus Christus heeft moeten groeien en leren, zoals iedereen. Wij kunnen zijn voorbeeld volgen of heel anders leven – met die keuze bepalen we hoe we worden: goed of slecht.

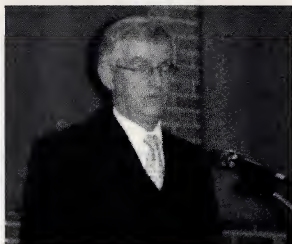
Onze profeet besloot zijn toespraak tot de kinderen met de woorden: 'Moge het leven goed voor je zijn, omdat je een kind van God bent.' ■

Friso van der Meulen

Nieuw presidium voor ring Apeldoorn

Tijdens de ringconferentie te Apeldoorn op 23 februari heeft ouderling Harold G. Hillam, president van het gebied Europa-West, een nieuw presidium voor de ring Apeldoorn voorgesteld en aangesteld. De nieuwe ringpresident is Frederik E. Brandenburg uit de wijk Hengelo; zijn raadgevers zijn Dennis I. Hulleman (wijk Apeldoorn) en Thies de Jonge (gemeente Assen). Alleen laatstgenoemde is nieuw in het ringpresidium; beide anderen waren raadgever in het vorige ringpresidium.

Ouderling Hillam bedankte de ontheven ringpresident, Leonardus M. Westra, voor alles wat hij voor de ring Apeldoorn heeft gedaan. Broeder Westra is meer dan negen jaar ringpresident geweest en heeft de ring in die periode in verschillende opzichten vooruit zien gaan. Vóór de broeders Brandenburg en Hulleman heeft hij Johannes van Damme, Cornelis van Drogen en E. Glenn Stekkinger als raadgever gehad.

FOTOGRAAF: FRANS HEIJDEMANN

President Westra leidde op 22 en 23 februari van dit jaar voor het laatst een ringconferentie. Hij is 9 jaar president van de ring Apeldoorn geweest.

Jonge bekeerling

De nieuwe ringpresident kan worden gezien als bekeerling tot de kerk, maar hij was dat al op zo jonge leeftijd dat hij nog deels in het evangelie is opgegroeid. President Brandenburg werd namelijk, op elfjarige leeftijd, op dezelfde dag gedoopt als zijn moeder en zijn broers. Hij herinnert zich uit de daaropvolgende jaren nog zijn deelname aan roadshows en sportactiviteiten in de kerk. Hij ging in Almelo naar school, studeerde in Enschede en woont nog steeds in Almelo, waar hij werkzaam is als systeemanalist bij het Waterschap Regge en Dinkel.

President Brandenburg is getrouwd met Yvonne Hoek en heeft vijf kinderen. De wekelijkse gezinsavond is bij allen erg gewild. Broeder Brandenburg is onder meer administrateur, quorumpresident ouderlingen en president van de gemeente Almelo geweest, en hogeraadslid in de ring Apeldoorn. Doordat de gemeenten Almelo, Hengelo en Winterswijk twee jaar geleden zijn samengevoegd, behoort hij nu tot de wijk Hengelo, maar als ringpresident brengt hij de meeste zondagochtenden in andere wijken en gemeenten door.

Gevraagd wat vooral tot zijn getuigenis heeft bijgedragen, zegt de nieuwe ringpresident: 'De invloed van leden om mij heen, die hun best deden om in het dagelijks leven een goed lid te zijn. Ook het voorbeeld van ouders die tijd geven aan hun gezin en die meer waarde hechten aan gezinsbanden dan aan bezit.' Toen hij als gemeentepresident werd ontheven, heeft hij nog gezegd: 'Eigenlijk zou ik nu het liefst leraar in het jeugdwerk willen worden.' Het is anders gelopen, maar de jeugd heeft

nog steeds zijn aandacht. Broeder en zuster Brandenburg geven zelf seminarielessen aan hun oudste zoon, en vinden dat een heel fijne ervaring.

Ervaring in diverse roepingen is natuurlijk een goede basis voor een ringpresident, maar velen is juist de persoonlijke belangstelling opgevallen die president Brandenburg voor de leden heeft. Een van zijn nieuwe raadgevers zegt: 'Hij zoekt altijd het goede in de mens', de ander zegt: 'Hij heeft de reine liefde van Christus.' Op zijn beurt prijst hij de grote inzet en offerbereidheid van zijn raadgevers.

Met de paplepel

Van president Hulleman zou je haast zeggen dat het evangelie hem met de paplepel is ingegoten. Zijn ouders waren al vóór zijn geboorte lid van de kerk, en zijn vader is president van de ring Den Haag geweest. Met name tijdens zijn voltijdzending is zijn eigen getuigenis van het evangelie sterk geworden. In de jaren daarvoor heeft hij veel plezier beleefd aan de activiteiten met de Aäronische priesterschap en jongevrouwen. 'Gelukkig was er in de wijk Apeldoorn een grote AP/JV-groep', zegt hij.

Broeder Hulleman en zijn vrouw, Monique, hebben twee kinderen. Hij is zendingsleider van de wijk, president van de ringzending en hogeraadslid geweest. Hij wordt door anderen gekenschetst als kenner van de Schriften en als efficiënte organisator. Hij houdt veel van de verhalen in de Schriften, maar laat zich niet alleen door het verleden inspireren. 'President Gordon B. Hinckley zie ik als een bijzonder groot voorbeeld', zegt hij. President Hulleman verheugt zich op een prettige samenwerking met de andere leden van het nieuwe ringpresidium en hoopt dat ze de leden dichter tot hun hemelse Vader kunnen brengen.

FOTOGRAAF: FRANZ R. GAAG

De leden van het nieuwe ringpresidium en hun echtgenotes. V.l.n.r.: president T. de Jonge, zuster De Jonge, president F. Brandenburg, zuster Brandenburg, zuster Hulleman, president D. Hulleman.

'Een goede zendeling'

President De Jonge is opgegroeid in Glimmen, een dorp ten zuiden van de stad Groningen, waar zijn ouders zijn gaan wonen toen hij nog jong was. Ze waren bekeerlingen. 'Mijn ouders zijn lid van de kerk geworden toen ik drie jaar oud was', vertelt hij. 'Ik ben dus in de kerk opgegroeid. Ik heb het nooit een probleem gevonden om lid van de kerk te zijn. Ik was het enige lid op een school van 900 leerlingen en ik ben altijd gepast trots geweest lid te mogen zijn van de kerk.'

Voor sommige leden zal de nieuwe raadgever in het ringpresidium misschien nog een onbekende zijn, maar velen kennen hem als een enthousiast deelnemer aan allerhande activiteiten – en als een enthousiaste zendeling. 'Toen ik twaalf jaar was, heb ik de profeet ontmoet en hem een hand gegeven', vertelt hij. 'Hij zei mij bij die gelegenheid dat ik een heel goede zendeling zou worden. Ik wilde altijd al op zending gaan, maar dat heeft mijn verlangen versterkt.' Het is dan ook geen wonder dat de geschiedenis van Ammon tot zijn favoriete verhalen uit het Boek van Mormon behoort. 'Vooral door zijn verlangen om altijd en in elke situatie zendingswerk te doen, is hij een voorbeeld voor mij geweest.'

President De Jonge is getrouwd met Merel Jalving en heeft twee kleine kinderen. Hij is onder meer zendingsleider en president van de gemeente Assen geweest. Hij hoopt er in het nieuwe ringpresidium toe bij te dragen dat er in de ring Apeldoorn een geest van eenheid komt. ■

Frans Heijdemann

FOTOGRAAF: FRANS HEIJDEMANN

Kinderen van de wijk Hengelo in hun nieuwe jeugdwerklokaal.

Nieuw gebouw voor de wijk Hengelo

Al jaren hadden de leden van de wijk Hengelo ernaar uitgekeken: een gebouw op een rustige locatie met voldoende ruimte voor de diverse zondagsschool- en jeugdwerkklassen. Na hard werken was het zover en kon op zondag 2 maart de eerste dienst in het nieuwe gebouw worden gehouden.

Het is inmiddels tientallen jaren geleden dat de toen nog jonge gemeente Hengelo, na geruime tijd bijeen te zijn gekomen in gehuurde lokalen, een herenhuis aan de Enschedesestraat aankocht om daar de diensten en activiteiten te houden. Na een aantal jaren werd dit gebouw verruild voor een voormalige showroom aan de Deldenerstraat, waar de gemeente over een ruimere kapel en meer lokalen kon beschikken. De ligging, naast een hervormde kerk met een opmerkelijke voorgevel, was opvallend.

'Drive-inkerk'

Al even opvallend als de ligging van de kerk aan de Deldenerstraat waren de grote etalageruiten die het aanzicht van het gebouw bepaalden – zoiets had geen enkele andere gemeente. De aan een bocht in een drukke straat gelegen 'kerk met de etalage' kreeg nog een andere bijnaam toen een automobilist de etalage was binnengereden en midden in de kapel tot stilstand gekomen. Men sprak toen van een 'drive-inkerk'. Gelukkig gebeurde het niet op een zondagmorgen. De schade werd hersteld en de gemeente kon weer verder. Op den duur ging het gebouw echter mankementen vertonen. Inmiddels had zich naast de kerk bovendien een coffeeshop gevestigd die nogal eens overlast veroorzaakte. Zo waren er meer dan voldoende redenen om naar een ander onderkomen uit te zien. Na de samenvoeging van de gemeentes Almelo, Hengelo en Winterswijk in 2001 werd het helemaal behelpen, maar het kostte nog geruime tijd om een bruikbaar gebouw te vinden. Eind vorig jaar diende dat zich aan, in de vorm van de eerste verdieping van een nog tamelijk nieuw kantoorgebouw op een voormalig industrieterrein in het centrum van Hengelo.

FOTOGRAAF: FRANS HEIJDEMANN

Leden van de wijk Hengelo na de eerste avondmaalsdienst in de nieuwe kapel.

Meer daglicht

Twee maanden zijn de leden van de wijk Hengelo regelmatig in het nieuwe gebouw aan de slag geweest: schoonmaken, inrichten, een podium in de kapel plaatsen, schilderen – er viel van alles te doen, maar het ziet er nu dan ook keurig uit. De laatste week van februari werd er hard gewerkt om al het nodige van het ene naar het andere gebouw over te brengen. Alles deden de leden zelf, inclusief de verhuizing van grote kasten, twee zware orgels en een nog veel zwaardere piano. De 'amateur-verhuizers' hebben er nog wel even spierpijn aan overgehouden, maar ze mogen trots zijn op het resultaat.

In het nieuwe gebouw (adres: Esrein 5 te Hengelo, ten zuiden van het Centraal Station) beschikt de wijk over een weliswaar wat kleinere maar mooi ingerichte kapel met veel meer daglicht dan in de vorige, een keuken die niet als leslokaal hoeft te worden gebruikt, een makkelijk bereikbare mediatheek en een aantal ruime, goed verlichte lokalen waar de lessen van zondagsschool, priesterschap, ZHV, jongevrouwen en jeugdwerk kunnen worden gegeven. 'Mooier dan we ooit hebben gehad', zeiden enkele leden verheugd. De wijk kan zo weer een paar jaar vooruit, en hoopt een bouwplaats voor een 'echte' kerk te vinden voordat dit gebouw te klein wordt. ■

Frans Heijdemann

Gebiedspresident in de voetsporen van zijn zoon

In februari was ouderling Harold G. Hillam, president van het gebied Europa West, in Nederland om een nieuwe ringpresident te roepen en aan te stellen. In een toespraak tot de leden vertelde hij: 'Toen ik zendingspresident was in Portugal, was mijn zoon op zending in Nederland. Telkens kregen we enthousiaste brieven over dit land en de mensen hier. Ik was blij dat ik vorig jaar bij de inwijding van de Den Haag-tempel aanwezig kon zijn. Nu ben ik weer in Nederland en treed ik, zogezegd, in de voetsporen van mijn zoon.'

Een bijzonder weerzien was dat met Arie Spijkerman, met wie hij ook bij de inwijding van de tempel had kennisgemaakt. Maar zijn naam kende hij al lang: 'Mijn zoon heeft hem gedoopt toen hij hier op zending was', vertelde ouderling Hillam. 'Nadat de zendelingen lange tijd geen dopelingen hadden gehad, was hij de eerste nieuwe dopeling.' Het verheugde ouderling Hillam dat broeder Spijkerman nog steeds actief is in de kerk. ■

FOTOGRAAF: FRANS HEIJDEMANN

Ouderling Hillam (rechts) met broeder en zuster Spijkerman en enkele van hun kinderen.

In het zendingsveld

■ **BALTISCHE STATEN**

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melnsila iela 3
Riga, Letland

■ **BELGIË/NEDERLAND**

Miriam Otto
Benjamin Karssen
Jeffrey Kleijweg
Hennie Kroon
Zendingsgebied Brussel: België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ **CANADA**

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

■ **DUITSLAND**

Dayenne Gerrits
Deutschland-Mission-Leipzig
Springerstrasse 16
D-04105 Leipzig

■ **GRIEKENLAND**

Richard Sleegers
Jasper Roelofsen
Joachim Anthierens
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ **GROOT-BRITTANNIË**

Paul Gerrits
Joey Hooyenga
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU
Engeland

Michael Verschuure
England London Mission
64-68 Princes Gate
Exhibition Road
London SW7 2PA
Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds,
Yorkshire,
LS18 5AZ, Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management Company
6 Oulsam Drove
Feltwell, Norfolk IP26 4EL
Engeland

■ **PORTUGAL**

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia
Luazes 23 sala 7
4200–052 Porto, Portugal

■ **VENEZUELA**

Daniël Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-001, USA

■ **VERENIGDE STATEN**

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Heidi Dhondt
Kim van Veluwen
Temple Square Mission
50 West North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-1006,
USA

Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401,
USA

■ **WEST-INDIË**

Anthony Post
Geert Verhaegen
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Joachim Arts
Ruben Jongejan
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn
Trinidad, West Indies

Nieuwe Zendeling

Naam:
Joachim Anthierens

Unit:
Brugge (ring Antwerpen)

Zendingsgebied:
Athene

Opleidingscentrum:
Provo (Utah)

Aanvang zending:
3 februari 2003

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen kartonnetjes opsturen, niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

23986 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

Jongeren voorbereiden op tegenstand in de wereld

Kies onder gebed teksten en leringen uit deze boodschap die voorzien in de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over uw ervaringen met dit onderwerp en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Welke middelen staan ouders, leiders en leidsters ter beschikking om de jeugd voor te bereiden?

President Gordon B. Hinckley: 'Mijn hart gaat uit naar onze jeugd. (…) Ik hoop dat zij met u, hun ouders, kunnen praten over wat hen bezwaart. Ik hoop dat u zult luisteren, dat u geduldig en begripvol zult zijn, dat u hen naar zich toe zult trekken en hen zult troosten en steunen in hun eenzaamheid. Bid om leiding. Bid om geduld. Bid om de kracht dat u lief kunt hebben, hoewel het heel moeilijk kan zijn. Bid om begrip en vriendelijkheid, en vooral om wijsheid en inspiratie.' (President Gordon B. Hinckley, 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liahona,* januari 2001, p. 67.)

President N. Eldon Tanner (1898–1982), eerste raadgever in het Eerste Presidium: 'Ouders behoren zelf in de Schriften te lezen en hun kinderen aan te moedigen erin te lezen, ze te bestuderen en op de juiste plaats naar de juiste antwoorden te zoeken. De jeugd moet thuis gesterkt worden om de moeilijkheden en tegenstand waarmee zij te maken krijgen, het hoofd te bieden.' ('Right Answers', *Ensign*, oktober 1973, p. 6.)

Gayle M. Clegg, tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium: 'Wat uw moedertaal ook is, leer onderwijzen en spreken in de taal van doorvoelde gebeden en vreugdevolle getuigenissen, zodat de engelen, zowel in de hemel als op aarde, ons kunnen omringen en dienen. Wij hebben evangeliementors nodig die de taal van lof en vriendschap spreken. (…) Wij dienen [kinderen] vriendelijk toe te lachen en hen in de deken van onze liefde te wikkelen voor de lange reis die ze zullen maken in de universele taal van de liefde.' ('De taal van de liefde', *Liahona*, juli 2002, p. 76.)

Op welke manier kan een getuigenis de jeugd ertoe brengen om kennis van het evangelie om te zetten in daden?

Moroni 7:33: 'Indien gij geloof in Mij zult hebben, zult gij macht hebben om alles te doen wat nuttig is in Mij.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Het verkrijgen van onwrikbaar geloof in Jezus Christus betekent een zee van helder licht in uw leven brengen. U hoeft niet langer alleen te worstelen met problemen die u onmogelijk zelf kunt oplossen of beheersen.' ('Hulp van de Heer krijgen', *De Ster*, januari 1992, p. 81.)

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Toen ik nog een jongen was, ging ik elke avond op de fiets van de basketbaltraining naar huis. Ik bevestigde dan een peervormig dynamootje aan mijn wiel. Tijdens het trappen, dreef het wiel een rotortje aan wat elektriciteit opwekte en een welkom lichtje deed branden. Het was een eenvoudig maar doeltreffend mechaniekje. Maar ik moest trappen om het in werking te stellen! (…)

'We ontsteken geestelijk licht door dagelijks geestelijk te trappen. We ontsteken het door bidden, schriftstudie, vasten en dienen — door het evangelie (…) na te leven.

'Het verbond dat we bij de doop sluiten en hernieuwen tijdens het avondmaal — de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd te gedenken en zijn geboden te onderhouden — omvat de belofte dat we altijd zijn Geest met ons zullen hebben, dat we altijd dat licht bij ons hebben.' (Zie 'Uit de duisternis in zijn prachtige licht', *Liahona*, juli 2002, p. 78, 79.) ■

Zie Voor de kracht van de jeugd *(36550 120) voor aanvullende informatie.*

ILLUSTRATOR: MARGIE SEAGER-OLSEN

ONS GROOTSTE GELUK

Soms geven we het minste aan wie het meeste voor ons moeten betekenen — ons gezin. Dit is wat bedendaagse profeten hebben gezegd om ons de grootste vreugde te laten ervaren.

Alle bedendaagse profeten hebben gesproken over het belang van het gezin. Zij begrepen dat ons gezin de bron is van ons grootste geluk in dit leven. Maar om dat geluk te verkrijgen, moeten we ons elke dag inspannen om ons gezin te versterken. Hieronder volgen enkele ideeën van bedendaagse profeten voor manieren waarop we van ons gezin een gelukkig gezin kunnen maken.

HOUD EEN EEUWIG PERSPECTIEF VOOR OGEN

Joseph Smith (1805–1844)
Eerste president van de kerk

'Een man die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn eigen gezin tot zegen is, maar in zijn verlangen om het hele menselijke ras tot zegen te zijn, draagt hij dat uit aan de hele wereld.'[1]

Harold B. Lee (1899–1973)
Elfde president van de kerk

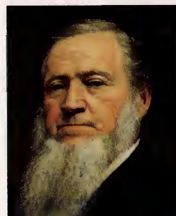
'Het belangrijkste werk van de Heer wordt binnen de muren van ons eigen huis verricht.'[2]

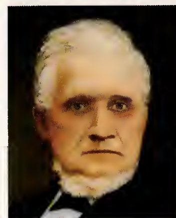
Ezra Taft Benson (1899–1994)
Dertiende president van de kerk

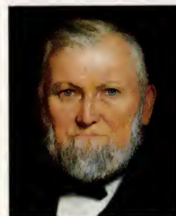
'Werkelijk geluk bestaat niet zonder en los van het gezin. Daar ondervinden we de lieflijkste invloeden en banden.'[3]

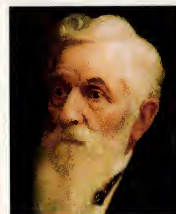

Joseph Smith

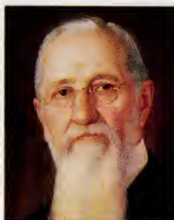

Brigham Young

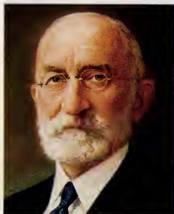

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

ANNE MARIE OBORN: *JE DAGBOEK BIJHOUDEN*; PORTRETTEN VAN PRESIDENTEN VAN DE KERK DOOR N.N., JOHN WILLARD CLAWSON, A. WESTWOOD, H. E. PETERSON, LEWIS A. RAMSEY

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

Joseph Fielding Smith

EER UW OUDERS

Lorenzo Snow (1814–1901)
Vijfde president van de kerk

'Ik vraag jullie dringend, jonge broeders en zusters, om jullie ouders te eren, opdat jullie dagen verlengd zullen worden in het land dat de Heer hun en jullie heeft gegeven. Wees gehoorzaam en liefdevol.'[4]

Spencer W. Kimball (1895–1985)
Twaalfde president van de kerk

'Als wij onze ouders werkelijk eren zoals ons is geboden, zullen we proberen hun beste karaktereigenschappen te evenaren, en te verwezenlijken wat zij als hoogste ideaal voor ons zien. Onze rechtschapen levenswijze zullen zij meer op prijs stellen dan wat wij ook maar aan stoffelijke zaken kunnen geven.'[5]

DEELNEMEN AAN HET GEZINSGEBED

John Taylor (1808–1887)
Derde president van de kerk

'Vergeet niet om de Heer in uw gezin aan te roepen, en uzelf, en al uw bezittingen iedere dag aan God toe te wijden; streef naar het goede en cultiveer een geest van eenheid en liefde, dan zullen de vrede en de zegeningen van de levende God bij ons zijn, en zal Hij ons op onze levensweg leiden.'[6]

Heber J. Grant (1856–1945)
Zevende president van de kerk

'Ik ben ervan overtuigd dat het gebed in een gezin een van de belangrijkste zaken is waardoor we jongens en meisjes opvoeden in liefde voor God, en in liefde voor het evangelie van Jezus Christus.'[7]

George Albert Smith (1870–1951)
Achtste president van de kerk

'Willen we gelukkige gezinnen[?] Zo ja, laat ze dan steeds de plek zijn voor gebed, dankzegging en dankbaarheid.'[8]

SAMEN IN DE SCHRIFTEN LEZEN

Howard W. Hunter (1907–1995)
Veertiende president van de kerk

'Gezinnen worden rijkelijk gezegend als verstandige ouders hun kinderen om zich heen verzamelen, samen in de Schriften lezen, en dan vrijelijk de prachtige verhalen en gedachten bespreken zodat iedereen die begrijpt.'[9]

LIEFDEVOL COMMUNICEREN

Brigham Young (1801–1877)
Tweede president van de kerk

'De grootste moeilijkheid, het gekibbel en geruzie in [gezinnen] (...) ontstaat uit de behoefte aan echt begrip voor elkaar.'[10]

'Boosheid mag nooit in onze boezem opwellen en de woorden die eruit voortkomen, mogen niet over onze lippen gaan.'[11]

David O. McKay (1873–1970)
Negende president van de kerk

'Wij dragen bij tot een ideaal gezin door ons karakter, door onze emoties en ons humeur in bedwang te houden, door op ons taalgebruik te letten, want door die zaken wordt ons gezin wat het is.'[12]

Gordon B. Hinckley (1910–)
Vijftiende president van de kerk

'Overal zijn nog goede gezinnen te vinden. Maar er zijn er te veel in moeilijkheden. Dit is een kwaal die behandeld kan worden. De behandeling is eenvoudig en heel effectief. Het is liefde'.[13]

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

LEVEN VOOR DE EEUWIGHEID

Wilford Woodruff (1807–1898)
Vierde president van de kerk

'Wij willen dat de heiligen vanaf dit moment hun familiegeschiedenis zover mogelijk natrekken en aan hun ouders verzegeld worden. Verzegel de kinderen aan hun ouders en laat die keten zover mogelijk doorlopen.'[14]

Joseph F. Smith (1838–1918)
Zesde president van de kerk

'Wij leven voor de eeuwigheid, niet slechts voor het moment. De dood scheidt ons niet van elkaar als wij, krachtens de bevoegdheid die God aan de mensenkinderen heeft geopenbaard, met elkaar een heilige verbintenis zijn aangegaan. Onze verbintenissen gelden voor eeuwig.'[15]

Joseph Fielding Smith (1876–1972)
Tiende president van de kerk

'Een gezin van de kerk heeft als belangrijkste taak te zorgen dat elk gezinslid bijdraagt tot de sfeer en de omstandigheden waarin eenieder aan zijn vervolmaking kan werken.'[16] ■

NOTEN

1. *History of the Church,* deel 4, p. 227.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), p. 134.
3. Conference Report, oktober 1947, p. 27.
4. *Deseret Semi-Weekly News,* 4 juli 1901.
5. 'Houd vast aan de ijzeren roede', *Ensign*, november 1978, p. 6.
6. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), p. 148.
7. Conference Report, oktober 1923, p. 7.
8. Conference Report, april 1944, p. 32.
9. 'Reading the Scriptures', *Ensign*, november 1979, p. 64.
10. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 175.
11. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young,* p. 174.
12. Conference Report, oktober 1967, p. 149.
13. 'Kijk naar de toekomst', *De Ster*, januari 1998, p. 69.
14. James R. Clark, samensteller, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,* 6 delen (1965–1975), deel 3, p. 256–257.
15. 'General Conference of the Relief Society', *Relief Society Magazine,* juni 1917, p. 316.
16. 'Message from the First Presidency', *Ensign,* januari 1971, p. 1.

SCHILDERIJ VAN DEL PARSON; PORTRETTEN VAN PRESIDENTEN VAN DE KERK DOOR ALBERT SALZBRENNER, CHARLES J. FOX, LEE GREENE RICHARDS, ALVIN GITTINS, SHAUNA CLINGER, DAVID AHRNSBRAK, JUDITH MEHR, KNUD EDSBERG, WILLIAM F. WHITAKER, WILLIAM F. WHITAKER

DE GENERATIEKLOOF Overbruggen

SHANNA GHAZNAVI

Elk gezin is anders. En allemaal hebben we ons eigen beeld van een ideaal gezin. Stephanie Spann houdt van haar ouderlijk gezin en waardeert het zoals het is — al werkt ze ook aan een beter gezin en een betere ik.

Stephanie is zeventien en de jongste in hun gezin. Haar broers, Wayne en John, zijn volwassen en het huis uit. Haar ouders, LaRee en Ed, zijn haar grote voorbeelden en ze steunen haar in wat ze wil bereiken. Stephanie houdt van haar familie, en een van haar grootste voorbeelden is haar grootvader, Frank Arrowchis. 'Van alles wat mijn opa mij verteld heeft', zegt Stephanie, 'is wat hij mij geleerd heeft over het gezin misschien wel het belangrijkste.'

Stephanies moeder en oma zijn lid van de kerk, maar haar vader en opa niet. Voor Stephanie is het een uitdaging dat een deel van de familie geen lid is. 'Ik denk dat het een stuk makkelijker zou zijn als ik wist dat ik voor altijd bij mijn familie zou zijn. Ik ben van plan om in de tempel te trouwen', zegt Stephanie.

De vader van Stephanie maakt tijd voor de gezinsavond en steunt haar in haar opleiding en haar sport. Ze vindt het heerlijk dat hij altijd voor haar klaarstaat, en ze hoopt dat hun gezin eens in de tempel verzegeld wordt. 'Het komt wel goed met hem', glimlacht ze.

Bij de Delicate Arch nam Stephanie de Olympische fakkel over van haar opa, een van de leiders van de stam Northern Ute.

FOTO'S: SHANNA GHAZNAVI EN MET TOESTEMMING VAN DE PARKSERVICE EN DE FAMILIE SPANN

Boven: ***Stephanie oefent het lopen met de fakkel langs de glibberige rots in Arches National Park.*** **Rechts:** ***Stephanie met haar ouders en grootouders.***

De hele familie Spann heeft een goede band, al wonen ze niet dicht bij elkaar. 'Iedereen staat altijd klaar voor de ander. We bellen elkaar altijd om te horen hoe het gaat', zegt Stephanie. 'Als iemand meedoet aan een programma of een sportgebeuren, gaan we er altijd heen.' Iets gezelligs doen met haar neven en nichten is nog een manier om de band met haar familie in stand te houden. Het hoeft niet zoiets geweldigs te zijn. 'We gaan in het park de eendjes voeren. Ik vind het gewoon leuk om met ze samen te zijn.'

De fakkel doorgeven

Stephanie heeft een bijzondere band met haar opa. 'Hij is tof. Hij is mijn held', zegt ze. Stephanie en haar opa doen zoveel mogelijk met elkaar en met de rest van de familie. Stephanie heeft van haar opa niet alleen geleerd hoe belangrijk je familie is, maar ze heeft door hem ook respect voor anderen en voor haar Amerikaanse erfgoed ontwikkeld.

Uit dat respect voor hun erfgoed werken Stephanie, haar moeder en haar oma allemaal aan hun familiegeschiedenis in het centrum voor familiegeschiedenis in de ring Bennion (Utah). Stephanie heeft veel namen gevonden en ingezonden voor het tempelwerk, en ze wordt steeds beter in het zoeken naar haar voorouders van de stam Northern Ute.

Kortgeleden is haar opa gekozen om de stam Northern Ute te vertegenwoordigen in de estafette met de Olympische fakkel in Salt Lake City. Toen de officials aan Frank, Stephanies opa, vroegen aan wie hij de fakkel zou willen doorgeven, dacht hij allereerst aan Stephanie. 'Ze doet veel aan sport', zei haar opa, 'en ik weet dat ze een goede conditie heeft. Ik weet dat ze het kan.'

Stephanie glimlacht. 'Hij heeft me altijd geleerd dat meisjes alles kunnen wat jongens kunnen.'

Stephanie speelt voetbal in het team van haar school, dus was ze in conditie om de fakkel te dragen. Ze zegt ook dat haar opa haar daarbij heeft geholpen: 'Mijn opa hecht meer waarde aan inzet voor je werk dan wie ik ook ken. Daardoor heb ik me zo ingezet voor mijn sport, mijn godsdienst en voor mijn persoonlijke doelen.'

Toen Stephanie de Olympische fakkel van haar opa ontving onder de schilderachtige Delicate Arch in het Arches National Park in het zuiden van Utah, leek dat meer symbolisch dan echt. Belangrijker dan het overdragen van de fakkel is het erfgoed van liefde dat haar opa en haar familie hebben doorgegeven. Dat erfgoed wil zij weer in haar eigen gezin doorgeven.

De ideale familie

Stephanie beseft dat hun gezin misschien niet helemaal voldoet aan het plaatje dat velen van het ideale gezin hebben. Maar ze weet ook dat hun gezin een goed gezin is, waar ze hun uiterste best doen om van elkaar te houden en dicht bij God te blijven.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Probeer uw hele leven ijverig de fundamentele doelen van dit leven te verwezenlijken *door het ideale gezin*. Hoewel u wellicht dit ideaal nog niet verwezenlijkt hebt, dient u al het mogelijke te doen door gehoorzaamheid aan en geloof in de Heer om het zo dicht mogelijk te benaderen. Laat niets u afbrengen van dat doel. (…) Wees niet ontmoedigd. Zo dicht mogelijk bij het ideaal te leven, zal u hier op aarde veel geluk, voldoening en indrukwekkende groei schenken, ongeacht uw situatie.' ('Het belangrijkste eerst', *Liahona*, juli 2001, p. 7.)

Daarnaar streeft de familie Spann. Net zoals Stephanie er klaar voor was om de fakkel van haar opa over te nemen en ermee te lopen, is ze er klaar voor om de traditie van liefde en saamhorigheid in haar familie door te geven. De familie Spann is een fantastische familie waar ze hun uiterste best doen. Stephanie weet dat ze steeds gezegend zullen worden als ze hun best blijven doen. ■

Shanna Ghaznavi zit in de redactie van de kerktijdschriften.

DIGITAAL BEWERKTE FOTO'S

Een rotsvast huwelijksfundament

In Helaman 5:12 kan elk echtpaar en elk individu betrouwbare raad vinden voor het bouwen aan een duurzame huwelijksband.

BRENT A. BARLOW

Tegen het einde van de aardse bediening van Jezus Christus hadden sommige discipelen vragen over de laatste dagen en zijn wederkomst. De Heer sprak over omstandigheden die aan zijn wederkomst vooraf zouden gaan. Van bijzonder belang in verband met het huwelijk en familiebanden waren deze woorden: 'En dan zullen velen ten val komen en zij zullen elkander overleveren en elkander haten. (…) En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkoelen' (Matteüs 24:10, 12).

De apostel Paulus heeft gezegd dat sommigen in de laatste dagen 'zelfzuchtig en (…) liefdeloos' zouden zijn (2 Timoteüs 3:2–3) en dat 'in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen, door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn, het huwelijk verbieden' (1 Timoteüs 4:1–3).

De Heer heeft geopenbaard dat we nu in de laatste dagen leven, in 'de elfde ure' zelfs (LV 33:3), en we kunnen een aantal van die geprofeteerde omstandigheden duidelijk in onze wereld waarnemen, vooral die in verband met het huwelijk. In een rapport uit 1999 van de Rutgers University wordt een samenvatting gegeven van de huidige toestand van het huwelijk in de Verenigde Staten. Het is duidelijk dat in veel andere landen diezelfde trend aanwezig is. In het rapport staat: 'Er zijn aanwijzingen dat de belangstelling voor een wettelijk huwelijk in belangrijke mate afneemt. Amerikanen trouwen minder. Als ze wel trouwen, is hun huwelijk minder gelukkig. En getrouwde stellen gaan veel eerder scheiden. De afgelopen veertig jaar heeft het huwelijk zijn maatschappelijke positie als eerste samenlevingsvorm voor paren en als voorwaarde voor het krijgen van kinderen, verloren.' De conclusie van het rapport luidt: 'De aanhoudende tendens geeft aan dat het huwelijk steeds minder beschouwd wordt als een duurzame verbintenis, als een belangrijke fase in het leven van een volwassene, als de voornaamste, vereiste instelling voor het stichten van een gezin.'[1]

Wij hebben geleerd: 'Het huwelijk is van Godswege geboden' (LV 49:15). Maar geconfronteerd met dergelijke rapporten kunnen sommige heiligen der laatste dagen zich, met andere mensen in de wereld, afvragen hoe ze moeten bouwen aan een huwelijk dat de huidige maatschappelijke verwarring en ontreddering overleeft.

Het goede nieuws is dat ons huwelijk niet alleen stand kan houden maar zelfs kan bloeien als we de beginselen en leringen van het evangelie naleven. Aan de hand

VAN LINKS NAAR RECHTS: FOTOGRAAF: BRIAN K. KELLY; HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING; FOTOGRAAF: WELDEN C. ANDERSEN; FOTOGRAAF: MICHAEL MCRAE, ALLE FOTO'S GEËNSCENEERD; FOTO VAN ROOS: JED A. CLARK

Net als het fundament van de Salt Lake-tempel een solide basis vormt, hangt de stabiliteit van een huwelijk af van de diepte en de sterkte van het fundament ervan.

van openbaringen, oude en hedendaagse, kunnen mensen van alle leeftijden en overal ter wereld bouwen aan een duurzaam huwelijk. Zelfs als een van beiden geen lid van de kerk of minderactief is, kan een man of een vrouw toch om goddelijke leiding vragen bij het bouwen aan een sterker fundament voor de relatie, door deze beginselen in acht te nemen.

Een stevig fundament

Bij onze inspanningen om ons huwelijk te verstevigen of te stabiliseren, moeten we eerst ons fundament onder de loep nemen. Architecten en aannemers weten dat de stevigheid van een gebouw afhankelijk is van de diepte en de stevigheid van het fundament.

Degenen die de Salt Lake-tempel hebben gebouwd, realiseerden zich tijdens de bouw van de tempel hoezeer dat waar was. Op 14 februari 1853 werd met de bouw van de tempel begonnen, maar het werk werd enkele jaren onderbroken omdat de heiligen een moeilijke periode doormaakten. Toen het werk hervat werd, kwamen de aannemers erachter dat ze een nieuw fundament moesten leggen. President Brigham Young (1801–1877) verklaarde dat hij voorzag dat de tempel tot in het millennium zou blijven staan, 'en daarom laat ik het fundament van de tempel opbreken.'[2] Het nieuwe fundament, 4,9 meter diep en breed, was sterk genoeg om het gewicht te dragen van de granieten muren en het dak dat erop werd geplaatst.

Een stevig fundament is ook essentieel voor een duurzame huwelijksband. Echtgenoten moeten zich vanaf het begin voornemen om hun huwelijk op een sterk fundament te bouwen. Soms moeten ze, net als de bouwers van de Salt Lake-tempel, een stap terug doen, hun huwelijk herbouwen op een stabieler fundament en zich voornemen om zich in hun relatie te laten leiden door de evangeliebeginselen.

Toen onze Heiland de bergrede beëindigde, gebruikte Hij de analogie van fundamenten: 'Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rots. En de regen viel neer en de stromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, en het viel niet in, want het was op een rots gegrondvest' (Matteüs 7:24–25).

De profeet Helaman in het Boek van Mormon had het over het vaste fundament waarop we ons leven en onze relatie met echtgenoten en familieleden kunnen bouwen: 'En nu, (…) bedenkt, bedenkt, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen, opdat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn krachtige storm u zullen striemen, dit geen macht over u zal hebben, om u mede te sleuren naar de golf van ellende en eindeloos wee, en dit wegens de rots, waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Beginselen voor een fundament

Hoe zou een huwelijk zijn als het op de rots van Christus werd gebouwd? Het evangelie biedt veel stevige bouwstenen. Hieronder volgen een paar beginselen die we moeten overwegen als we willen bouwen op het vaste fundament dat niet alleen de grondslag is voor ons geluk nu, maar ook voor duurzame vreugde.

1. Leef naar de geboden die Jezus Christus ons heeft geleerd. Veel huwelijken stranden omdat een of beide echtgenoten zich ongelukkig voelen. Hoe kunnen mensen gelukkig worden in hun huwelijk? In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staat: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.'[3]

Koning Benjamin vermaande: 'En bovendien zou ik willen dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren' (Mosiah 2:41). Opperbevelhebber Moroni sprak over 'het heilige woord Gods, waaraan wij al ons geluk zijn verschuldigd' (Alma 44:5). En Mormon zei over de Nephieten die naleefden wat de herrezen Christus hun had geleerd: 'Er kon waarlijk geen gelukkiger volk zijn onder alle mensen,

LINKS: FOTOGRAAF: CHARLES R. SAVAGE; INZET RECHTS: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEËNSCENEERD

die door God waren geschapen' (4 Nephi 1:16). Zonder gehoorzaamheid aan Gods geboden verkrijgen we geen duurzaam geluk.

Gebed is een van de bouwstenen die de grondslag zijn van geluk en vreugde op lange termijn. In talloze teksten worden discipelen van Christus aangemoedigd om regelmatig te bidden. Eén vers in het bijzonder heeft betrekking op echtgenoten in deze tijd: 'Bid steeds, opdat gij niet in verleiding komt' (LV 31:12). Als we als echtgenoten samen neerknielen en hardop bidden, nodigen we de Heilige Geest uit om in ons leven te blijven of weer in ons leven te komen. Perioden van verleiding of spanning kunnen we dan beter aan. De Heilige Geest kan ons troosten en ons geïnspireerde oplossingen ingeven waardoor we moeilijkheden het hoofd kunnen bieden.

Nog een belangrijke bouwsteen is regelmatig naar de kerk en, indien mogelijk, naar de tempel gaan. De Heer heeft ons de raad gegeven: 'En opdat gij uzelf meer onbesmet van de wereld moogt bewaren, moet gij op mijn heilige dag naar het huis des gebeds gaan en uw sacramenten opofferen' (LV 59:9). Man en vrouw zien soms niet in hoe belangrijk het is om samen de bijeenkomsten in de kerk bij te wonen. Een steekproef onder een groep mensen in de Verenigde Staten heeft uitgewezen 'dat van degenen die wekelijks naar de kerk gaan, ongeacht welke religie het betreft, iets meer dan eenderde, of 36 procent, minder kans maakt op een scheiding dan degenen die nooit gaan.'[4] Een van de vele zegeningen die een echtpaar ontvangt als ze samen kerkelijke diensten bijwonen, is hun deelname aan het avondmaal 'opdat [wij] altijd zijn Geest met [ons] mogen hebben' (LV 20:77).

2. Hoge prioriteit aan uw huwelijk geven. Veel bezigheden, interesses, andere aangelegenheden, en soms zelfs activiteiten en roepingen in de kerk, kunnen een wederhelft of een huwelijk degraderen tot een ondergeschikte positie als we niet zorgen dat we onze prioriteiten ordenen volgens de evangeliebeginselen. In 1831 openbaarde de Heer dat we het huwelijk hoge prioriteit moeten geven. Hij zei: 'Gij zult uw vrouw met geheel uw hart liefhebben, en gij zult haar aankleven en geen ander' (LV 42:22).

Ons huwelijk bouwen op de rots van Christus houdt in dat we ons leven baseren op de leringen van de Heiland en — als man en vrouw — steeds bidden tot onze hemelse Vader.

Over dit vers in het bijzonder heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) opgemerkt: 'De woorden *geen ander* sluiten alles en iedereen uit. De huwelijkspartner krijgt dan voorrang in het leven van de wederhelft, en geen maatschappelijke positie, beroep of politieke ambitie, noch enige andere interesse, persoon of zaak mag voorrang krijgen boven de huwelijkspartner. Soms zien we vrouwen die ten koste van hun man helemaal in hun kinderen opgaan, en ze soms zelfs van hem vervreemden. Dit is een rechtstreekse overtreding van het gebod: *geen ander*.'[5]

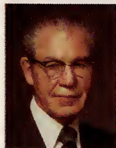
3. Vergeef elkaar vaak en los conflicten snel op. Sommigen denken dat huwelijken in de hemel gesloten worden, maar we moeten niet vergeten dat we hier op aarde onze partner kiezen. Gehuwden merken weldra dat hun wederhelft, net als zijzelf, behept zijn met zwaktes en gebreken. Onder meer daarom is ons gevraagd om vrijelijk te vergeven: 'Daarom zeg Ik tot u, dat gij elkander dient te vergeven; want hij, die zijn broeder [of wederhelft] (…) niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Heer, want in hem verblijft groter zonde. Ik, de Here, zal vergeven, wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven' (LV 64:9–10).

Omdat het voor de ene echtgenoot bijna onmogelijk is om in alle behoeften van de ander te voorzien, is het verstandig ons te concentreren op elkaars sterke punten en te proberen tekortkomingen te vergeven of er minder aandacht aan te schenken. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Een oud spreekwoord zegt dat liefde ook liefde opwekt. (…) Ik blijf niet stilstaan bij uw fouten, en u moet dat niet doen bij die van mij.'[6]

Nog iets over het bouwen van een huwelijk op de rots van Jezus Christus vinden we in Efeziërs 4:26: 'De zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan.' Vooral dit vers is waarschijnlijk de bron geweest van de raad die vaak aan jonggehuwden wordt gegeven: 'Ga nooit boos naar bed.' Mijn vrouw, Susan, en ik kregen toen we trouwden dat advies van een familielid die het goed bedoelde. Ik maak wel eens het grapje dat er in het eerste jaar van ons huwelijk een tijd is geweest dat we bijna drie dagen niet sliepen! Veel echtparen merken misschien, net als wij in het begin van ons huwelijk, dat 's avonds laat als ze moe zijn, niet altijd het beste moment is om conflicten op te lossen. Maar ongetwijfeld bedoelde Paulus met zijn raad aan de Efeziërs dat we conflicten snel moeten oplossen opdat ze niet blijven bestaan en ernstiger worden. Ook de Heiland vermaande zijn discipelen om korte metten te maken met conflicten zodat zij hun God met een rein hart konden benaderen. (Zie Matteüs 5:23–24.)

4. Geniet van gezonde ontspanning. In de proclamatie over het gezin staat dat geslaagde huwelijken en gezinnen onder andere gebouwd worden op 'gezonde ontspanning'. Toen de eerste heiligen in 1847 de tweeduizend kilometer naar het westen aflegden, spoorde de Heer hen aan om onderweg 'de Heer [te prijzen] met gezang, muziek en dans' (LV 136:28). Een van de dochters van president Young herinnerde zich zijn uitspraak: 'Je geniet het meeste van het leven als je je tijd evenredig verdeelt over werk, slaap en ontspanning. Alle mannen, vrouwen en kinderen moeten werken; iedereen moet slapen; en om geestelijk en lichamelijk in evenwicht te blijven, moeten alle mensen eenderde van hun tijd besteden aan opbouwende ontspanning, ongedwongen activiteit — en nooit aan ledigheid. "Acht uur werken, acht uur slapen en acht

BEGINSELEN OM ONS LEVEN OP TE GRONDVESTEN

'Steeds als ik de huwelijksceremonie voor jonge mensen voltrok, sprak ik met hen over hun toekomst en de zaken die nodig zijn om de liefde te doen toenemen. (…)

'Allereerst wijs ik erop dat ze zich moeten houden aan de verbonden die ze bij hun huwelijk sluiten.

'Ten tweede zeg ik tegen de jonge man dat hij haar gelukkig moet maken. Als hij al het mogelijke doet om haar gelukkig te maken, kan het niet anders of zij wil ook alles doen voor zijn gerief en welzijn.

'Ten derde zeg ik met nadruk hoe belangrijk het is om elk misverstand tussen hen uit de weg te ruimen. Ik herinner hen eraan dat het niet uitmaakt wie gelijk heeft is, maar wat juist is. (…)

'Ten vierde, en dat is heel belangrijk, zeg ik dat ze van elkaar moeten blijven houden.'

President N. Eldon Tanner (1898–1982), eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Celestial Marriages and Eternal Families', *Ensign*, mei 1980, p. 17.

uur ontspannen" was de lijfspreuk van Brigham Young.'[7]

Veel hedendaagse huwelijken eindigen minstens voor een deel door spanning, vermoeidheid en overspanning. Man en vrouw kunnen proberen in te korte tijd te veel te doen, met te weinig mogelijkheid om uit te rusten. Als gevolg daarvan krijgen echtgenoten en gezinsleden vaak slechts de resterende tijd en aandacht. Misschien is dat een van de redenen waarom ons gezegd is dat we niet harder moeten lopen dan onze kracht toelaat. (Zie Mosiah 4:27.) Die raad kreeg zelfs de profeet Joseph Smith in verband met zijn roeping gedurende de eerste jaren van zijn huwelijk. (Zie LV 10:4.) De driemaal-acht-formule van Brigham Young — acht uur slaap, acht uur werk en acht uur ontspanning (individueel en gezamenlijk) — zou waarschijnlijk goed zijn voor veel echtparen in deze tijd.

Ons huis zal standhouden

Als ons leven gegrondvest is op de rots van Christus, hebben we goddelijke hulp om ons door moeilijke tijden heen te slaan. De regen zal neerstromen, er zullen overstromingen zijn, en de winden zullen waaien. Maar als we gehoorzaam en trouw zijn, zal ons huis standhouden. Ons is beloofd dat we niet meegesleurd worden 'naar de golf van ellende en eindeloos wee, en dit wegens de rots waarop [wij zijn] gebouwd' (Helaman 5:12). Ons is ook beloofd dat de Heer ons bij de hand zal nemen en onze gebeden zal beantwoorden als we Hem om zijn leiding vragen. (Zie LV 112:10.) Door openbaring die ons in de laatste dagen is gegeven, krijgen we dit boeiende inzicht: 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10). Als wij proberen de geboden van de Heer na te leven kunnen wij er, net als Nephi van weleer, op vertrouwen dat Hij zal zorgen dat wij kunnen doen wat Hij gebiedt. (Zie 1 Nephi 3:7.)

Door te bouwen op het fundament van de leringen van Jezus Christus, kunnen man en vrouw hun huwelijk sterk genoeg maken om de problemen en beproevingen te doorstaan waarmee we in woelige perioden te maken krijgen. Als wij op de Rots bouwen, kunnen we voorkomen dat ons huwelijk 'op de klippen loopt', zoals dat in deze tijd zo vaak gebeurt. 'En nu, (...) bedenkt, bedenkt, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen. (...) Indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12). ■

NOTEN

1. David Popenoe en Barbara Dafoe Whitehead, *The State of Our Unions: The Social Health of Marriage in America* (1999), internet, http://marriage.rutgers.edu/soou.htm.
2. B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 5, p. 136.
3. *De Ster*, januari 1996, p. 93.
4. David B. Larson en anderen, *The Costly Consequences of Divorce* (1996), p. 246.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, bezorgd door Edward L. Kimball (1982), p. 311.
6. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], p. 316.
7. Susa Young Gates en Leah D. Widtsoe, *The Life Story of Brigham Young* (1931), p. 251.

Brent A. Barlow is lid van de wijk Canyon View 8, ring Orem-Canyon View (Utah).

In de proclamatie over het gezin staat dat geslaagde huwelijken en gezinnen onder andere gebouwd worden op 'gezonde ontspanning'.

INZET RECHTS: FOTOGRAAF: TAMRA H. RATIETA, GEËNSCENEERD

Door de regen verliep ons programma niet volgens plan. Maar voor anderen was de regen een grote zegen.

De hoognodige regen

Juan Carlos Rodríguez

Die zondag was geen gewone zondag. Het was de dag van het jaarlijkse kinderprogramma in de avondmaalsdienst. Als lid van de bisschap voelde ik me verplicht om te zorgen dat alles goed verliep. Leidsters, leerkrachten en de kinderen van het jeugdwerk hadden zich maanden voorbereid. De kinderen kenden de liedjes, de lofzangen en hun rol, en ze stonden te popelen om ze uit te voeren.

Op zaterdag, de dag van onze repetitie, regende het de hele middag. Hoewel we voor veel kinderen die ver van het kerkgebouw af woonden vervoer regelden, kon niet iedereen erbij zijn. We lieten de repetitie doorgaan in de hoop dat het de volgende dag niet regende en er zondag meer kinderen bij de presentatie konden zijn.

Op zondagochtend bleef het

ILLUSTRATOR: DOUG FAKKEL

stormen. Het stormde in feite nog harder dan de vorige dag. Plotseling voelde ik me neerslachtig. Door het slechte weer zouden er weinig mensen in onze kleine wijk aanwezig zijn. Waarom zorgt de Heer niet dat de regen ophoudt?, vroeg ik me af.

Hoewel we zoveel mogelijk kinderen met de auto ophaalden, konden we maar iets meer dan de helft van de kinderen bij elkaar krijgen. Het kostte me moeite om tevreden te zijn. De jeugdwerkpresidente maakte zich ook zorgen. We wilden dat alles volgens plan verliep, maar we hadden het onverwachte niet ingecalculeerd.

Maar toen het programma begon en de leerkrachten het aandeel van de ontbrekende kinderen voor hun rekening namen, werd de bijeenkomst vervuld van de Geest van de Heer. De veertig aanwezige wijkleden werden vooral geraakt door de getuigenissen van onze kleintjes.

Na de presentatie sprak een nederige, attente broeder het slotgebed uit. In zijn gebed zei hij: 'En Heer, wij danken u voor de regen, want we weten hoe hard die op veel plaatsen nodig is.'

Ik bleef denken aan die zin: 'Hoe hard die op veel plaatsen nodig is.' Toen besefte ik dat de Heer precies weet wat Hij doet. Onze presentatie was niet helemaal verlopen zoals we gedacht hadden, maar hij was geslaagd omdat de aanwezigen erdoor geïnspireerd waren. En de regen die we hadden beschouwd als een beproeving, was in feite een grote zegen voor de gebieden waar er behoefte aan was. ■

Juan Carlos Rodríguez is lid van de wijk Azcuénaga in de ring Rosario-West (Argentinië).

De dag des Heren heiligen

David Oscar Sarmiento

Als we ons afvragen of wij de sabbatdag heiligen, antwoorden we soms bevestigend. 'Ik ga naar de kerk, breng tijd door met mijn gezin, lees in de Schriften, schrijf in mijn dagboek en ik werk niet.' Maar door een bijzondere gebeurtenis ben ik me gaan afvragen: 'Is dat wel genoeg?'

Elke week reis ik van Octavo (Argentinië) naar Cordoba om handelswaar in te kopen. Op een van die reizen ontdekte ik dat ik, elke keer als ik bij een bepaalde handelaar iets inkocht, aan een prijsvraag kon meedoen. De hoofdprijs was een kaartje voor een basketbalwedstrijd van het beste team van Cordoba.

De wedstrijd was op zondag, dus ik wist dat ik er niet heen kon. Maar ik vroeg me af of ik met die gratis kaartjes toch mijn voordeel kon doen.

Ik was enthousiast toen ik een kaartje won — totdat ik besefte dat ik een probleem had. De wedstrijd was op zondag, dus ik kon er niet zelf heen. Maar ik bedacht al snel hoe ik dat kaartje kon gebruiken. Ik adverteerde via een plaatselijk radiostation, en ik zou dat kaartje kunnen weggeven in een reclamecampagne.

De week daarop kocht ik iets bij dezelfde handelaar, en vreemd genoeg won ik weer een kaartje voor die wedstrijd. Nu kon ik twee kaartjes weggeven. Ik wist dat mijn reclamecampagne nog meer succes zou hebben.

Een paar uur nadat ik dat tweede kaartje had gewonnen, kreeg ik een ongewoon gevoel. Een zachte, stille stem zei me dat ik die reclamecampagne niet moest voeren. Toen mijn vrouw vroeg waarom ik het afgelastte,

antwoordde ik dat als wij niet naar een wedstrijd konden omdat we daarmee de sabbat ontheiligden, het niet goed zou zijn om anderen via een radioreclame aan te moedigen dat wél te doen.

Door dat voorval begreep ik dat heiliging van de sabbat meer inhoudt dan alleen maar een aantal zaken wel of niet te doen. Hoewel de profeten niet gesproken hebben over die bepaalde situatie waarin ik me bevond, wist ik, toen ik voelde wat de Geest me influisterde, dat ik de geest van de sabbat in acht moest nemen door ook anderen daartoe in staat te stellen.

Ik ben mijn vrouw dankbaar dat ze achter dat besluit stond, en ik ben mijn hemelse Vader dankbaar. Door zijn Geest heb ik begrepen hoe ik zijn dag beter kan heiligen. ■

David Oscar Sarmiento is lid van de gemeente Octavo in de ring Cordoba-Zuid (Argentinië).

Hij beroofde me van mijn tasje

Rebecca Thomas

Ik ben ongetrouwd en gewend om veiligheid in acht te nemen. Maar in de weken voordat ik naar de Atlanta-tempel (Georgia) zou gaan, veranderde mijn normale bezorgdheid in een steeds terugkerende nachtmerrie waarin een man me beroofde van mijn creditcards, mijn cheques en mijn rijbewijs. Ik maakte me zo druk dat ik de dag voordat ik naar de tempel ging, driemaal mijn portefeuille nakeek om er zeker van te zijn dat alles — ook mijn tempelaanbeveling — erin zat.

Diezelfde avond ging ik naar een feestje. Mijn portefeuille zat in mijn tasje, met een spiegeltje en een lippenstift die ik altijd bij me heb. Toen ik mijn auto geparkeerd had en mijn sleutels in mijn tas had gestopt, liep ik naar het kerkgebouw waar het feest aan de gang was. Ik was alleen in een grote stad, maar niet bang. Ik voelde me veilig omdat ik eerder op die avond om de bescherming van de Heer had gevraagd.

Terwijl ik daar liep, voelde ik iemand achter mij en toen ik omkeek, zag ik dat er een man snel naar me toe kwam. Ik voelde een harde ruk aan mijn tasje, een sterke hand op mijn arm, en ik hoorde: 'Hier met die tas!' Terwijl ik me losworstelde, vloog mijn tasje over het brede gazon in de struiken ernaast. Ik gilde het uit, maar de man pakte mijn tasje op en rende weg.

Nadat ik de politie had gebeld, vond ik een leeg lokaal in de kerk, waar ik een stil gebed tot onze hemelse Vader kon opzenden. Ik begrijp het niet, dacht ik terwijl ik vocht tegen mijn tranen. Ik zou morgen naar de tempel gaan! Nu heeft hij mijn tempelaanbeveling! Vader, waarom heeft U me niet beschermd? Hulpeloos en hopeloos ging ik naar de agenten die buiten stonden.

'Het spijt me, mevrouw Thomas. De agenten hebben niets gevonden — de dief niet, en uw tasje niet', kreeg ik te horen. Maar toen ik met de agenten naar mijn auto liep, kreeg ik een ingeving.

'Ik kijk even in het gras om te zien of er iets uit mijn tasje is gevallen, goed?' Ik probeerde geen valse hoop te koesteren, maar ik zag iets van metaal dat het licht van de straatlantaarns reflecteerde. Ik raapte het op en riep triomfantelijk: 'Mijn sleutels! Ik heb mijn sleutels!' Ik sprak een stil dankgebed uit terwijl we weer naar mijn auto liepen.

'Wacht even! Ik wil ook even in de struiken kijken.'

De agent liep hoofdschuddend en een beetje grijnzend met me mee: 'Ga uw gang, maar zoveel geluk heeft niemand.'

Hij had het mis. Niet in staat mijn tranen te bedwingen, riep ik vanuit de struiken: 'Mijn portefeuille!' Alles zat er nog in — ook mijn tempelaanbeveling. De agenten waren stomverbaasd.

'Ik heb nog nooit iemand gezien die zoveel geluk had', zei een van hen.

'Dat is geen geluk', antwoordde ik zonder erbij na te denken. 'Dat is Gods bescherming.' Ik betwijfelde of de agenten begrepen hoe belangrijk mijn reis naar de tempel was, dus om de sceptische stilte te verbreken, voegde ik er bij wijze van grapje aan toe: 'Die man heeft toch nog iets waardevols te pakken — mijn lippenstift!' Niemand lachte.

Gegeneerd keek ik om naar de struik waar ik mijn laatste verbazingwekkende vondst had gedaan. Wat ik zag, deed me versteld staan: daar, op het spiegeltje dat ik altijd in mijn tasje heb, lag mijn lippenstift.

Terwijl ik daar liep, voelde ik iemand achter mij en toen ik omkeek, zag ik dat er een man snel naar me toe kwam.

Voordat de politie kwam, had ik me afgevraagd waarom God me niet beschermd en gezegend had. Maar toen ik naast die stomverbaasde agenten op dat gazon stond, besefte ik dat Hij dat wel had gedaan. Nu, als ik ook maar enigszins twijfel of mijn hemelse Vader weet waarmee ik het moeilijk heb, denk ik aan de avond waarop Hij mijn sleutels, mijn portefeuille, mijn tempelaanbeveling en zelfs mijn lippenstift redde. ■

Rebecca Thomas is lid van de wijk Clermont in de ring Orlando (Florida).

Vraag & antwoord

Hoe kan ik mijn minderactieve broer helpen die zich volledig afzijdig houdt?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

Deze vraag heeft alles te maken met keuzevrijheid. Als onze dierbaren van het evangelie en het gezin afdwalen, zijn we soms zo bezorgd dat we ze misschien wel onder druk willen zetten of zelfs willen dwingen om terug te komen. Maar dat is niet alleen onmogelijk; het staat ook lijnrecht tegenover het plan van de Heer.

Als wij proberen iemand onder dwang terug te laten keren op het evangeliepad, passen we precies de strategie toe die Lucifer in de voorsterfelijke wereld voorstelde, om 'het ganse mensdom [te] verlossen, dat niet één ziel verloren ga' (Mozes 4:1). Keuzevrijheid lijkt een moeilijk beginsel omdat er ruimte is voor verkeerde keuzen, verdriet en pijn. Maar door gedwongen gehoorzaamheid kunnen we nooit een goddelijk karakter ontwikkelen; alleen vrijwillige gehoorzaamheid kan leiden tot eeuwig leven.

Inzicht in het belang van keuzevrijheid houdt echter niet in dat we niets kunnen doen om een afgedwaalde broer of zus terug te brengen. Uit de gelijkenissen van het verloren schaap, het verloren muntstuk en de verloren zoon maken we op dat we veel kunnen doen. (Zie Lucas 15.) Eerst en vooral moeten we houden van wie afdwalen. We moeten genoeg van ze houden om ze onzelfzuchtig te helpen en een hand toe te steken, ook als ze ons uit de weg gaan. Onzelfzuchtige, liefdevolle daden kunnen een brug slaan tussen een afgedwaalde ziel en de andere gezinsleden. Soms gaat het als met de verloren zoon: degenen die zich van het evangelie en hun familie hebben afgekeerd, zouden willen

LINKS: FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON, GEËNSCENEERD

terugkeren, maar weten niet goed hoe. Als je geduldig bent en niet oordeelt, kan je liefde een brug zijn.

Wees niet bang om je getuigenis te geven, maar doe dat niet op een neerbuigende of beschuldigende manier. Stel je open voor de Geest en vertel als dat passend is over je gevoelens voor het evangelie, de kerk en jullie gezin. Laat door je daden en je houding zien dat naleving van het evangelie jou gelukkig maakt.

Maar soms kan een broer of zus alles wat je over het evangelie zegt, afwijzen. Op zulke momenten kun je alleen maar van hem of haar houden en duidelijk maken dat de keuze om niet naar de kerk te gaan niet hoeft te betekenen dat hij of zij zich niet met je familie inlaat. Probeer je broer of zus te betrekken bij gezinsactiviteiten waarbij hij of zij zich welkom en gewaardeerd voelt. Vergeet niet dat je broer of zus een kind van God is en dat onze hemelse Vader al het mogelijk doet om al zijn kinderen bij Hem terug te laten komen.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Jaren geleden was ik de broer die zich van ons gezin distantieerde. De hulp en de liefde van mijn zus vormden een van de vele manieren waarop ze me lieten zien wat ik miste. Zeg tegen je broer dat je van hem houdt en hem mist. Die woorden uit de mond van een gezinslid hebben kracht.

Ouderling Franco B. Ciammachilli (20), Zendingsgebied Kaapstad (Zuid-Afrika)

Je kunt niemand dwingen om naar de kerk te gaan, maar je kunt vasten en bidden voor je broer. Je kunt over het evangelie praten en hem eraan herinneren dat hij bijzonder is — een kind van God. Het kan ook goed zijn om hem je getuigenis te geven. Jij kunt dat doen, maar hij moet beslissen wat hij doet.

Madeleine Wahle (13), Wijk Dortmund, Ring Dortmund (Duitsland)

Ik raad je allereerst aan om te bidden om leiding. Ik raad je ook aan om een betere band met je broer te smeden en zijn vertrouwen te winnen. Misschien vertelt hij jou waarom hij niet naar de kerk gaat. Dan kun je hem helpen.

David C. Vallejo (16), Wijk Choloma, Ring Fesitranh (Honduras)

Voor hem vasten en bidden is de beste manier om iemand als je broer te helpen als hij zichzelf niet helpt. En de beste schriftuur voor iemand die niet in de Schriften leest, is je voorbeeld. Vraag hulp aan leiders en vrienden die om je broer geven. Soms ziet een buitenstaander iets wat jij niet kunt zien omdat je zo bezorgd bent.

Guerta Zwirtes (20), Wijk Vitória, Ring Vitória (Brazilië)

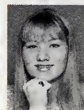

MIDDELEN IN ZIJN HANDEN

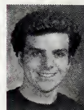
'We hebben allemaal familieleden of vrienden die het evangelie nodig hebben, maar er nu niet in geïnteresseerd zijn. Om doeltreffend te zijn moeten we ons bij alles wat we voor hen doen, laten leiden door de Heer, zodat we handelen op de wijze en de tijd dat zij er het meeste voor openstaan. We moeten bidden om de hulp en aanwijzingen van de Heer zodat wij een werktuig in zijn handen kunnen zijn voor iemand die er nu klaar voor is — iemand die Hij nu door ons wil laten helpen. Vervolgens moeten we opletten, zodat we de ingevingen van zijn Geest horen en er gehoor aan geven.'

Zie ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Anderen over het evangelie vertellen', *Liahona,* januari 2002, p. 8.

Misschien weet je broer niet goed wie hij wil zijn en is hij tevreden met wat hij doet, al is hij nog op zoek. Je kunt het beste vurig bidden en in de Schriften naar antwoord zoeken. Laat hem dan zien hoeveel je om hem geeft. Probeer iets samen met hem te doen. Doe iets goeds voor hem. En geef nooit op, ook als hij je vriendschap afwijst. De Heer zal je zegenen voor je ijver.

Stephanie O'Brien (18), Wijk Wichita Falls, Ring Lawton (Oklahoma)

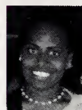
Probeer gezinsactiviteiten te organiseren die je broer leuk vindt. Neem elke kans waar om hem te laten zien hoeveel je van hem houdt. Bid om leiding en vraag onze hemelse Vader of Hij het hart van je broer wil verzachten.

Bill Younkin (17), Wijk Huntington Beach 9, Ring Huntington Beach-North (Californië)

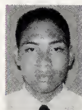
Je kunt je broer vertellen hoe jij het vindt dat hij zich afzijdig houdt van het gezin. Je kunt ook proberen met hem te praten over gewone onderwerpen. Als je de communicatie openhoudt en hem het gevoel geeft dat je van hem houdt en dat hij welkom is, komt hij misschien terug in het gezin en in de kerk.

Christine Whatcott (15), Wijk Salem 4, Ring Salem (Utah)

Meer dan zes jaar heb ik me van ons gezin gedistantieerd. Ik vond mijn vriendinnen interessanter en naar de kerk gaan hoorde er voor mij niet bij. Uiteindelijk spraken de zendelingen met me over doelen die ik kon stellen, hoe ik een betere band met mijn familie kon krijgen, en vooral spraken zij over God. Zij zorgden dat ik begreep dat ik heel belangrijk ben in Gods ogen.

Zuster Samantha Seiko (23), Zendingsgebied Suva (Fiji)

Mijn broer sloot zich voor ons af. Voordat ik probeerde zijn vriendschap te winnen, heb ik gebeden om steun in die belangrijke strijd. Toen heb ik een cadeautje voor hem gemaakt en hem een brief geschreven waarin stond hoeveel ik van hem houd en hoeveel Jezus Christus van hem houdt.

Oscar L. Mackay López (16), Wijk Las Colinas, Ring San Isidro (Panama)

Organiseer activiteiten die je broer interesseren en moedig hem aan om mee te doen. Stel hem voor aan kerkleden van zijn leeftijd. Als hij zich bij jullie thuis en in de kerk op zijn gemak gaat voelen, kun je hem vertellen hoe blij je bent dat je lid bent, en hoe gezegend je bent.

Pamela Kay M. Gica (18), Wijk Pateros 2, Ring Pasig (Filipijnen)

Ik weet wat het is als een gezinslid zich afkeert en niet meer naar de kerk gaat. Je moet reageren met reine liefde, zoals Christus van ieder van ons houdt. Je kunt hem de hand toesteken door je getuigenis te geven en te vertellen dat je van hem houdt. Bid dat je familieleden en jijzelf de kracht hebben om lief te hebben en te vergeven.

Alyssa Hansen (17), Wijk Ridgefield, Ring Vancouver-West (Washington)

Vraag en antwoord is een rubriek voor jongeren. Wij hopen een representatieve selectie uit antwoorden van jongeren uit veel verschillende landen te kunnen publiceren. Stuur je antwoord alsjeblieft tijdig in zodat wij het uiterlijk op 15 juli 2003 binnen hebben. Stuur het naar Questions and Answers 07/03, *Liahona,* 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; *of e-mail het naar* **cur-liahona-imag@ldschurch.org**. *Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur alsjeblieft een foto van jezelf mee; die foto wordt niet teruggestuurd.*

VRAAG: *Ik moet geld verdienen voor een zending en mijn opleiding. In de kerk leren we dat we niet op zondag moeten werken, maar voor alle baantjes die ik kan krijgen, moet ik zondags werken. Wat moet ik doen?* ■

Wist je?

De gezinsavond geïntroduceerd

In april 1915 introduceerde het Eerste Presidium — Joseph F. Smith, Anthon H. Lund en Charles W. Penrose — officieel het gezinsavondprogramma. Het programma werd in de *Improvement Era* van juni 1915 voor de hele kerk goedgekeurd.

'Wij adviseren en dringen aan op de invoering van een "gezinsavond" in de hele kerk', schreef het Eerste Presidium, 'waarbij ouders hun kinderen om zich heen verzamelen en over het woord van de Heer vertellen. (…) Tijdens deze "gezinsavond" wordt er gebeden, worden er lofzangen en liederen gezongen, wordt er instrumentale muziek gemaakt, in de Schriften gelezen, gesproken over onderwerpen die het gezin aangaan, lesgegeven over de evangeliebeginselen, de ethische problemen van het leven en de plichten van de kinderen jegens hun ouders, het gezin, de kerk, de samenleving en het land.'

Het Eerste Presidium eindigde met: 'We beloven grote zegeningen aan de heiligen die deze raad gehoorzamen. De liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders zullen toenemen. Er zal geloof groeien in het hart van de jeugd van Israël, en zij zullen de macht verwerven om de kwade invloeden en verleidingen die hen bestoken, te bestrijden.'

Toets je kennis

De familie van de profeet Joseph Smith was hem voortdurend tot steun, en zij hielden veel van elkaar. Kijk eens hoeveel je over hen weet.

1. Hoe hebben de ouders van de profeet Joseph, Lucy Mack en Joseph Smith sr., elkaar ontmoet?

a. Joseph werkte voor Lucy's vader.

b. Lucy kwam op bezoek bij haar broer in Tunbridge (Vermont) en ontmoette Joseph daar.

c. Zij brachten hun jeugd door op vlakbij elkaar gelegen boerderijen in Massachusetts.

2. Welke naaste familieleden van de profeet waren getuige van de gouden platen?

a. Joseph sr., Alvin, Hyrum

b. Hyrum, Samuel, Don Carlos

c. Joseph sr., Alvin, Samuel

3. Over welke broer heeft de profeet Joseph Smith gezegd: '[Hij] bezit de zachtaardigheid van een lam, de integriteit van iemand als Job, en, kortom, de lankmoedigheid en de nederigheid van Christus.' (History of the Church, deel 2, p. 338)?

a. Alvin

b. Hyrum

c. Samuel

Antwoorden: 1b, 2c, 3b

Tip voor leidinggevenden

Misschien zit je niet in een klaspresidium, en heb je geen bepaalde functie op school, maar er is een kans dat er iemand tegen je opkijkt. Stel je ten doel om voor je vrienden, vriendinnen en je broers en zussen een goed voorbeeld te zijn — een voorbeeld van gehoorzaamheid, vriendelijkheid en christelijke liefde.

VAN BOVEN NAAR BENEDEN: ILLUSTRATOR: PAUL MANN, DIGITAAL BEWERKT DOOR RANDALL J. PIXTON; FOTO VAN HET EERSTE PRESIDIUM MET TOESTEMMING VAN DE ARCHIEVEN VAN DE KERK; FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND, GEËNSCENEERD

De *Liahona* van juni 2003 gebruiken

Onderwerpen voor de gezinsavond

• 'De gezinsraad: een gesprek met ouderling en zuster Ballard', p. 12: Een belangrijk doel van de gezinsraad is dat we alle gezinsleden de gelegenheid geven om hun aandeel te leveren bij de besluitvorming. Bespreek op welke manieren uw gezinsleden kunnen vermijden dat ze een bepaald gedrag van elkaar eisen en in plaats daarvan kunnen samenwerken bij het zoeken naar oplossingen.

• 'Mijn vaders', p. 22: De thuissituatie van sommige jongeren in de kerk is allesbehalve ideaal. Hoe kunnen leidinggevenden in de kerk zorgen dat jongeren in die omstandigheden de liefde en de zorg van hun hemelse Vader voelen?

• 'Een rotsvast huwelijksfundament', p. 34: Behandel vier bouwstenen voor het scheppen van een fundament voor geluk in het huwelijk. Stel dan vast op welke manieren u die begrippen kunt toepassen.

• 'Houd van elkaar', p. K2: President Thomas S. Monson vertelt over een gezin dat zich beledigd had kunnen voelen wegens de vergeetachtigheid van hun bisschop, maar in plaats daarvan besloot vergevensgezind te zijn. Lees het verhaal samen door; bespreek daarna situaties waarin u de kans hebt om te vergeven in plaats van wrok te koesteren.

Onderwerpen in deze uitgave

K=*De Kindervriend*

Van het distributiecentrum

Wist u dat het *Hulpboek voor de gezinsavond* (31106 120) in veel talen verkrijgbaar is? Dit boek bevat voorbeeldlessen en ideeën voor activiteiten en betere gezinsavonden.

FOTOGRAAF: KELLY LARSEN, GEËNSCENEERD; RAND: PHYLLIS LUCH

Derek J. Hegsted, *Het hart tot de vaderen*
'Ziet, de tijd is nu ten volle gekomen, waarvan werd gesproken bij monde van Maleachi (...) om het hart van de vaderen tot de kinderen te wenden, en de kinderen tot de vaderen' (LV 110:14–15).

'Of we nu jong of oud zijn, alleenstaand of getrouwd, of we nu kinderen thuis hebben of die al hebben zien uitvliegen, de gezinsavond zal de eenheid en de liefde thuis ten goede komen. De gezinsavond is voor iedereen.' Zie President James E. Faust, 'Welvaren bij de gezinsavond', p. 2.

DUTCH
4 02239 86120 7